

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Catalunya Cristiana

"L'home no és sols un homo
faber, un home lligat a les
feines materials, corbat sobre
la gleva. Ni tampoc no és úni-
cament un pensador, l'home
sapiens de les ciències huma-
nes. D'antuvi i abans de res,
l'home és un ésser creat a
imatge de Déu, mirall de la
seva glòria; conscient, com
Déu, de ser i, en aquesta cons-
ciència en si mateix, suscepti-
ble d'una benaurança infinita"

Henri Le Saux

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any V N.º 235

Setmana del 25 al 31 de març del 1984

50 Ptes.

Els moviments juvenils
d'Església apunten
milliores per a la Llei
d'Objecció de
Consciència
Pàg. 11

Monsenyor Díaz
Merchán: "L'escola
catòlica ha de ser
finançada per l'Estat
Pàg. 14

Monsenyor Javierre, un
pastor a la Cúria Romana
Pàg. 22

El pelegrinatge per a la
pau arriba a Catalunya

CENTRALS

AFINANT

L'ascesi "cristiana"

Què seria l'exercitació qua-
resmal si no tingués a l'horitzó
la victòria esclatant de la Pas-
qua? La seriositat d'aquest
temps d'austeritat i de conver-
sió —tan ben subratllat per la
gravetat de la litúrgia— està no
gens menys il·luminada al bes-
llum per les clarors de la Resur-
recció.

Sant Pau compara l'esforç
ascètic del cristià a l'enterra-
ment de l'atleta, però remarca
agudament que en la contesa
esportiva només algú s'emporta
el guardó mentre que en el
combat cristià la corona im-
marcessible és oferta a tots els
participants. La raó és que la
victòria ja ha estat assolida per
Algú que, havent-nos estimat
puix que som seus, ens vol fer
participants de la seva glòria.
No es tracta, doncs, pas tant de
córrer, com de córrer darrera
d'Ei. No és pas tant una qües-
tió de comptabilitzar les cai-
gudes, sinó de no errar el re-
corregut. Cal córrer, certam-
ent, i córrer esforçadament.
Però sobretot cal córrer pel
camí que és Ei... i portats, com
uns infants, per Ei.

Joan E. Jarque i Jutglar

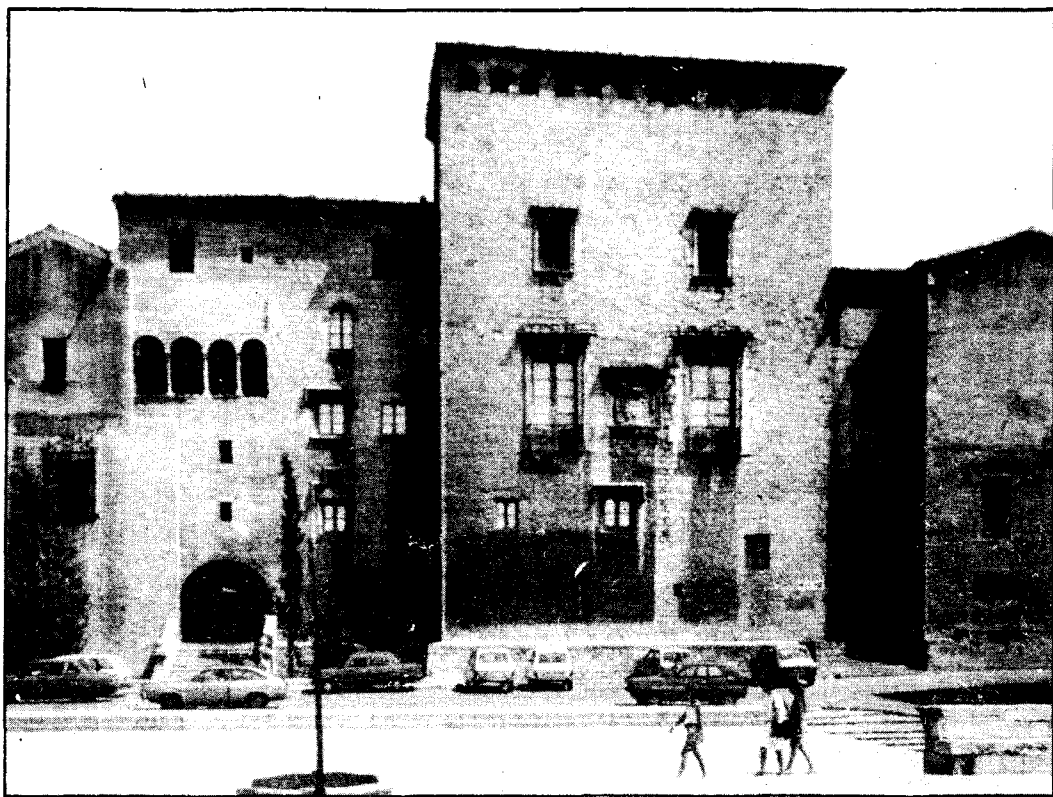
S'hi ha inaugurat la tercera fase del Museu d'Art

Girona: l'antic palau episcopal és un bon servei com a museu

GIRONA.— Ha tingut lloc la
inauguració de la tercera fase
del Museu d'Art de Girona, que
la Diputació i la Generalitat es-
tan instal·lant en l'edifici de l'an-
tic Palau Episcopal. L'acte fou
presidit pel conseller de Cultura,
Max Canher, el bisbe de la Diò-
cesi monsenyor Jaume Campro-
don, el president de la Diputa-
ció, Salvador Carrera i altres au-
toritats, i intervingué la cantant
Maria dels Àngels que interpretà
diferents peces del seu reperto-
ri.

El Museu d'Art nasqué d'un
conveni entre la Diputació i el
Bisbat, signat el desembre de
1976 i durant aquests anys
s'han reconstruït prop de 4.000
metres quadrats de l'esmentat
palau per a encabir-hi prop de
quatre-centes peces en 24 sa-
les. Aquestes es visitaran per
ordre cronològic d'acord amb
les peces que albergaran: és a
dir, des del segle VII fins al
moment actual, passant pel ro-
mànic, gòtic, renaixement, etc.

Les obres han costat més de
cent milions de pessetes i l'edi-
fici comptarà amb un sistema
complet de seguretat contra
robatoris i incendis, fil musical
en totes les sales, cambres de
televisió per control central, bi-
blioteca, despatxos, sala d'ac-
tes, taller de restauració, etc. A
més, també hi haurà un ascen-

sor per a les persones minusvà-
lides ja que el Museu ocupa tres
plantes del Palau.

Entre les peces més destaca-
des que es podran veure a partir
de la inauguració de la tercera
fase cal remarcar el retaule de

l'església de Sant Feliu de Gi-
rona; els retaules de Montagut i
d'Amer, atribuïts al mestre Pere
Mates; obres de Goya, Fortuny,
Rusiñol, etc. Monsenyor Cam-
prodon mostrarà la seva satisfac-
ció per l'excel·lent col·laboració

trobadra en la Diputació "que ha
permès salvar de la ruïna aquest
vell edifici i oferir a l'ensem un
bon servei a les comarques gi-
ronines".

M. Caballé

Entra en contacte amb els feligresos de la Torreta, a La Roca

El cardenal Jubany no oblida els barris

LA ROCA.— El Cardenal Jubany, en visitar el barri de la Torreta,
va esser rebut per l'alcalde de la Roca Sr. Pujol i per diversos
membres del consistori, així com pel President de l'associació de
veïns i per la junta Pro-Construcció del Temple de la Torreta.

El Cardenal va esser informat "in situ" de la permuta dels
terrenys, que permetran de començar aviat la construcció de
l'església que tant necessita el barri. Va visitar també les escoles
noves acompanyat pel seu director i mestres. Aquest trajecte pel
barri el va fer a peu, saludant a molts habitants de la Torreta que
sortiren a veure'l. Després es reuní amb la comunitat cristiana del
barri, als locals de Can Riera, per celebrar l'Eucaristia. Hi assistiren
unes quatre-centes persones que ompliren de gom a gom la sala.
En acabar es va servir un refresc al pati. El Dr. Jubany va parlar amb
tothom que se li acostava, especialment amb els malalts, nens i
joves. La seva afabilitat va ésser molt ben acollida per tots els
assistents.

El Dr. Nolla ens parla dels nous nomena-
ments a l'arquebisbat de Tarragona.

(Vegeu informació a la pàgina 10)

BANCA CATALANA
BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA
BANC INDUSTRIAL DEL MEDITERRANI
BANC DE BARCELONA

Si té més de **60 ANYS** té molt de guanyat.

Fins el
13%
d'interès anual.

Si és jubilat
li complementem
la pensió.

VIATGES GRATIS

No es tracta de cap rifa! Ni tampoc no els haurà de pagar a terminis. Es tracta de viatges segurs, de franc i de seguida. L'Estalvi Tercera Edat li permet de realitzar el somni de la seva vida: viatjar de franc, fins i tot a l'estranger. Sense despendre els seus estalvis.

Per a nosaltres, la Tercera Edat
es la primera.
I ho demostrem cada dia.

Editorial

De les travesses a un patronat o de l'atzar a la decisió

Un pessic de més de dos-cents milions guanyats a les travesses, sense voler-li treure res del seu caràcter de fet sensacional, no hauria de motivar pas un comentari especial per part nostra. És el cas, però, que l'afortunat mortal és, segons diuen, accionista del nostre col·lega "El Món". Som col·legues perquè, malgrat que sembli mentida, en la nostra Catalunya de l'autonomia recobrada i en vigílies de les segones eleccions legislatives, encara només som dos els setmanaris catalans de difusió nacional. I som col·legues també, ultra alguna raó tècnica, perquè ambdós portem una vida econòmica de funàmbuls. Coneixent el tarannà altruista de l'accionista acarolat per la sort volem, creure que farà el gest magnànim que pot assegurar l'esdevenidor de l'altre setmanari català. N'hi hauria prou que diposités en una entitat bancària la meitat del premi assolit que els cedís, durant un temps, els interessos... Ho farà? Tant de bo! I a fe que ens n'alegràriem sincerament. Es que per ventura els tenim enveja? De cap de les maneres! Sant Tomàs defineix molt bé l'enveja com "la tristesa pel bé d'un altre". I nosaltres en tindriem una gran alegria-com ja hem dit. Aleshores?

Puix que per tenir enveja s'ha de sentir tristesa, hi ha d'haver algun altre sentiment humà que encaixi amb el nostre estat d'esperit. Serà la "nemesi" d'Aristòtil? Deixem-ho. Però la reflexió s'imposa. Les grans obres no es fan per atzar. Es fan amb una voluntat tenaç sostinguda per la consciència clara d'una tasca que cal fer, costi el que costi, perquè és necessària pel bé del país o, en el nostre cas, de l'Església. Però la sort els pot donar l'empenteta —la "chiquenaude", com diria Pascal—. "El Matí", el conegut diari català d'inspiració cristiana que tants enyorem avui, va començar així, com ho explica l'excel·lent periodista i col·laborador nostre en Busquets Molas. Un bon any la grossa de Nadal va caure a Igualada. Un grup de catòlics d'aquella vila, afortunats per la rifa, tingueren la bona pensada d'esmerçar uns diners en la posada en marxa d'un diari que creien, i no anaven errats, que feia falta a Catalunya. Després vingué el Patronat d'Amics, etc.

CATALUNYA CRISTIANA ha seguit un altre camí. No ha tingut l'empenteta inicial ni d'una travessa afortunada ni d'un dècim premiat, però ha tingut, i té, la sort immensa de poder comptar amb un nombre de lectors i de subscriptors prou fidels per a sostenir-la fins que no arribi a aconseguir la difusió suficient a fi que les vendes equilibrin les despeses. Quantitat de vendes que no és pas cap utopia ni molt menys. N'hi hauria prou que en cada parròquia o capella de Catalunya, on es diu Missa cada diumenge, es venguessin de deu a quinze exemplars de mitjana, o que de cada cinc famílies, que assisteixen a la missa dominical, una comprés o estingués subscripta a CATALUNYA CRISTIANA i ja sortirien els números.

Mentrestant cal que tots els que volem que el nostre país, i en el nostre país la nostra Església, estigui a l'altura que li correspon posseint una premsa digna i diversificada, fem un esforç supletori, col·lectiu i organitzat. Això és el que es proposa de fer el Patronat d'Amics de Catalunya Cristiana, del qual tots esteu invitats a esdevenir membres. És més, fóra un contrasentit llegir aquestes ratlles i tenir aquest exemplar a les mans i no adonar-se que, en la mesura de les pròpies possibilitats, s'ha de fer un gest apostòlic —més enllà del gest "comercial" de pagar la subscripció o el número—, per a poder repetir-ne la lectura la setmana vinent. A més, CATALUNYA CRISTIANA és un setmanari popular i el seu Patronat d'Amics també ha de ser popular. No anem pas a la recerca de grans fortunes en mans d'uns pocs —hi podríem perdre la nostra llibertat—; el Patronat es proposa donar forma i consistència a la realitat d'una munió d'Amics, la majoria ben modestos econòmicament, que assumeixin, junt amb nosaltres, la tasca de servir la nostra Església a través d'aquest òrgan d'informació, de cultura i de creació d'opinió que és el nostre setmanari. No dubteu, doncs, a donar la vostra adhesió al Patronat. Les obligacions dels membres són ben senzilles i a l'abast de tothom: ser subscriptor i lliurar un donatiu anual lliure, —més gran o més petit, tant se val—, al voltant de la quantitat mitjana necessària per a cobrir el dèficit previst.

Els miracles i la ciència

En els miracles de guarició, els de Lourdes, el metge per professió, ¿no és allí per autenticar la guarició espontània, al marge de tota terapèutica, d'una malaltia greu incurable o mortal, amb la prova objectiva de l'estat patològic i de la seva guarició definitiva?

No hi ha el perill d'assimilar el que és miraculós allò —que és prodigiós, meravellós, màgic, irracional contrari a les lleis de la naturalesa (sobrenatural), i per tant prova indubtable de Déu pel creient i impossibilitat pel no creient?

No puc menys que evocar el vell record d'una emissió de ràdio sobre els miracles, amb el meu enyorat amic agnòstic J. Rostand. Ell afirmava d'antuvi: "Si jo veiés amb els meus ulls créixer novament una cama a Lourdes (un cas límit que mai no s'ha vist), amb prou feines em sorprendria: Diria que amb les condicions precises la regeneració de la pota d'un cranc o la de la cua d'una sargantana pot produir-se en l'home". Com a científic creient que sóc no hauria estat d'acord amb aquesta explicació racional de l'impossible i de l'improbable. Això no es produiria més que en el context religiós, i el Creador coneixent millor que nosaltres les lleis de la vida podria, realitzar-les al màxim reactivant les possibilitats desaparegudes.

Així és com un metge protestant, convençut de la guarició d'una ceguesa inguarible, conclou que la medicina l'hauria tanmateix guarit algun dia.

El paper del metge o del científic és el d'identificar malaltia i la guarició en la mesura d'allò que és possible, però també ho és de temptejar una explicació dels mecanismes de la guarició, o sigui els mecanismes naturals posats en joc per allò sobrenatural. Una cosa natural la coherència i l'harmonia del qual apareixien a J. Rostand com el veritable miracle: mentre que pel creient apareixen com la immanant presència de Déu en la seva obra. No és la insuficiència del natural, sinó els seus sorprenents i aparentment impossibles poders que són un misteri i aleshores el sobrenatural esdevé com un aspecte amagat però constitutiu del natural.

Aquest natural, els progressos de la ciència sempre ens el mostren més complex. Els poders de l'esperit i de l'afectiu sobre el cos ens

són mostrats per la psicossomàtica que no és pas misteriosa influència de l'espiritual sobre el cos, sinó procés cerebral orgànic electroquímica en joc en tots els estats humans per la salut o la malaltia.

Sense parlar de parapsicologia, aquest natural ignorat, nosaltres ignorem fins on pot arribar la influència natural del cervell. Es guaireixen berrugues per autosuggestió, i també poden fer-se aparèixer butllofes de cremada fent creure que us heu cremat. Un xoc afectiu pertorba tot el cos i fa per exemple, créixer ràpidament el pèl en el cos d'una noia en haver vist un part espantós: acció explicable sobre la seva glàndula suprarenal.

Com serà possible eliminar aquests factors neurofísics en la guarició miraculosa, sense haver vist l'aspecte neurològic de l'ambient religiós de fe i de pregària, a Lourdes o en altre lloc? És la manera com Déu es manifesta sense deixar de guardar el seu misteri, aquesta guarició accelerada sense causa aparent com si s'escalfessin els seus mecanismes: el nivell científic d'explicació, lluny d'eliminar-la crida l'explicació religiosa, el veritable origen de la guarició: l'explicació és sorprenent. Aquesta rapidesa, a vegades la separació entre la immediata represa de la funció abans del ple restabliment anatòmic, la persistència de cicatrius.

Tot passa com si el signe de Déu apercebut en la confiança no hagués de ser tan prodigiós per suprimir la llibertat del dubte, com si calgués mantenir l'adhesió del cor com si Déu, font de tot el que és natural, pogués exaltar-lo però no el volgués violar. Carrel vegé desinflar el ventre d'una hidròpica. Va quedar sorprès, trasbalsat, però li mancà temps no per donar-se testimoni destruint coratjosament la seva carrera francesa, sinó per comprendre la crida a la seva conversió.

Problema important pels informes de la ciència i de la fe que acaben de debatre's sota la presidència del pare Riquet en el recent col·loqui anual de l'Aliança mundial de religions fundada per Maryse Choisy, que no volgué que fos oblidada la contribució de la ciència a l'ecumenisme.

Dr. Paul Chauchard
("La Croix")

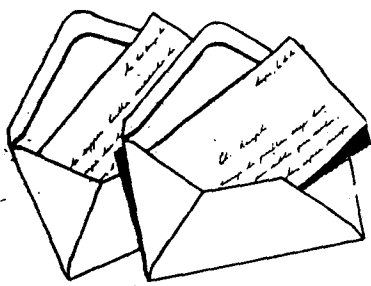
Catalunya
Cristiana

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244, 2.º Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2805 - 2433
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

Subscripció anual: 2.500 pts.

Impressió: Promotora de Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L. Dipòsit Legal: B-14387-1979

Difusió
controlada
per O.J.D.

als cristians, que és Camí, Llum i Vida, desenvoluparem la seva i meva responsabilitat —com a germans compromesos en l'amor al Crist vivent—, vers els seus predilectes: "ELS ESPOLIATS".

Quant a situar de nou la nostra relació amb Déu, només des de l'oració, que és tracte íntim amb Déu, podrà esdevenir-se una autèntica conversió i treure les forces tan necessàries per a assolir els anhels d'una justícia arreu del món. Tota la resta és palla per a un cristià que no s'arrela en la força de l'oració.

Maria Rosa Fontan

☆☆☆

Al senyor Jordi López Camps

Estic d'acord amb el contingut del seu article "La vàlidesa d'una opció". (N.º 230 de Catalunya Cristiana). El que no comprenc és que un cristià que cerqui l'experiència de la Fe viscuda, necessiti, per defensar els esmentats valors socials, "ser marxista". Perquè el cristianisme, per si mateix, en l'única cosa que pot tenir-hi semblança socialment, sense oblidar l'abisme que separa cristianisme-marxisme, és el sentit del seu fi aplicat: transcendència eterna-caducitat terrena. I va molt més enllà de tota filosofia. "La retòrica, porti l'etiqueta que porti, no deixa de ser això, només teoria; el que compta són els fets. "El marxisme la teoria més fecunda i útil per analitzar i entendre la nostra realitat..." Estimats, si tots els que ens diem cristians prenguéssim com a model el Crist de l'Evangeli, sense fer fressa, però fent-nos violència nosaltres mateixos cada dia, per posar en pràctica el socialisme de Jesús de Natzaret, cregui'm que la nostra cara com a membres de l'Església del Crist, seria progressista, alliberadora i fecundíssima per a la igualtat de tots els homes.

Qui es pot dir ser amic de Jesús i no estar en contra de tota classe de pobresa? Torno a dir: per a comprometre's amb els pobres i ser església dels pobres, no cal militar en cap doctrina que no sigui viure-hi la radicalitat de l'Evangeli. Solament partint de Jesús, únic per

Respectem els mots

Els mots, tenen ànima, ixen de l'esperit, del verb humà: el Verb es féu carn, es va fer Home i habità entre nosaltres. D'aquí ve el respecte, l'amor que els devem, en les llengües respectives.

Pretendre minimitzar-los, anorrear-los, emprar-los en sentit equivocat, en sentit que no tenen o enganyós, és un atemptat. Hi ha mots amb els quals es juga, per interessos bords, degenerats, estafant el seu significat nat. Això porta greu responsabilitat i si s'escomet la llengua d'on provenen, arriba a criminalitat. El sí, sí, no, no, de l'Evangeli; vet aquí el camí per abastar la pau de la qual tant hom parla.

La Llum es revelà a la gent i als pobles, nacions, dels quals sempre parla la Bíblia. Els estats, han nascut d'ells, són els seus servidors, els seus servents. "Creix el blat, per fruitar el pa de cada dia". Déu ha donat Profetes als pobles; no poden restar muts. Potser s'escauran bé uns mots d'en Josep Pla: "La prosa significa la humanització d'una llengua, això és, la seva eternitat".

Narcís Girbau

El jovent i "Catalunya Cristiana"

Una última carta d'aquesta secció, signada per Josep M. Climent, suggereix que es faci una enquesta sobre el nombre de joves que llegeixen C.C. I ho deia, creient que deuen ésser pocs, pel caràcter conservador del setmanari.

Aquest conservadorisme és més palès i es transllueix més precisament en aquesta secció de "Cartes al director". La majoria, són cartes enyoradisses de temps passats, de queixes d'ara i de poca esperança en l'esdevenidor. Per altra banda, si alguna vegada apareix una carta amb aires renovadors o d'una crítica forta però constructiva sobre alguna institució eclesial, sobre el procediment o actuació de la jerarquia eclesiàstica, al número següent surt tota una artilleria per condemnar l'atrevit autor de la carta, excomunicant-lo com un pernicios heretge.

Malgrat tot, jo crec que C.C. és prou imparcial, equilibrada i clarificadora per no deixar-se manipular, ni per uns ni per altres. En les seves distintes seccions hi cap tot un ventall d'opinions i crítiques, dins l'ortodòxia cristiana. Això em fa pensar que si fins ara fossin pocs els joves que llegeixen C.C., augmentaran, ja que són moltes les pàgines de C.C. dedicades al jovent, i no pas amb uns criteris carques i tancats.

Joan Vila i Tusquets

N. de R. Es publicaran, preferentment, les cartes escrites a màquina a doble espai i d'una extensió, màxim, d'un foli. La Redacció no es compromet a retornar les cartes no publicades ni a contestar-les particularment.

"LOS SECRETOS DE FATIMA", la seva repercussió en el món d'avui i els últims fets en l'Església"

Exhaurida la primera edició de 1975, presenten: una segona edició bastant augmentada i alhora amb un total de 188 pàgines i diverses fotografies en color, afegint nous capítols d'interès i actualitat.

Comandes a: Representació
de la "Casa Española Fátima"
a Barcelona (Apartat de Correus
23.449)
(Preu: 400 ptes.)

INSTITUT de
TEOLOGIA
BARCELONA

VINCULAT A LA FACULTAT DE TEOLOGIA
DE BARCELONA

LA EXPERIENCIA RELIGIOSA-CRISTIANA

su posibilidad y su riqueza
pel

P. ANTONI QUERALT I TEIXIDÓ, S.I.

professor de la
Pontificia Universitat Gregoriana
de Roma

9-13 d'abril de 1984
18.30 a 20.45 hores

El curs va destinat als alumnes
post-graduats de l'Institut i a totes
les persones interessades en
l'aprofundiment de l'experiència
religiosa cristiana (preveres, religioses,
religiosos i laics).

INSCRIPCIONS

Secretaria de l'Institut de Teologia de Barcelona
Diputació, 231 - Barcelona 7
Tel. 254 19 63, de les 18 a les 20.30 h.,
de dilluns a dijous
MATRÍCULA
1.000 pessetes
PLACES LIMITADES

PUBLICACIONS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQUESI DE CATALUNYA I LES ILLES

NOVETAT IMPORTANT CATEQUESI I CONFIRMACIÓ

AIXECAT I CAMINA

- Llibre dels nois i noies, 600 ptes.
- Llibre del catequista, 550 ptes.

REBREU L'ESPERIT SANT

- Llibre dels nois i noies, 650 ptes.
- Llibre del catequista, 575 ptes.

Nous materials de catequesi d'adolescents i joves orientats a descobrir, dins la mateixa experiència de la vida, l'anunci de la Bona Nova de Jesús.
Catequesis preparades pel delegat diocesà de joves de Mallorca, Mn. Sebastià Taltavull, i experimentades a l'illa aquests darrers anys.

Distribució: Centre de material catequètic
C/. Talamanca, 5-7 MANRESA (Barcelona) - Telèfon (93) 872 15 43
Els trobareu en les llibreries especialitzades.

Catalunya

Les cambres agràries continuen sent polèmiques

En una assemblea celebrada a Lleida per la Cambra Agrària, hi va haver forts enfrontaments dialèctics entre els assistents partidaris de la continuïtat de les cambres, representades per la Unió de Sindicats Agraris de Catalunya-Joves Agricultors, i militants i simpatitzants de la Unió de Pagesos, que defensen la dissolució d'aquells organismes.

Això ha motivat una visita del director general de l'Institut de Relacions Agràries a Lleida per tractar de diferents temes relatius a les Cambres Agràries i als seus funcionaris.

Jesús López, va assegurar als funcionaris de les Cambres Agràries l'estabilitat dels seus llocs de treball, una vegada que aquests organismes siguin traspassats de forma efectiva a la Generalitat. Tanmateix, va anunciar que el traspass permetrà garantir la percepció dels sous al personal contractat per les Cambres Agràries.

Finalment, referent al traspass efectiu de les Cambres Agràries a la Generalitat, el decret ha estat tramès ja al Govern autònom, el qual l'està estudiant previament a la seva publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat". L'esmentat decret preveu el traspass amb vigència retroactiva al passat dia 1 de març, tal com es va acordar en la Comissió Mixta de Traspasos entre l'Estat i la Generalitat.

Espanya

Funcionaris de presos reconeixen que es maltracta els presos

Cinc testimonis proposats pel fiscal, tots ells funcionaris de presons, van reconèixer que a Herrera de la Mancha es va sotmetre a maltractaments alguns dels presos.

Ricardo Rodríguez Cifuentes, que va ser-hi quatre mesos a Herrera de la Mancha com a funcionari, va dir que hi havia comentaris que al pres se'l pegava quan arribava i també durant la vida normal a la presó, perquè eren presos que s'havien destacat per la seva rebel·lia en altres presons.

Va afegir que a vegades es rebien trucades telefòniques d'altres presons avisant que enviaven determinats presos, contra els quals s'havia de prendre represàlies a fi que "escarmentessin".

☆☆☆

Sols tres autopistes són rendibles

Només les autopistes Bilbao-Behovia, la Jonquera-Tarragona i Montgat-Mataró tenen una situació sense problemes, declarà ahir Julián Campo, ministre d'Obres Públiques i Urbanisme, davant la comissió d'indústria en exposar la problemàtica actual de les autopistes. L'endeutament actual de totes les empreses d'autopistes és de 23.234 milions de pessetes.

☆☆☆

Limitacions pel pas a Gibraltar

Des del dia 7 han quedat suspeses, a la frontera de la

Línea de al Concepción amb Gibraltar, les mesures de tolerància de les autoritats espanyoles, que permetien creuar la reixa en ambdós sentits diverses vegades al dia.

Món

Vaga de funcionaris francesos

El Govern francès de coalició socialista-comunista va aguantar la seva primera vaga de funcionaris de l'Estat i de treballadors de companyies nacionalitzades, des de la seva arribada al poder el maig del 1981.

Un milió de vagistes, sense participació dels afiliats de la central CFDT (socialista), per haver considerat el seu líder Edmond Maire que els funcionaris de l'Estat, no estant amenaçats per l'atur tenen grans avantatges davant dels altres treballadors, van pertorbar l'activitat econòmica del país i van llançar, així, una solemne advertència, al Govern en relació al seu poder adquisitiu, el deteriorament del qual afirmen, no estan disposats a acceptar.

La circulació ferroviària es va veure alterada des de bon matí i en les grans línies només circularen un 25 per cent dels trens.

☆☆☆

Un vice-ministre rus expulsat del PCUS

Víctor Vizhniakov, vice-ministre del Ministeri de la Construcció de Tractors i Maquinària per a l'agricultura, ha estat expulsat del PCUS i serà sotmès a judici acusat de "abusos de funcions".

ARA MATEIX...

Davant les properes eleccions

Els bisbes de Catalunya han fet pública una nota, breu i compendiosa, sobre les propostes eleccions al nostre Parlament. (Vegeu "Catalunya Cristiana", N.º 232). Convindrà tenir en compte el seu contingut orientador, enmig del previsible acalorament que ja anuncien les expansions verbals d'alguns polítics.

Les primeres paraules de la nota episcopal són molt importants: "Per segona vegada des de l'aprovació i aplicació de l'Estatut d'autonomia, seran convocades eleccions al Parlament de Catalunya. Aquest fet ens satisfà perquè significa que, malgrat les dificultats externes i internes que hi ha hagut, les nostres institucions autonòmiques essencials —el Parlament i la Generalitat— continuen endavant i s'enrobusteixen". Aquestes afirmacions comporten una opció de fons, prèvia al pluralisme dels programes i dels grups polítics. Una opció a favor de l'autonomia i de les institucions catalanes d'autogovern, les quals a desgrat de dificultats externes i internes, cal que continuïn avançant.

El joc polític, amb el seu fer i desfer, amb la polseguera d'acusacions mútues i d'escàndols que aixeca, abona una actitud de relativisme, a la qual són especialment sensibles alguns cristians: abans hi havia uns abusos i ara n'hi ha uns altres, abans eren moda unes coses i ara en són unes altres, tots plegats vénen a ser el mateix... Si, limitat al terreny dels procediments i les tècniques, de les picabaralles personals i dels oportunismes, aquest relativisme pot ser expressió d'una actitud sàvia, seria, en canvi, un error fer-lo extensiu a les qüestions de fons implicades en la política. En efecte, sota la relativitat de les formes, el respecte als drets de les persones i dels pobles avança o recula i, en aquest punt, no podem ser indiferents. La nostra incorporació, des de la fe, a la construcció de la democràcia no és oportunista, sinó que respon a la nostra obertura "al món dels valors espirituals", a la nostra comprensió del "què és la veritat, la justícia, l'amor, la llibertat" (Pacem in Terris, 39).

La visió positiva de l'autonomia, que els bisbes reiteren en la seva nota, té una importància especial per tal com l'obertura als seus valors de fons és encara més restringida que l'acceptació de la democràcia en general. No sempre es té present que, més enllà de les qüestions purament administratives, hi ha el dret d'un poble a la seva identitat i a les seves institucions.

El mal ve de lluny... Carles Cardó, del qual se celebra enguany el centenari del naixement, va escriure un article a "La Paraula Cristiana", el juliol de 1930, que es titulava "La dolorosa paradoxa". La paradoxa que denunciava Cardó era aquesta: mentre la comprensió i l'actitud de concòrdia davant el fet de Catalunya, progressava, malgrat tot, arreu d'Espanya... "la major part de les resistències, i les més incomprensives" venien de la banda dels catòlics. I proposava, per al bé del catolicisme espanyol, un diàleg franc entre germans de fe de Catalunya i de Castella, amb la finalitat de superar prejudicis i errors a cada banda. És un diàleg pendent encara, que podria contribuir notablement a la concòrdia de la societat civil...

Ara l'episcopat ens anima a participar en les properes eleccions al Parlament que ha de representar políticament tota la població de Catalunya, amb ànim de tirar endavant i d'enrobustir les nostres institucions autonòmiques essencials.

J. Carrera Planas

La Generalitat ha obert camins per Catalunya.

600 nous km. de carreteres.

A més de condicionar altres 250 kms., 30.887 milions invertits en obres, i 7.324 milions en seguretat vial.

Tot, fet en 4 anys. Tot això, sense repercutir ni una pesseta en impostos als ciutadans. Una feina així no s'havia fet mai a Catalunya.

Per què no ve a conèixer més de 10.000 dades com aquesta?

Barcelona: Palau Robert (Diagonal-Pg. de Gràcia) Girona: Casa de Cultura, Plaça de l'Hospital Lleida: Victor Pradera, n.º 1 Tarragona: Passeig de les Palmeres
OBERTA DE 10 A 2 I DE 3 A 8 • ENTRADA GRATUÏTA • DILLUNS MATI TANCAT

Joan Pau II consagra tot el món a Maria

"Dels pecats contra la vida de l'home, allibereu-nos, oh Maria"

Ahir, festivitat de l'Anunciació, el Papa consagra a Maria tots els pobles i nacions del món.

Al mateix moment o bé avui, diumenge, tercer de Quaresma, els bisbes a les seves diòcesis faran també aquest acte en unió amb el Papa. La fórmula de consagració composta per Joan Pau II correspon, amb lleugeres modificacions a la que pronuncià el 13 de maig del 1982 a Fàtima.

A continuació facilitem el text de la carta dirigida pel Papa a tots els bisbes del món, així com la fórmula per l'acte de consagració, que pot ser utilitzada a les parròquies i a les llars cristianes.

CARTA PONTIFICIA

Estimats germans en el ministeri episcopal:

El 25 de març del 1983 iniciàrem el Jubileu extraordinari de la Redempció. Us dono les gràcies, una vegada més, per haver estat units a mí en inaugurar, aquell mateix dia, l'Any de la Redempció a les vostres diòcesis. La solemnitat de l'Anunciació, que recorda al llarg de l'any litúrgic el començament de l'obra de la Redempció en la història de la humanitat, s'ha considerat especialment adequada per a l'esmentada inauguració.

Aquest començament està unit a l'Advent, i tot l'actual Any de la Redempció té, en cert sentit, el caràcter d'advent, ja que s'apropa l'any 2000 del naixement de Crist. Vivim aquesta esperança de l'arribada del segon mil·lenni de l'Era Cristiana compartint les experiències difícils i doloroses dels pobles, més encara, de tota la humanitat en el món modern.

D'aquestes experiències neix una necessitat particular, en cert sentit, un imperatiu interior, de referir-nos, amb renovada intensitat de fe, justament a la Redempció de Crist, a la seva inexhaurible força salvífica. El Sínode dels Bisbes que

se celebrà el passat mes d'octubre, ha reclamat la nostra atenció en la mateixa direcció.

Estimats germans meus!

En el context de l'Any Sant de la Redempció desitjo reconèixer aquest poder juntament amb vosaltres i amb tota l'Església. Desitjo confesar-ho mitjançant l'Immaculat Cor de la Mare de Déu, que, en mesura particularíssima, ha experimentat aquest poder salvífic. Les paraules de la fórmula de consagració i de confiança que adjunto, corresponen, amb petites modificacions, a les altres que vaig pronunciar a Fàtima el 13 de maig del 1982.

No puc sostreure'm al convenciment en repetir aquest acte durant l'Any Jubilar de la Redempció correspon a les expectatives de molts cors humans, desitjosos de renovar a la Verge Maria el testimoni de la seva devoció i de confiar-li les afliccions pels múltiples mals del moment, els temors i les amenaces que planen sobre el futur, les preocupacions per la pau i la justícia a cada una de les nacions i a tot el món.

La data més convenient per aquest comú testimoni sembla ser la solemnitat de l'Anunciació del Senyor durant la quaresma de l'any 1984. Us restaré agraït si en l'esmentat dia (el 24 de març al qual avanço litúrgicament la solemnitat mariana, o el dia 25 de març, tercer diumenge de quaresma) teniu a bé renovar aquest acte juntament amb mí, elegint la fórmula que cadascú de vosaltres consideri més adequada. Amb caritat fraternal.

JOAN PAU PAPA II

Consagració a Maria de tots els pobles del món

En pronunciar les paraules d'aquesta antífona, amb la qual l'Església de Crist resa des de fa segles, ens trobem avui davant teu, Mare, en l'any Jubilar de la Redempció.

Ens trobem units amb tots els pastors de l'Església, per un llaç particular, constituint un cos i un col·legi tal com, per voluntat de Crist, els apòstols constituïen un cos i un col·legi amb Pere.

Amb el vincle d'aquesta unitat pronunciem les paraules de la present fórmula, en la qual desitgem incloure, una vegada més les esperances i les angoixes de l'Església per al món modern.

Fa quaranta anys i posteriorment deu anys més tard, el teu servent el papa Pius XII, tenint davant els ulls les doloroses experiències de la família humana, consagra i confia al teu Cor Immaculat tot el món, i especialment els pobles que per la seva situació constitueixen l'objecte particular del teu amor i de la teva sol·licitud.

Aquest món dels homes i de les nacions, tenim davant els ulls també avui: el món del segon mil·lenni que està a punt d'acabar, el món modern, el nostre món!

L'Església en recordar les paraules del Senyor: "Aneu... i ensenyau a tots els pobles... Heus ací que jo sóc amb vosaltres dia rera dia fins a la fi del món" (Mat. 28,19-20), ha reavivificat en el Concili Vaticà II la consciència de la seva missió en aquest món.

I per això, oh Mare dels homes i dels pobles, tu que coneixes tots els seus sofriments i les seves esperances, tu que sents maternalment totes les lluites entre el bé i el mal, entre la llum i les tenebres, que flagel·len el món modern, escolta el nostre crit que, impulsats per l'Esperit Sant, dirigim directament al teu Cor: abraça amb amor de mare i d'esclava del Senyor aquest món humà tan nostre, que et confiïm i et consagrem, plens d'inquietud pel destí terrenal i etern dels homes i dels pobles.

De manera especial et confiïm i consagrem, aquells homes i aquelles nacions que tenen una necessitat particular d'aquesta confiança i d'aquesta consagració.

"Sota la teva protecció cerquem refugi, Santa Mare de Déu!", ¡No rebutjeu les nostres súpliques, que estem en la prova! Així, doncs, en trobar-nos davant teu, Mare de Crist, davant el teu Cor Immaculat, desitgem, juntament amb tota l'Església, unir-nos a la consagració que per amor nostre el teu Fill va fer de sí mateix al Pare: "Per ells —va dir— m'he consagrat a mí mateix, perquè

també ells siguin consagrats en la veritat" (Joan 17,19). Desitgem unir-nos al nostre Redemptor en aquesta consagració, per al món i per als homes, la qual en el seu Cor Diví, té la facultat d'obtenir el perdó i de procurar la reparació.

La força d'aquesta consagració resta per a tots els temps i abasta tots els homes, els pobles i les nacions i supera tot el mal que l'esperit de les tenebres és capaç de despertar en el cor de l'home i en la seva història i, de fet ho ha despertat actualment.

¡Oh, com experimentem profundament la necessitat de consagració per a la humanitat i per al món: pel nostre món modern, en unió amb el mateix Crist! L'obra redemptora de Crist, en efecte, ha de ser participada pel món a través de l'Església.

Així ho manifesta el present Any de la Redempció, el jubileu de tota l'Església.

¡Siguís beneïda en aquest Any Sant, sobre tota criatura, esclava del Senyor, que de la forma més completa vas obeir a la crida divina!

Siguís saludada, ja que restes totalment unida a la consagració redemptora del teu Fill!

¡Mare de l'Església! ¡Il·lumina el poble de Déu en els camins de la fe, de l'esperança i de la caritat! Ajudeu-nos a viure en la veritat de la consagració de Crist per a tota la família humana del món modern.

En confiar-te, oh Mare, el món, a tots els homes i a tots els pobles, et confiïm també la mateixa consagració del món, dipositant-la en el teu Cor maternal.

¡Oh, Cor Immaculat! ¡Ajuda'ns a vèncer l'amenaça del mal,

que tan fàcilment s'arrela en el cor dels homes d'avui i que en els seus efectes incommensurables ja incideix penosament sobre la vida present i sembla tancar els camins cap el futur!

¡De la fam i de la guerra, allibereu-nos!

¡De la guerra nuclear, d'una auto-destrucció incalculable, de tot gènere de guerra, allibereu-nos!

¡Dels pecats contra la vida de l'home des dels seus orígens, allibereu-nos!

¡De l'odi i de l'enviliment de la dignitat dels fills de Déu, allibereu-nos!

¡De tot gènere d'injustícia en la vida social, nacional i internacional, allibereu-nos!

¡De la facilitat de trepitjar els manaments de Déu, allibereu-nos!

¡De l'intent d'enfosquir en els cors humans la veritat mateixa de Déu, allibereu-nos!

¡De l'afebliment de la consciència del bé i del mal, allibereu-nos!

¡Dels pecats contra l'Esperit Sant, allibereu-nos!

¡Escolta, oh Mare de Crist, aquest crit carregat amb el sofriment de tots els homes! ¡carregat amb el sofriment de societats senceres!

Ajuda'ns amb la força de l'Esperit Sant a vèncer tot pecat: el pecat de l'home i el "pecat del món", el pecat en totes les seves manifestacions. Que es reveli una vegada més en la història del món l'infinít poder salvífic de la redempció. ¡Poder de l'Amor misericordiós! ¡Que aquest deturi el mal! ¡Transformi les consciències! ¡Que en el teu Cor Immaculat es descobreixi per a tothom la llum de l'esperança.

Joan Pau Papa II

EDITORIAL REGINA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig

- ELS MANAMENTS DE DÉU
- LES BENAURANCES
- LES OBRES DE MISERICÒRDIA

Textos catequístics per als infants, exposats en llenguatge de fàcil comprensió. Nombroses il·lustracions a tot color, de caire summament atractiu i orientador.

UN BON REGAL PER ALS NOSTRES INFANTS

De venda en llibreries

(P.V.P. 1.400 ptes.)

També s'adita amb text castellà.

Mallorca, 87-89 - Barcelona-29

Vaticà dia a dia

Tres espanyols, consultors de la congregació per a religiosos.— Tres espanyols figuren entre els quinze nous consultors de la Sagrada Congregació per als Religiosos, nomenats pel Papa. Es tracta de Jesús Castellano Cervera, carmelita descalç, moderador del Teresianum de Roma; la mare Mercedes Codorníu, Esclava del Sagrat Cor i el pare Francisco Javier Egana, procurador general de la Companyia de Jesús.

Homenatge a Mendel

¿Tindrà l'home la capacitat d'utilitzar les meravelloses conquestes de la genètica per exclusiu servei de l'home?, preguntava Joan Pau II en l'acte d'homenatge a Gregori Mendel, celebrat a l'aula del Sínodo, amb ocasió del centenari de la seva mort. L'homenatge era organitzat pel Consell Pontifici per a la Cultura, l'orde de Sant Agustí i l'Institut Gregori Mendel. El Papa participà en l'acte acadèmic amb un discurs. A la seva pregunta contestà expressant el desig que els investigadors d'avui i de demà, seguint l'exemple de Mendel, no separin "la ciència" que indaga els secrets de la naturalesa, de la Saviesa que orienta el camí de l'home sobre la terra.

El Papa va dir que "l'home comença actualment a tenir a les mans el poder de controlar

la pròpia evolució. La mesura i els efectes, bons o no, d'aquest control dependran més de la seva saviesa que de la ciència".

Joan Pau II parlà de Gregori Mendel com a "home de fe, de cultura i de ciència", que va saber unir estretament la vida cristiana monàstica amb les seves investigacions científiques, mantenint sempre el geni de la seva excepcional intel·ligència dirigit envers el Creador per adorar-lo i lloar-lo i, envers la creació per descobrir-ne les lleis amagades. Recordà que l'humil però genial estudiós s'ha convertit en el pare de la genètica moderna. "Lluny d'oposar-se a la fe, la veritable ciència s'hi alia amb una simbiosi fecunda, en la qual el coneixement i l'amor van units", declarà.

El cristianisme no és cosa de museu

Joan Pau II exhortà a cinc mil pelegrins de diferents diòcesis italianes, que rebé en una audiència especial, a "una autèntica passió per la catequesi" i a tenir cura de "la formació religiosa", animant-los a actuar, en la família, a la parròquia, a l'escola, a les diverses associacions i moviments per transmetre una fe sòlida, essencial, en plena comunió amb el magisteri de l'Església. Així, els encoratjà el Papa, aconseguir superar molts prejudicis els quals s'inclinen a considerar el

cristianisme com a "cosa de museu".

Fundació per ajudar al Sahel

Joan Pau II ha creat, amb data 22 de febrer passat, una Fundació, que porta el seu nom, per socórrer la regió africana del Sahel, víctima de la desertització i la secada, on seixanta milions d'habitants de vuit nacions viuen amb greus dificultats i on la meitat corren el risc de morir de fam. La Fundació Joan Pau II per al Sahel, farà més orgàniques, permanents i eficaces les ajudes de l'Església al Sahel, en col·laboració amb tots els organismes compromesos en programes d'assistència.

Televisió espanyola posa a la venda un vídeo sobre el viatge del Papa

Aquest mes de març, Televisió Espanyola comercialitzarà un nou vídeo del viatge del Papa, Joan Pau II, a Espanya el qual es posà a la venda el propassat estiu exhaurint-se immediatament.

A més, es posarà a la venda una altra cinta el contingut de la qual, encara està per determinar, segons ha assegurat a aquest periòdic el cap del departament de comercialització de Televisió Espanyola, Jose María Otero.

"La pròpia TVE —afegí— elaborarà aquest nou vídeo

referent al viatge del Papa a Espanya. Convocarà un petit concurs entre companyies distribuïdores abans de decidir-se per una que s'encarregui de la seva comercialització".

"Encara desconexem la duració d'aquesta nova cinta i la manera de realitzar-la. No hem decidit si es recollirà el seu pas per ciutats, si es farà per continguts o per grups socials".

Prop de cinc milions per a les obres Missionals Pontífiques

En un acte presidit per monsenyor Capmany, bisbe director Nacional de les Obres Missionals Pontífiques, s'ha presentat el balanç econòmic i la memòria d'activitats del Segell Missioner del passat exercici. La Central recollí prop de divuit milions de segells i els ingressos foren de 4.713.887 pessetes, superant en un 24,57 per cent a l'exercici precedent. Aquestes aportacions procedeixen del treball filatèlic i de les aportacions personals de les col·laboradores de la Central. Als nombrosos assistents a l'acte, monsenyor Capmany agrà la tasca realitzada i els felicità pels bons resultats obtinguts, encoratjant-los a continuar amb optimisme i esperança.

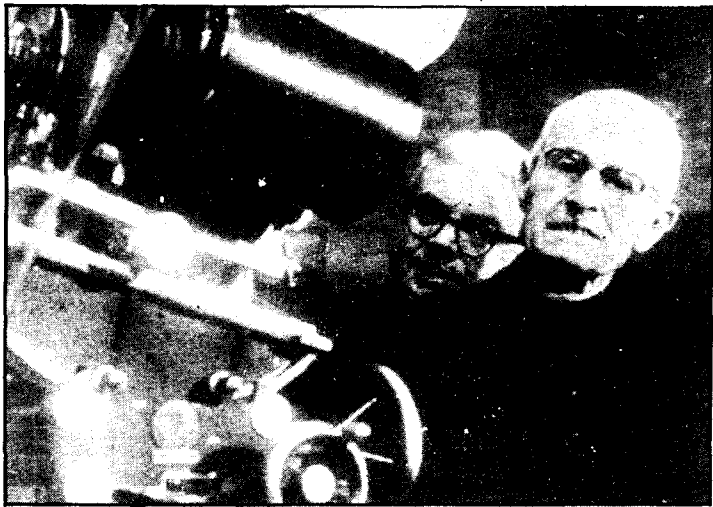
Expectació davant "l'era Txernenko"

Amb la mort de Yuri Andrò-

pov i la posterior elecció de Constantin Txernenko, com a secretari general del PCUS tornen a sorgir les especulacions entorn a una hipotètica normalització de les relacions diplomàtiques entre el Vaticà i la Unió Soviètica. Alguns signes recents permeten assenyalar un cert desglaç. En canvi, les qüestions de fons —ateisme oficial, persecució religiosa, etc.— que han obstaculitzat actualment l'apropament entre Roma i Moscou resten inalterables.

Thailàndia: Un grup budista s'oposa al viatge del Papa

Davant la visita que Joan Pau II realitzarà a Thailàndia el pròxim mes de maig, un grup budista ha manifestat la seva oposició al viatge. En un article publicat en un diari de Bangkok, el grup que procedeix del nord del país, ha expressat el seu projecte de traslladar-se a la capital per manifestar, durant la presència del Papa, públicament contra els procediments d'evangelització de l'Església Catòlica a Thailàndia. No obstant, els budistes que són la religió àmpliament majoritària del país, han manifestat en general la seva satisfacció per la visita, ja que ha estat declarat hoste oficial dels Reis, encara que durant les tres-ta-quatre hores d'estança s'allotjarà a la Nunciatura Apostòlica.

El pare Santiago Alberione, un profeta modern

Es compleix ara el primer centenari del naixement del pare Santiago Alberione, fundador de la Pia Societat de Sant Pau i d'altres nou instituts religiosos denominats, en el seu conjunt, Família Paulina. Tots aquests instituts són dedicats de ple a la difusió del missatge de l'evangeli a través dels mitjans de comunicació social. Dom Alberione va néixer a San Lorenzo de Fossano (Itàlia) el 4 d'abril del 1884. El seu àmbit casolà, segons explica l'últim dels seus tres germans, Tomàs, que actualment té noranta-cinc anys, era el d'una família pobre.

La vocació del futur pare Alberione envers els mitjans de comunicació sorgí durant la nit del 31 de desembre de l'any 1900, la nit que dividia dos segles. Tenia setze anys i romania en el seminari d'Alba, a Piemonte (Itàlia). Seguint la invitació del Papa Lleó XIII, els seminaristes passaren la nit resant davant el Santíssim. Un nou segle començava. Alberione decidí que treballaria per l'Evangelí amb els mitjans més ràpids i eficaços, llavors la premsa i el llibre. Fundà cinc congregacions religioses, quatre instituts seculars i una associació de laics. Entre les diverses revistes que ell va promoure o suggerir hi ha "Família Cristiana", la revista catòlica més difosa del món (es publica a deu països, amb un tiratge global de més de sis milions d'exemplars mensuals).

Centenari de sant Casimir

El propassat dia 3 de març el Papa amb motiu del V centenari de sant Casimir, patró de Lituània, rebé també en una multitudinària audiència, més d'un miler de lituans que viuen a l'exili.

L'abril de l'any 1983, els bisbes lituans invitaren Joan Pau II que visités aquesta república soviètica amb ocasió del cinquè centenari del seu patró; el Papa, per la seva part, també manifestà el seu desig de visitar Lituània; no obstant l'esperada visita no ha estat possible a causa de la negativa de les autoritats soviètiques. Des de Roma, Joan Pau II ha recordat a aquesta església perseguida (el noranta per cent dels lituans) —3,5 milions d'habitants— són catòlics i ha exhortat els lituans en l'exili a seguir "sent solidaris amb els fills que són a la vostra terra d'origen". El dia 4, festivitat de sant Casimir, el Papa concelebrà una solemne missa per a Lituània juntament amb setze presidents de les Conferències Episcopals d'Europa.

Formós quadre de sant Casimir patró de Lituània, que guarda una similitud amb sant Jordi, patró de Catalunya.

Ce.V.R.E. (Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat).— Aquest Centre depèn de la Unió de Religiosos de Catalunya i ha estat constituït per l'Assemblea General de Provincials (homes i dones) de Catalunya. Ofereix un curs a càrrec del P. Carlos Bravo, jesuïta mexicà, sobre "L'Evangeli de Marc. La praxi alliberadora, norma de la vida religiosa". Mètode: A base de conferències, sessions de treball i treball a casa. Lloc: **A Barcelona:** "Fòrum Vergés", on radica la Secretaria del Ce.V.R.E., c/. Roselló, 223. Dies: 30 d'abril, 4, 7, 11, 14 i 18 de maig. Horari: De 7 a 9 del vespre.

A Lleida: Col·legi de l'Ensenyança, c/. Prat de la Riba, 38. Dies: 5, 12 i 19 de maig. Horari: De 10,30 a 2 i de 16 a 19,30. Per a més informació: Secretaria del Ce.V.R.E., c/. Roselló, 223, tel. 218 42 95; o Casa d'Exercicis de Lleida, tel. 23 80 56.

Grup "Sant Martí de Porres" (malalts, minusvàlids i tercera edat).— Trobada-Aplec, el dia 1 d'abril, en commemoració del II Aniversari de la seva fundació. Església de la Medalla Miraculosa, c/. Consell de Cent, 118, a les 4,30 de la tarda. Celebració de l'Eucaristia, presidida pel consiliari del Grup, Mn. Miquel Rodríguez. Prèvia catequès, es donarà la Santa Unció a tots els vellets i malalts que ho hagin sol·licitat. El Delegat de la Pastoral Diocesana de la Salut, Germàn Solà, parlarà dels "Drets dels malalts". S'acabarà amb un fi de festa. S'invita a tots els Grups dedicats a aquesta tasca, així com a tots els amics dels malalts i vellets.

Parròquia de Ntra. Sra. de Betlem— (c/. Rambles-Carne). Dime-

res, 28 de març, a 1/4 de 9 del vespre, "La missió del sacerdot en la parròquia", conferència a càrrec del Dr. Pere Tena i Garriga. Dissabte, 31 de març, a 2/4 de 7 de la tarda, Missa Concelebrada, presidida pel Dr. Ramon Daumal, bisbe auxiliar de Barcelona, amb motiu de les Noces d'Or Sacerdotals, de Mn. Ramon Saperas i Calaf, rector de la parròquia.

Trobades de Joves de Montserrat.— L'Equip Pi (joves de 15-16 anys), celebrarà la seva Trobada els dies 7-8 d'abril. Tema: "Déu té Nom". Lloc: Monestir de Sta. Cecília de Montserrat. Per informació: Monestir de Montserrat, tel. 835. 02 51; i c/. Llúria, 7, 3er. 1.ª, tel. 301 98 37, dd dilluns a dijous de 6 a 9 tarda.

Setmana Santa al Miracle.— ¿Voleu viure els dies sants (del Dijous tarda al Diumenge, matí) en un ambient de pregària i ajudats per la reflexió dels monjos? Truqueu, si us plau, a Casa d'Espiritualitat del Santuari del miracle (Solsonès), tel. (93). 811 00 45.

Recessos espirituals mixtes.— Se celebraran a la Casa d'Exercicis de Sarrià, organitzats per "Lumen Dei". Cap de setmana 31 de març-1 d'abril, interns, segons el mètode de St. Ignasi. Dia 1, tarda, externs. Per informació: tel. 219 21 20.

Exercicis Espirituals per a Religioses.— Se celebraran a la Casa d'Espiritualitat "Maria Antònia París" (Religioses de Maria Immaculada Missioneres Claretianes), c/. Major de Sarrià, 169. Començaran el dia 24 de juny (tarda), per acabar l'1 de juliol (matí). Dirigirà el P. Severiano Blanco, C.M.F. Per informació: tel. 203 72 12.

Trobada Vocacional per a Joves.— L'organitza: Centre d'Accollida Vocacional (Carmelites Missioneres). Se celebrarà el diumenge, dia 8 d'abril, a Torrebónica (Terrassa). Sortida: Plaça de Catalunya, RENFE, a 2/4 de 10 del matí. Tema de reflexió i experiència: "Passà fent el bé". Per informació: tels. 248 30 95 i 379 50 89.

Institut de Teologia i Humanisme. Escola d'Espiritualitat— "Sala Penyafort", c/. Bailén, 10, "Curs d'Iniciació a la pregària contemplativa", a càrrec del professor Jaume Boada Rafi, O.P., durant els dies del 3 al 6 d'abril. El dissabte, dia 7 d'abril, "Experiència de pregària". Per informació i inscripcions: tel. 246 33 00.

Institut Borja de Bioètica. Curs d'Antropologia Filosòfica i Teològica, i de Bioètica.— CICLE 1er. Objectius: Enriquir i dinamitzar la pròpia reflexió personal; facilitar la percepció dels valors i el discerniment ètic en l'exercici professional; estudiar problemes concrets que presenta el progrés biomèdic a l'ètica. Professors: Eusebi Colomer, Jordi M. Escudé, Francesc Abel y Manuel Cuyàs. Dates: 14, 28 d'abril i 12 de maig. Per informació: CENTRE BORJA, de les 9 a les 21 hores, o bé al tel. 674 11 50, SANT CUGAT DEL VALLÈS.

GIRONA

Cursets de Cristiandad.— Organitza un Recés sobre "REFLEXIÓ DE VIDA", del 31 de març a l'1 d'abril, a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles. Per a més informació: Secretaria de "Cursets de Cristiandad", c/. Plaça del Vi, 2. Tel. 20 01 40.

VIC

Tandes d'Exercicis Espirituals. Casa Diocesana d'Espiritualitat. La Gleva.— Per a l'estiu vinent s'han programat les següents tandes: Del 8 al 14 de juliol, per a religioses. Del 15 d'agost (vespre), al 19 (migdia), per a matrimonis

persones soles. Del 20 al 25 d'agost, per a senyores i senyorettes. Totes aquestes tandes seran dirigides per Mn. Andreu Roca. Del 27 d'agost (migdia) a l'1 de setembre, per a sacerdots, dirigida per l'Exm. Damià Iguacén, bisbe de Teruel. Per a qualsevol consulta o inscripció: tel. (93) 857 04 54.

NOTA IMPORTANT

Preguem a tots els monestirs, parròquies i llocs de culte de les diòcesis catalanes, interessats en donar a conèixer l'horari de les celebracions litúrgiques de la Setmana Santa, tinguin l'amabilitat d'enviar-nos-el el més aviat possible.

PELEGRINATGES A FÀTIMA SETMANA SANTA 6 dies

22.500 ptes. tot inclòs
Pont 1 de maig: 5 dies, 17.000 Ptes.
Tenim projectats diversos pelegrinatges durant aquest any dels quals us informarem aviat.
Consulteu-nos, a més la possibilitat d'elaborar un pressupost individual a partir de 40 participants.
Promoguts en col·laboració i sota l'assistència de
"Casa Española Fátima" (Representació a Barcelona.
Aptat. Correos 23.449) o telèfon 339 19 35. Organització tècnica:
Viatges Internacional Expreso (Gat 2) (telèfons: 302 35 08 i 302 45 08.

GRAN SORTEIG EN SUPORT DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Fent-nos ressò del gest del Sant Pare regalant-nos la seva bicicleta per promoure una acció popular en suport del nostre setmanari, "CATALUNYA CRISTIANA" organitza i obre a la col·laboració de tots un GRAN SORTEIG. Els premis són els següents:

- 1er. Premi: La bicicleta del Sant Pare.
- 2on. Premi: Dos viatges a Roma, obsequi de "Viatges Internacional Expreso".
- 3er. Premi: Una "Gran Enciclopèdia Catalana" (15 vols.), obsequi de "Gran Enciclopèdia Catalana S.A."
- 4art. i 5è.: Dos Àlbums audiovisuals del Viatge del Papa, obsequi de "Fidex Bouyer".

Actualment està exposada a la Seu d'Urgell.

Podeu adquirir butlletes per participar en el SORTEIG a:

- "Llibreria A.D.C.", c/. Comtal, 27.
- "Formiga d'Or", c/. Portal de l'Àngel, 3.
- "Llibreria Balmesiana", c/. Duran y Bas, 11.

El preu per butlleta és de 100 ptes.

Els talonaris poden adquirir-se a "CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on., a hores d'oficina.

El "SORTEIG" se celebrarà davant Notari, el dia 19 de juny del 1984.

Es restaura l'ermita de santa Margarida, dins el volcà del mateix nom

S'està restaurant l'ermita de Santa Margarida que es troba dins del cràter d'un volcà, situat als voltants d'Olot, que porta el mateix nom. Les obres consisteixen a re-fer el teulat que es trobava molt deteriorat; consolidar els murs laterals i netejar bé els voltants ja que amb el pas dels anys s'hi havia reunit molt de terra.

Per altra part s'han recollit les nombroses deixalles que els visitants incívics havien anat deixant pels voltants de la capella. El conseller de Cultura de la Generalitat, Max Canher, va visitar el volcà i també l'ermita fa cosa d'un any oferint el seu suport per realitzar les obres de restauració.

Aquestes varen començar a finals de l'any passat i ara es troben ja molt avançades. S'espera poder-les inaugurar pels voltants de Pasqua.

Mínim vital de 40.000 pessetes per a tots els capellans

El Butlletí de l'Església de Girona ha publicat els últims nomenaments fets per la Cancelleria del Bisbat. Són els següents: mossèn Pere Bach i Fernando, Consiliari de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

Mossèn Josep Taberner i Vilar, Vicari de la Parròquia de Sant Narcís de Girona.

I el Pare Enric Pujolràs i Caritg, O.C., capellà de les RR. Clarisses de la Divina Providència d'Olot.

Per últim, cal esmentar que en l'última reunió del Consell Presbiteral s'acordà fixar el mínim vital per cada sacerdot en la quantitat de 40.000 pessetes al mes. A més, hi haurà una paga extraordinària de la mateixa remuneració. El quilòmetratge de les activitats pastorals es pagarà a 16 pessetes el quilòmetre.

La Quaresma es començà al mercadal

Enguany el començament de la Quaresma reuní els cristians de la ciutat de Girona en l'Església del Mercadal que s'omplí per a celebrar l'Eucaristia i rebre la imposició de la cendra el dimecres, dia set de març. La missa fou concelebrada pels rectors de les diferents parròquies i el que presidia predicà una homília sobre el sentit d'aquest temps de penitència i reconciliació.

Per la seva part, el bisbe de la Diòcesi va publicar un escrit en el "Full Parroquial" en el qual recordava que "aquesta Quaresma és la de l'Any Sant de la Redempció". I invitava a tots els fidels a convertir aquest temps "en un temps d'una major atenció a la Paraula de Déu; un temps de reflexió, un temps de pregària i un temps d'aprenentatge intens d'una vida convertida al Senyor".

Girona

Una publicació al servei del cristianisme arenyenc

"Vida Parroquial" d'Arenys de Mar compleix 40 anys

ARENYS Vida Parroquial

ARENYS DE MAR.— La revista "Vida Parroquial" d'Arenys de Mar acaba de complir el 40è aniversari de la seva primera aparició en públic, que tingué lloc el mes de febrer del 1944. Llavors n'era rector mossèn Jordi Ferrer qui signà la primera editorial afirmant que la revista seria "l'exponent de la vida parroquial en tots els seus aspectes, i especialment en el de la Acció Catòlica".

Amb tal motiu, un dels fundadors, en Josep Montmany, ha escrit una petita ressenya històrica en l'últim número, recordant l'equip que féu possible "Vida Parroquial". Al front d'aquest equip s'hi trobava el llavors vicari, mossèn Josep M.ª Pujadas, actualment resident a Barcelona on porta un moviment juvenil. La resta eren seglars, com en Santiago Artigas ja mort, en Lluís Majó, Josep Benet, Agustí Espriu, i el propi Josep Montmany.

Anys després s'incorporaren Antoni Badosa, Jaume Salbanyà, Pere Madrenys, Josep Maria Pons, Xavier Maimí, Josep Barrenechea, Jaume Gras (que feia de tot), etc. Un nom cal destacar per damunt dels altres:

el de mossèn Josep Palomer, un excel·lent narrador de petites anècdotes i un gran amant de la nostra llengua i cultura.

Una de les campanyes més reeixides que inicià "Vida Parroquial" fou la de la manca d'habitatges que sofria la vila els anys 1958-59. Fruit d'aquesta campanya fou la constitució de l'entitat "Vivendes Santa

Maria" que construí una sèrie de blocs. Com és lògic, la revista sortia en principi al carrer en llengua castellana ja que en aquella època no es permetia l'ús del català. Amb tot, "Vida Parroquial" fou també una pionera de la nostra llengua en publicar algunes poesies en la nostra parla ja els anys cinquanta i també les col·laboracions de l'esmentat

mossèn Palomer. Actualment el director de "Vida Parroquial" és mossèn Martí Amagat, el cap de redacció en Jordi Mas, l'administrador en Benet Coll, i en Jaume Gras té cura de la publicitat. La revista es fa a la Copisteria Escolàpies, després d'haver-se imprès durant molts anys per en Josep Fabregà.

M. Caballé

El Redemptor de l'Home (3)

Nasqué de Maria Verge

"Aquest, no és Jesús, el fill de Maria?"

L'evangelista Marc posa aquesta frase impossible en boca dels conterrànies de Jesús el dia que el Mestre va visitar la sinagoga de Natxaret. Frase impossible perquè, en aquella civilització, hauria estat un insult anomenar una persona amb el nom de la mare. Per això Jesús s'havia de fer dir "fill de Josep", tal com recullen els evangelis de Mateu i Lluc.

Però és que Mateu i Lluc, en els primers capítols dels seus evangelis, ja ens havien deixat clar que Jesús era fill de Maria, i no de Josep. Marc ens ho diu amb aquesta sola pinzellada.

En aquella mateixa escena, Marc fa sortir Jaume i Josep i altres que, en la comunitat hebrea de Jerusalem, havien estat honorats com a "germans del Senyor" (en aquells indrets no existia una paraula per a designar els cosins). Però, al peu de la Creu, hi fa sortir la mare d'aquell Jaume i aquell Josep, com a diferent de la mare de Jesús.

Molts han comentat el caràcter anecdòtic i poètic, no mancat d'elements llegendaris, dels anomenats "Evangelis de la Infància" (els primers capítols de Mateu i Lluc). Però no per això els hem de veure com un pur "divertimento", sinó com l'intent de posar un marc adequat al misteri que es vol anunciar: aquell mateix misteri que l'Església, des del segle segon fins als nostres dies, ha recollit en totes les seves confessions de fe: que Jesús, el Fill de Déu fet home, nasqué de Maria Verge.

Quant a Joan, alguns manuscrits posen el pronom i en singular ("el qual... nasqué") en la frase del pròleg: "no de les sangs, ni per voluntat de la carn, ni per voluntat d'un

home, sinó de Déu". Es possible que l'Evangelista hagués escrit: "els quals... nasqueren", qui sap si presentant el nostre naixement a la vida sobrenatural a la llum del naixement miraculós de Crist.

El que sí que és clar és que, amb la intervenció de Maria a les noces de Canà i amb el diàleg al peu de la Creu, Joan posa les bases d'aquella veneració que Lluc posà en boca de la cosina Elisabet: "¿De què m'ha de venir que vingui a visitar-me la mare del meu Senyor?"

I nosaltres, al cap de vint segles, ¿podem mantenir aquella fe que, com deia, es proclama en les confessions de fe de totes les esglésies?

Diria que la fe en la virginitat de Maria és com la prova del nou de la nostra fe cristiana. Quan no surt, val la pena repassar totes les operacions.

Per exemple, preguntar-nos: —si creiem en la intervenció quotidiana i amorosa de Déu en el món, que va del favor més amagat al miracle més palès; —si creiem que Jesús era Fill de Déu des de l'eternitat i, com a home, des de la seva concepció en les entranyes de Maria; —si creiem en el sepulcre buit de Crist, com a signe diví d'una veritable vida després de la mort; —si creiem en la presència contínua de l'Esperit Sant en l'Església, per a guiar-la vers tota veritat...

El qui creu tot això, també creu en la concepció virginal de Crist. O està a punt de creure-hi.

Jordi Sánchez Bosch

Tarragona

Primers nomenaments del Dr. Torrella

TARRAGONA.— L'Arquebisbe de Tarragona, doctor Ramon Torrella i Cascante, ha realitzat els primers nomenaments des que prengué possessió de la Seu Primada fa ja nou mesos. Mossèn Joan Aragonès i Llaberia ha estat nomenat Vicari General de l'Arxidiòcesi mentre que mossèn Miquel Barbarà i Anglès i mossèn Josep Assens i Huguet han estat nomenats vicaris episcopals de Tarragona-Alt Camp-Baix Penedès i del Baix Camp-Priorat-La Conca-Urgell-Garrigues, respectivament. Tanmateix, mossèn Francesc Gallart i Magarolas ha estat nomenat Secretari General-Canceller.

El Doctor Torrella ha anunciat també que, properament, farà pública una Carta pastoral en la qual marcarà les línies de fons del treball pastoral a nivell diocesà. D'aquesta manera pot dir-se, doncs, que es posa en marxa l'estructuració de l'Arxidiòcesi de Tarragona, precisament després que el doctor Ramon Torrella efectués una àmplia consulta a preveres, religiosos i seglars, tot escoltant i recollint propostes i suggeriments.

Els nomenaments efectuats ara s'interpreten com l'expressió de la voluntat d'aconseguir un equip en la direcció de l'Arxidiòcesi. El nou Vicari General, mossèn Joan Aragonès, és un reconegut biblista i, fins ara, havia estat Delegat Diocesà d'Ensenyament i Catequesi, essent, a més, membre del Capítol Catedral. El nou Secretari General, Francesc Gallart, havia estat fins ara jutge viceprovisor de la diòcesi. El Vicari Episcopal de Tarragona, mossèn Miquel Barbarà, havia estat el Secretari General-Canceller, i el Vicari Episcopal de Reus

mossèn Josep Assens, estava adscrit ja a una parròquia de la capital del Baix Camp.

Aquests primers nomenaments representen també que, en un termini prudencial, es produiran nous canvis en els diferents estaments de l'Arxidiòcesi. S'enceta, així, una nova etapa de l'Arxidiòcesi de Tarragona...

Nou equip missioner

Es troba ja a Bibwe, al Zaire, el nou equip missioner de l'Arxidiòcesi de Tarragona. El nou grup està format per mossèn

Josep Ramon Pascual, mossèn Ramon Blas, Montserrat Aixalà, Mercè Martí i Consol Puy. Aquest equip s'ha incorporat a la tasca evangelitzadora de mossèn Josep Cabayol, Montserrat Andreu i Teresa Baiges.

Les darreres setmanes han estat d'una intensa activitat per part de la Comissió Coordinadora diocesana encarregada de donar suport a la missió des de Tarragona. La Coordinadora ha realitzat tots els preparatius del viatge de l'equip missioner alhora que també ha estudiat la redacció de l'ideari o estatut de la missió de Bibwe.

S'ha de remarcar també que el Sr. Arquebisbe, Doctor Ramon Torrella, imposà la creu de missioners a mossèn Ramon Blas i a Montserrat Aixalà. Mercè Martí i Consol Puy han anat a Bibwe com a col·laboradores de la missió diocesana en un pla d'ajuda al Tercer Món.

Professió monàstica a Vallbona de les monges

El dissabte dia 4 de febrer era festa grossa a l'històric monestir de Vallbona: feia la seva professió monàstica, la jove Maria Glòria Nogué i Ribert. Presidia la celebració eucarística, l'abat de Montserrat, Casià Just, acompanyat del delegat diocesà per a la Vida Religiosa, P. Eduard Canals, i onze sacerdots més, entre ells tres monjos de Montserrat. La Mare abadessa, Frederica Roquet, rebé la professió monàstica segons el ritual cistercenc propi, va fer el lliurament de la cogulla a la nova religiosa i li va fer l'abraçada en nom de tota la comunitat. La M.ª Glòria es va veure ben acompanyada, en

aquest moment solemne de la seva consagració, pels seus familiars i amics.

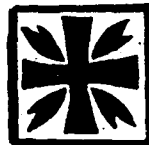
Retorn de peces robades a la catedral

Han estat retornades al Museu Diocesà de Tarragona unes quantes peces que foren robades el 1980 per la banda d'"Erik el Belga".

Les peces retornades al Museu Diocesà són, exactament, les següents: una naveta de plata en forma de barqueta; sobre la tapadora, hi porta cisel·lades la imatge de la Mare de Déu i un escut amb un cèrvol; unes canadelles de plata repussada, amb un plat ovalat; una creu processional de plata amb decoració vegetal i medallons de plata i esmalt als braços, mentre que al centre de la creu hi ha un medalló amb Crist crucificat, entre dos xipres incisos; una imatge d'un soldat amb una llança i vint portapaus.

Nou trimestre a l'Institut de Teologia

El passat dia 14 de febrer començaren les classes del nou trimestre de l'Institut de Teologia de Tarragona. Aquestes classes corresponen al segon i sisè trimestre del cicle d'estudis, amb les següents assignatures: introducció a l'Antic i Nou Testament, vocabulari grec bàsic del Nou Testament, exegesi de les cartes de sant Pau, exegesi sapiencial, teologia fonamental II, filosofia II, moral fonamental, fe cristiana sagrada, vida espiritual i dret canònic. Les classes finalitzaran el 7 de juny, i són de 8 a 10 del vespre, els dimarts, dimecres i dijous, al Seminari Diocesà, carrer Sant Pau, 4. Telèfon 23 26 11.

Finestral de
la Caritat

Les aportacions rebudes no han cobert la totalitat dels casos fins ara proposats, tanmateix les necessitats es multipliquen i el nombre de persones, que acudeixen a Caritas és cada vegada més gran. Es presenten casos d'extrema necessitat.

Nº. 445. Matrimoni amb dos fills petits, estan els dos cònjuges en atur i no cobren subsidi d'atur, necessitarien 6.300 ptes. per pagar el menjador escolar del col·legi Nacional on assisteixen.

Nº. 446. Pare de família que comença a treballar el mes de març amb un contracte laboral temporal, necessitaria 16.000 Ptes. per poder menjar durant aquest mes que treballarà i encara no cobrarà fins que acabi el mes. Té quatre fills petits i la mare no pot treballar per haver d'atendre'ls.

Nº. 447. Matrimoni, ambdós sord-muts, amb dos fills petits, no troben treball i necessitarien 13.600 Ptes. per poder pagar la llum i el lloger del pis, fins que no trobin un mitjà per guanyar-se la vida.

Nº. 448. Pare de família, és paleta, sense treball té sis fills i un altre en camí, la dona també està en atur. Malgrat haver sol·licitat un domicili de protecció oficial, que encara no li han concedit, per tant necessitaria 12.000 Ptes., per poder pagar dos mesos de lloger, en espera de trobar alguna solució com seria aconseguir l'esmentat domicili de protecció oficial.

El Doctor Nolla ens parla dels nous nomenaments a l'arquebisbat de Tarragona

"Va caure bé el fet de la consulta"

TARRAGONA.— L'Església de Tarragona ha viscut uns moments molt importants arran dels nous nomenaments que han de portar endavant la nau de l'arquebisbat sota el comandament del nou arquebisbe. El doctor Nolla, persona prou de relleu al sí de l'església tarragonina, analitza per als lectors de CATALUNYA CRISTIANA el sentit que cal donar a aquesta iniciativa.

—Doctor Nolla, a CATALUNYA CRISTIANA hem sentit tocar campanes sobre un esdeveniment eclesial a la vostra arxidiòcesi de Tarragona. Ens en podríeu informar?

—La primera cosa que em caldria saber és quin sentit tenen els rumors o notícies que us han arribat i quins aclariments voldríeu.

—Ja fa dies de la primera notícia. Vam considerar-la no sense importància local però intranscendent d'interès general. Ara és coneguda ja la presa de possessió dels nous càrrecs diocesans amb una solemnitat i cerimonial religiós i litúrgic que, a part de no saber quin abast té o pot tenir, la sospitem significativa. ¿Pot donar alguna pista per valorar el contingut intencional possible-

ment subjacent a aquest novetat de procedir?

D'acord amb allò que recomana el Concili

—El doctor Torrella fa cosa de dos mesos va trametre a tot el presbiteri i elements del laïcat amb càrrecs o serveis a la diòcesi d'algun relleu, una carta demanant-los de reflexionar i responsabilitzar-se ells també davant de l'obligada i ja imminent provisió d'uns alts càrrecs diocesans fins a suggerir-li noms per a vicari general i per dues vicaries episcopals i per a canceller-secretari.

—No ho sabíem amb aquesta precisió, però alguna cosa ens n'havia arribat. Nova manera de procedir, molt conforme amb la doctrina del Vaticà II i la nova legislació canònica d'incorporar no sols la clerecia sinó també el laïcat, és a dir, tot el poble de Déu en la marxa de la vida de la diòcesi. ¿Va tenir èxit la consulta?

—Va caure molt bé el fet de la consulta, més que més presentada amb l'estil amable dolç i cordial de Monsenyor Torrella. Sembla que les respostes han estat nombroses i franques d'acord amb la confidencialitat de la consulta.

—I després què?

—Ha vingut el que havia de venir. El senyor Arquebisbe féu pública la seva decisió i assenyalà el 15 de març, el relleu i presa de possessió dels càrrecs i fou així, amb una modalitat nova, molt adient amb el tarannà episcopal del doctor Torrella, amb l'esperit de renovació eclesial fill del Vaticà II. Us el resumiré en poques paraules: tingué lloc a la capella del palau Arquebisbal. Presidí el senyor arquebisbe revestit d'alba i estola des del tron arquebisbal. Hi eren presents tot el personal eclesial i seglar que treballa a la cúria, alguns familiars dels nous càrrecs i representants dels mitjans de comunicació. La cerimònia consistí en el res de l'Hora Mitja per a tots els assistents. A continuació, una homilia del prelat, adequada a l'acte que se celebrava, lectura dels nomenaments el vice canceller del Bisbat, fórmula de presa de possessió i benedicció final que donaren conjuntament els dos arquebisbes, l'emèrit doctor Pont i Gol i el doctor Torrella.

Tots els assistents quedaren més que agradablement impressionats i commoguts i cadascú des del seu lloc es responsabilitzà d'aquesta nova singladura que emprèn l'arxidiòcesi tarragonina.

CANTEU-LI
lloances
per sempre

El llibre de pregària

- de la comunitat cristiana
- de la família
- i de cada cristià

- Afavoreix la participació dels fidels en la celebració de l'Eucaristia dominical, en les celebracions dels sagraments i en les reunions de pregària.
- Posa a les mans del poble cristià el llibre de pregària de l'Església: ELS SALMS.
- Enriqueix la pregària personal i familiar dels cristians.
- Fa més viva la comunió eclesial a través de la pregària de l'Església.

Distribució: CENTRE DE MATERIAL CATEQUETIC
c/. Talamanca, 5-7. Tel. (93) 872 15 43
MANRESA (Barcelona)

Edició preparada per Ramon Tuneu Vila, pvre.
Cantar els salms. Melodies d'Odilò Planàs. Portada de Domènec Fita, reproduïda a quatre tints.

Consta de 252 pàgines.

Els trobareu en les llibreries especialitzades.

Barcelona

Trobada de les responsables a Barcelona

Residències religioses per a noies: conèixer-les millor per servir-les més bé

BARCELONA.— Convocades per la Vicaria de Religiosos, el dia 8 de març passat es reuniren les representants de les residències per a noies estudiants i obreres i de les cases d'espiritualitat per parlar de:

- la seva acció pastoral específica
- qüestions jurídiques i institucionals
- assumptes econòmico-financers.

Després de la pregària, el Vicari Episcopal explicà l'objecte de la reunió i els tres punts a tractar.

Seguidament en dos grups conversaren llargament sobre aquests temes. El resultat de part de les residències fou que la seva tasca és més sobre les persones que sobre el grup. Les encarregades de residències han d'ésser més acollidores; les noies volen parlar amb les religioses i les interroguen principalment sobre vivències de fe.

A les poblacions petites el veïnat pot confiar amb la residència i les religioses col·laboren amb les parròquies.

Generalment s'acomoden a les possibilitats econòmiques de les residents traient tot aspecte d'excepció.

Malgrat que moltes es resisteixen a participar en les celebracions religioses dintre de la casa —en algunes ocasions sí que hi participen un gran nombre—, l'ambientació, cartellera, programes d'activitats exteriors adients a les residents, constitueixen una indirecta acció pastoral.

Reconeixen aquestes religioses que haurien d'estar més informades sobre moviments i associacions als quals conduir les seves residents respectant l'libertat.

Acordaren constituir una comissió de cinc i convocar novament pel mes de maig.

Les cases d'espiritualitat compregueren que també haurien de seguir els moviments diocesans d'apostolat i els corrents actuals i tradicionals d'espiritualitat.

El tractament de les qüestions jurídiques i econòmiques quedà molt reduït com a menys interessant.

Els moviments juvenils d'Església apunten millores per a la Llei d'Objecció de Consciència

Els sotasignants, moviments i serveis juvenils d'Església de Catalunya i les Illes, davant la presentació per part del Consell de Ministres al Congrés dels Diputats d'un "Proyecto de ley de regulació de la objeccion de conciencia y de la prestación social substitutoria" volem manifestar:

1.- Que creiem que l'objecció de consciència és un opció legítima des del punt de vista creient en la línia del missatge evangèlic. Volem seguir sant Pau quan ens diu "practiqueu allò que heu après i que heu rebut, que heu sentit i comprovat en mi. I el Déu de la pau serà amb vosaltres..." (FLP 4,9).

2.- Que aquesta opció ha d'estar, per a nosaltres, emmarcada en un projecte més ampli d'home nou i món nou per al qual és indispensable la defensa de la pau i la no violència.

3.- Que cal promoure un debat teològic de fons en el si de la nostra Església sobre la no violència i tot el que significa.

Cal també una pastoral per als objectors i una pastoral més àmplia de l'objecció de consciència.

Dos principis fonamentals

Pel que fa al projecte de llei aprovat pel Consell de Ministres de 9-11-83 considerem que representa una passa important respecte dels anteriors i que cal valorar positivament el fet que el govern s'hagi decidit a legislar el tema. Tot i així hi ha força aspectes criticables que cal millorar.

Nosaltres creiem que la regulació de l'objecció de consciència i de la prestació social substitutòria ("servei civil") ha de basar-se en dos principis fonamentals.

—El dret a l'objecció de consciència entesa com a lliure elecció del ciutadà de la seva forma de servei a l'Estat entre les assenyalades per la Constitució.

—La prestació social substitutòria entesa com un servei

civil, descentralitzat, no militaritzat ni militaritzable, aliè a una ideologia autoritària i que atengui les necessitats socials i col·lectives prioritàries.

Aspectes contraris o divergents

D'acord amb això creiem que hi ha un seguit d'aspectes de l'actual projecte de llei contraris o, si més no, divergents d'aquests principis:

a) El projecte considera la prestació social substitutòria un possible "fraude a la ley a través de la evasión del servicio militar". D'això es deriva una major durada del període d'activitat (de 22 a 30 mesos), la presumpció que la prestació social substitutòria és inferior al servei militar quant a "costes personales e incluso físicos" i la necessitat d'establir organismes que fiscalitzin la coherència de l'opció feta pel sol·licitant. Creiem que tot això entra en contradicció amb els principis adduïts a la mateixa "ex-

posición de motivos" i amb els articles 1.5, 9 i 10.

b) es crea un "Consejo Nacional de Objeción de Conciencia" amb dret a judicar si és o no objector i si es té o no el dret a fer la prestació social substitutòria. Això és una clara discriminació respecte d'aquells que optin pel servei militar.

c) el projecte manifesta un esperit clarament centralista que no s'adequa a l'actual estructura autonòmica de l'Estat.

d) l'ordre i la gamma de sectors que el projecte proposa per a dur-hi a terme la prestació social substitutòria són, creiem, molt millorables. Per davant de protecció civil i de la millora, conservació i protecció del medi rural i la natura haurien de prioritzar-se les feines de serveis socials, ampliant les que el projecte assenyalava amb altres com la lluita pel desenvolupament del Tercer Món, per la pau i el desarmament, pels drets humans, o la feina en entitats juvenils. La veu de l'objector a més hauria d'escoltar-se abans d'adjudicar-li destí.

Com a Cristians, com a Església dels pobres, ens sembla que el nostre treball ha de ser prioritàriament al servei dels més marginats.

És feina de tots fonamentar i estendre aquesta opció i fer tot el possible pel millorament de l'actual projecte de llei.

SIGNEN AQUEST MANIFEST:

- MOVIMENT D'UNIVERSITARIS I ESTUDIANTS CRISTIANIS DE CATALUNYA I LES ILLES (MUEC).
- MOVIMENT DE JOVES CRISTIANIS DE COMARQUES (MJCC).
- JOVENTUT OBRERA CRISTIANA (JOC).
- JUSTÍCIA I PAU.
- CENTRE CRISTIÀ DELS UNIVERSITARIS (CCU).
- TROBADES DE JOVES DE MONTSERRAT.
- JOVENTUT OBRERA DE BARRIS (JOBAC).
- MOVIMENT INFANTIL JUVENIL D'ACCIÓ CATÒLICA (MIJAC).

El "Full Dominical d'Urgell" tira 8.390 exemplars setmanals

LA SEU D'URGELL.— El dia 8 de març, a la casa del bisbat, tingué lloc una reunió ordinària del Col·legi d'Arxiprestos. El Delegat diocesà de Mitjans de Comunicació Social lliurà als arxiprestos una memòria de les subscripcions que hi ha al bisbat als principals òrgans informatius de l'Església. La difusió més considerable és la del "Full Dominical d'Urgell" amb una tirada setmanal de 8.390 exemplars. L'edició d'aquest mitjà es fa conjuntament amb altres cinc bisbats de Catalunya. En segon lloc hi ha la revista diocesana "Església d'Urgell" amb una edició mensual de 1.000 exemplars. Aquesta publicació sortí al carrer l'any 1972, durant aquests anys ha millorat considerablement la seva presentació ja que d'una edició ciclostilada ha passat a ser impresa i amb una portada en quatre colors. Precisament és la portada el que carrega excessivament l'economia de la revista que durant l'any 1983 ha tingut un dèficit de gairebé

200.000 ptes., tot i que les col·laboracions i aportacions econòmiques han estat importants. Ni la taula de redacció ni els lectors volen renunciar a la revista maigrat l'esforç que avui suposa la seva edició; s'ha de tenir en compte que cada dia és més imprescindible que l'Església tingui la seva pròpia premsa.

"CATALUNYA CRISTIANA", al Bisbat, entra en 250 llars. Possiblement el fet de tenir

publicacions pròpies de la diòcesi afecta a les revistes editades fora del bisbat. Per altra part cal tenir en compte la poca afició a la lectura en el món rural i també que el cens total de la diòcesi és de 140.000 habitants.

Monsenyor Martí ha participat en un curset d'informàtica

Els dies 13, 14 i 15 de febrer

els Bisbes del Migdia francès van participar en un curset d'introducció a la informàtica. Amb els 50 bisbes francesos del sud hi assistí també, expressament invitat, monsenyor Martí. Hi va haver sessions d'informació teòrica i pràctiques amb ordinadors individuals. El Bisbe Joan prengué part en els diàlegs plantejant qüestions delicades, particularment les que fan referència a les relacions entre la ciència i la llibertat

humana, la informàtica interessa als pastors de l'Església com un instrument de la sociologia al servei de l'home en totes les seves dimensions.

Col·lecta "Germanor"

La diòcesi d'Urgell acaba de publicar el resultat de la col·lecta "Germanor" realitzada en totes les esglésies el darrer diumenge de novembre. La suma total de diners aportats pels fidels és de 3.358.255 ptes. Aquesta quantitat suposa que cada diòcesi ha donat 25 ptes. a l'Església. La finalitat de la col·lecta "Germanor" és conscienciar els fidels en l'obligació d'ajudar també econòmicament l'Església i que els diferents bisbats siguin solidaris entre ells, per això el 5% va destinat a un fons comú interdiocesà. Les parròquies amb una major aportació absoluta, l'any 1983, són Balaguer (300.000 ptes.), Puigcerdà (257.000) i La Seu d'Urgell (193.000).

J. Mirabet

Resultat de l'enquesta sobre el compliment dominical

Arxiprestat	Núm. Habits.	Núm. Obligats	Homes	%	Dones	%	Total	%
Ribes	3.203	2.709	201	35	380	65	581	21
Cerdanya	8.717	7.345	380	36	675	64	1.055	14
B. Baridà	2.760	2.346	90	29	212	71	312	13
Major	12.668	10.768	910	38	1.451	62	2.367	21
Oliana-Ornanya	5.027	4.273	501	42	681	58	1.182	27
Andorra	38.432	32.668	1.174	36	2.054	64	3.338	10
Urgell Mitjà	3.470	2.950	417	42	586	58	1.003	34
Ribera del Segre	3.361	2.857	365	37	620	63	985	34
Ribera de Sió	6.537	5.557	585	34	1.110	66	1.695	30
Segarra	3.655	3.107	443	35	808	65	1.251	40
Noguera	20.377	17.321	1.285	35	2.353	65	3.838	21
Baix Urgell	14.092	11.978	1.039	34	1.982	66	3.021	25
Conca de Tremp	5.895	5.015	504	36	897	64	1.401	28
C. del Flamicell	5.596	4.757	358	31	793	69	1.151	24
Pallars Sobirà	3.613	3.072	417	39	646	61	1.063	35
Vall d'Aran	5.551	4.719	386	35	699	65	1.085	23

MOUSSE

com un bombó gelat

DANONE

PREN
ENTERED

SOLSONA

Ho afirma el bisbe de Solsona, Mons. Miquel Moncadas:

"El Dia del Seminari ens demana una reflexió"

SOLSONA.— Amb motiu del Dia del Seminari, el bisbe de la diòcesi, Mons. Miquel Moncadas, ha dirigit als seus feligresos la següent carta pastoral:

Avui es diu molt i de moltes maneres que vivim fa temps, fa massa temps, una crisi de vocacions sacerdotals. Sovint es reparteixen les culpes: a l'Església institució, als seminaris tridentins, als bisbes, als capellans, al món actual. Però quasibé sempre els adults acaben atacant els joves:

- Que si són egoistes.
- Que si són mandrosos.
- Que si els manca generositat.
- Que si no tenen seny.
- que si només pensen en la discoteca, la moto i la droga.

- Que si estan envellits i cremats abans d'hora.
- Que si només saben fer de destralers.
- Que si han perdut el "sentit de la vida".

Hem de reconèixer que tot això és cert (i tant com ens dol que ho sigui!), pel que fa referència a un sector de la nostra joventut. Però hem de dir també, per ser justos, que no tot el jovent és així. Gràcies a Déu hi ha una munió de joves a tot arreu amb ideals elevats, amb inquietuds nobles, amb ganes de ser útils i que s'esforcen amb il·lusió per bastir un món més just, més humanitzat, més habitable, un món millor i més joí.

Què ho fa, doncs, que, d'entre aquests joves humanament sans i transparents, amb inquietuds de millorament personal i estructural, amb projectes de promoció cultural i cívica no floreixin més vocacions que les actuals al servei d'un ideal tan noble com és el Regne de Déu a través del ministeri sacerdotal?

Un mossén en una reunió de catequesi d'adults donava una res-

posta ben aguda a aquest interrogant:

"Primerament, els adolescents i joves que diuen que no es volen comprometre amb l'Església són fills vostres. Som nosaltres, els adults, qui hem fet la societat i les comunitats cristianes on han estat educats.

"Segonament, les raons que fan que dubtin o es neguin a lliurar llur vida són les mateixes que fan que dubtem a ens neguem a donar la nostra vida, en el lloc que ocupem dins la societat i en l'Església en què vivim i ens movem."

Jo penso en un pastoralista del nostre temps que ha viscut en contacte amb el jovent d'avui i amb els agents de la pastoral vocacional, que diu que el problema de fons és una crisi de fe a tots nivells i no únicament una crisi que afecta els joves.

Avui la gent vol tocar —com Sant Tomàs— les coses reals i concretes amb les seves pròpies mans. Hom vol contemplar el món o la "Torre de Babel" que construïm cada dia amb el nostre esforç. Molts volen constatar i comptabilitzar els trofeus de caça, el poder de llur ciència, de llur tècnica, de llur activisme. Volen fer balanç dels resultats de la seva lluita. N'hi ha pocs que acceptin (adults o joves) ésser "mobilitzats" per una obra eminentment, encara que no exclusivament, "espiritual". I això comporta una fe viva en la natura misteriosa del Regne de Déu, en les seves tècniques desconcertants, en els seus avenços, no sempre visibles ni verificables ni gens triomfalistes.

Els millors dels nostres adoles-

cents i joves estan disposats a treballar i lluitar contra la fam dels pobles subdesenvolupats del tercer món, a donar-se a accions concretes a favor de restauracions i reconstruccions materials, a investigacions científiques i històriques, a alliberar la gent pobra de la malaltia i de la misèria, a ajudar els subnormals profunds.

Però, fixeu-vos-hi bé, tots volen donar-se la satisfacció de contemplar cofois l'edifici que ells basteixen amb les seves pròpies mans.

Manquen educadors de la fe, mestres de la pregària, edificadors de la comunitat transida d'autèntica germanor evangèlica, desintegradors del pecat del món dins el cor de l'home, administradors dels sacraments, paletes dels fonaments, obrers de la nit, jornaleros de les arrels d'un poble nou que conegui, estimi i segueixi el Jesús invisible, però real i ben vivent al bell mig nostre, constructors del misteri d'una Església sempre jove dins una comunitat diocesana, sembradors d'ideals que mouen la

història silenciosament, ministres d'una transfusió de Vida nova, metges espirituals que transplantin el cor malalt dels seus germans, celebrants joiosos del Misteri Pasqual en les Eucaristies dominicals renovades, dispensadores d'una paraula de Déu que reanima els cors defallits, bastidors d'un món nou, d'una humanitat nova, d'uns camins nous, d'una "terra nova i d'un cel nou".

Ras i curt: que vulguin ser dins el món actual "homes de Déu" en el Regne nou que Crist va encetar fa vint segles i que avança irreversiblement, a despit de molts, vers un triomf total a la fi de la Història, que només poden entrellucar els joves de fe madura i viva.

El Seminari vol modestament oferir una escola actualitzada i especialitzada d'aquestes vocacions noves i coratjoses, i espera amb les portes obertes els adolescents i joves que siguin capaços de fer aquesta opció concreta pel

Regne de Déu, fruit de llur fe revelada i que ha començat a madurar en les seves llars, en les seves comunitats parroquials, en els seus moviments i agomolada per tots nosaltres els adults (pares, educadors, preveres...) que ens diem creients i som Poble de Déu.

La responsabilitat és nostra, ben nostra!
Oh Déu,
que no voleu que manquin pastors [al poble,

vesseu en la vostra Església l'esperit de pietat i de fortaleza; susciteu dignes ministres de l'altar i feu-los predicadors valents i [pacífics

del vostre Evangeli.
Per nostre Senyor Jesucrist.
(Del missal de Pau VI)

Germans, ajudem el Seminari!
El nostre auxili és el nom del Senyor!

Amb aquesta confiança us beneixo a tots paternalment.

LLEIDA

Segons una ponència que ha estudiat la qüestió

Quant a vocacions sacerdotals, s'ha encès l'"alarma roja"

LLEIDA.— La qüestió de les vocacions és, al bisbat de Lleida, preocupant. Pren l'atenció dels capellans i més encara del Bisbe. Al Seminari es viu a diari.

Un exponent d'aquesta preocupació que es tradueix en interès i desig de vocacions i d'ajuda als joves que senten la crida n'és la ponència i estudi que es va fer a primers de curs al Consell de Presbiteri tingut a Vilaller. Ara, més tard, el rector del Seminari d'acord amb la Delegació de Vocacions ha presentat el resum d'aquell estudi i nous plantejaments vocacionals als capellans.

Entorn del Dia del Seminari, va haver-hi una reunió en el mateix Seminari, del rector amb els arxiprestos, els professors, els sacerdots que tenen seminaristes a les parròquies i els membres de la Comissió de Vocacions. En la reunió el rector informà primerament de l'estat o situació actual del Seminari. Segons digué, avui al Seminari de Lleida hi ha 5 diaques, 2 alumnes de cinquè curs, un a quart i un a primer, s'entén que tots fan teologia. A més un seminarista està preparant el Graduat Escolar d'adults, un altre estudia Formació Professional.

"Les vocacions al ministeri presbiteral (perspectives pràctiques de treball)" és el títol de la ponència estudiada a Vilaller. Es prengueren dos acords: informar del treball a la resta del presbiteri diocesà a través de les reunions arxiprestals i aconseguir dels capellans aportacions als distints punts de la ponència per què sigui més enriquidora. Així les decisions a prendre estaran més d'acord amb el parer del clergat de la diòcesi.

situació de vocacions ens trobem en "alarma roja"; calen, doncs, solucions serioses i urgents. Per això, l'objectiu a aconseguir fora (demana la ponència) que per terme mig, entrin cada any al seminari sis vocacions adultes, és a dir, de més de 18 anys. I també que hi hagi un nombre adequat de nois de menys de 18 anys per posar en funcionament la residència vocacional.

Tot seguit es fa l'anàlisi de les dificultats que poden presentar-se classificades en l'ordre ambiental, d'ordre sacerdotal i d'ordre estructural. I en demanar solucions es fa des de quatre angles i molt importants: les que pot aportar cada sacerdot des del seu propi treball ministerial; les que pot aportar cada arxiprestat o unitat pastoral similar; les que pot aportar la Delegació de Vocacions; i, finalment, les que pot aportar el Seminari.

Bé es pot dir que el camí està encetat, ara és qüestió de ser-hi tots, els seglars també. Les vocacions ho mereixen, i la situació d'"alarma roja" ho requereix.

Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar

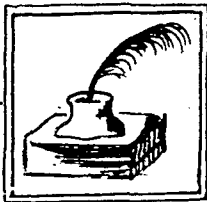
Per decret i en data del 28 de febrer del present any, el senyor Bisbe de Lleida monsenyor Ramon Malla i Call, ha constituït el Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar.

Entre d'altres moltes consideracions que fa monsenyor Malla, en el decret de constitució de l'esmentat Secretariat, posa de manifest l'auge de la importància de la família en el si de l'Església, i com la família està mereixent de part de l'Església especial atenció i cura

personal, també en relació amb les joves parelles que es preparen al matrimoni. A la vegada que asseynala i denúncia les accions contràries desenvolupades des de diverses instàncies que tendeixen a destruir i a deformar el concepte de família, i la mateixa família.

Jaume Montaña

IMPROMPTU

Doctor Pa i Aigua

Sempre he admirat la vida del meu sant patró la biografia del qual cada cop que la llegeixo m'en descobreix una nova faceta i, el que és millor, m'obliga a reflexionar.

Perquè no n'hi ha prou sorprenent-se que hagués posat les mans al foc sense cremar-se, sinó el perquè ho havia fet que és potser encara més sorprenent.

No n'hi ha prou sabent que quan se sentia morir demanés que l'escolania del Pi pugés a la seva cambra a cantar-li l'Stabat Mater perquè volia sentir-se acompanyat per aquella Mare que visqué el sacrifici de la Creu.

No n'hi ha prou sabent que era un miracle i que encara continua essent-ho per aquells que volen seguir el seu exemple o que, senzillament, l'invoquen, quan per la seva intercessió fa el miracle de mantenir-los cada dia en la fe.

La biografia del Doctor Pa i Aigua és excepcional. Recomano llegir-la i meditar-la.

Oriol Camps

Calen solucions urgents

Com diu la ponència quant a la

LLIBRERIA SANT MIQUEL

Catequesi, revistes, estampes, goigs, rosaris, cromos, escapularis, medalles, etc.
Roger de Llúria, 100
Tel. 207 25 98
Barcelona-37

Si som els que molts lluitem per la justícia seran molts els que tindran Pau.

Si vols informació, adreça't a: J. S. C. I. P. A. (Barcelona, 6, 11a planta)

Voleu accedir al matrimoni però no trobeu parella?

Us hi ajudarem responsablement. Som experts en aquest delicat servei.

·Telefoneu a C.I.P.
253 55 56. Aribau, 84 pral.

Huelva

Un segle servint
els ancians

HUELVA.— La Casa Asil de Huelva es fa centenària. És la institució benèfica per ancians més antiga de tota la província, ha vist néixer després altres institucions per a la tercera edat, però ella és allí renovant-se sempre, per oferir als vells un refugi de pau i benestar sota la cura d'unes dones que es fan, per vocació de lliurament a Déu, germanetes dels ancians. Cent anys al servei de Huelva compleixen aquest mes de març les Germanetes dels Ancians Desemparats.

Múrcia

Jornades de Teologia
de la Caritat

MÚRCIA.— Del 24 al 27 del pròxim mes de maig hi haurà a Múrcia les Jornades nacionals de Teologia de la Caritat. Tractaran sobre la "Pastoral i accions a desenvolupar sobre la marginació del món urbà", donat que el tema rural ha estat tractat ja en anteriors jornades.

Ja s'ha creat una Comissió, formada per sacerdots, seglars, equip diocesà i tècnics dels serveis centrals de Caritas Espanyola, per preparar les ponències i organitzar les Jornades.

Astúries

Clara posició del doctor Díaz Merchán:

"L'escola catòlica ha de ser

finançada per l'Estat"

PRAVIA.— "La formació religiosa dels cristians no pot fer-se al marge de l'escola", ha afirmat l'arquebisbe d'Oviedo amb motiu del centenari del col·legi del Santo Angel de Pravia.

Monsenyor Díaz Merchán ha assenyalat també que no existeix l'escola neutra. "Creure que l'escola —ha dit— pot ser neutra o prescindir de les grans preguntes que donen sentit a la vida de l'home és un gran error. No hi ha escola neutra, car l'aparent neutralitat en relació al sentit de la vida és en l'educació una opció definida i molt concreta".

Després d'afirmar que "és preferible esmerçar el pressu-

post nacional en educació que en obres sumptuàries, de pura diversió o, encara pitjor, d'un prestigi nacional radicat en la força", l'arquebisbe va precisar també que l'Estat "està obligat a respectar les conviccions religioses o filosòfiques profundes dels ciutadans. No pot l'Estat imposar una mena d'educació, com seria una escola neutra, perquè aquesta decisió pertany a la lliure decisió de les persones, als pares de família, que envien els seus fills a l'escola i als mateixos alumnes, que tant com hom podrà ser capaç de respondre han de ser respectats en les seves conviccions íntimes".

Per consegüent —acaba

monsenyor Díaz Merchán— té vigència l'escola catòlica, que ha de ser finançada per l'Estat com les escoles públiques, donat que l'ensenyança exerceix un servei públic i l'Església vol atendre preferentment les classes més necessitades, que demanen pels seus fills les escoles catòliques.

I en relació ab les escoles públiques és necessari que es respectin les conviccions religioses dels seus alumnes i ofereixin la possibilitat com es el desig dels pares, d'impartir l'ensenyament de la religió i de la moral catòliques, així com de realitzar les pràctiques religioses lliurement".

Madrid

Convocat el Premi
Ramon Cunill

MADRID.— La Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social ha convocat el IX Concurs Nacional de Premsa, amb motiu de la XVIII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que se celebrarà aquest any el 3 de juny pròxim.

El concurs és un homenatge a D. Ramon Cunill, el qual va ser durant molt de temps Delegat Episcopal de MCS.

El tema del Concurs ve marcat pel lema de la pròpia Jornada: "Les comunicacions socials, instrument de trobada entre la fe i la cultura".

Barbastro

La religió, una cosa
important per a
molta gent

BARBASTRO.— "Seria una pena que el moviment massiu que ha constituït la Missió de Barbastro acabés en un record, plaent, sí, però record, i no en resultés res de permanent de cara el futur", expressa monsenyor Ambrosio Echebarría al final de les missions a Barbastro.

Assenyala el Prelat que la participació en la Missió ha estat molt nombrosa, però també que les absències no han estat menys nombroses.

A CASA ESPEREN DANONE

DANONE

QÜESTIÓ
DE BON GUST

Crònica de Buenos Aires

Monsenyor Jorge Gottau: Sostenir una legítima lluita per la justícia

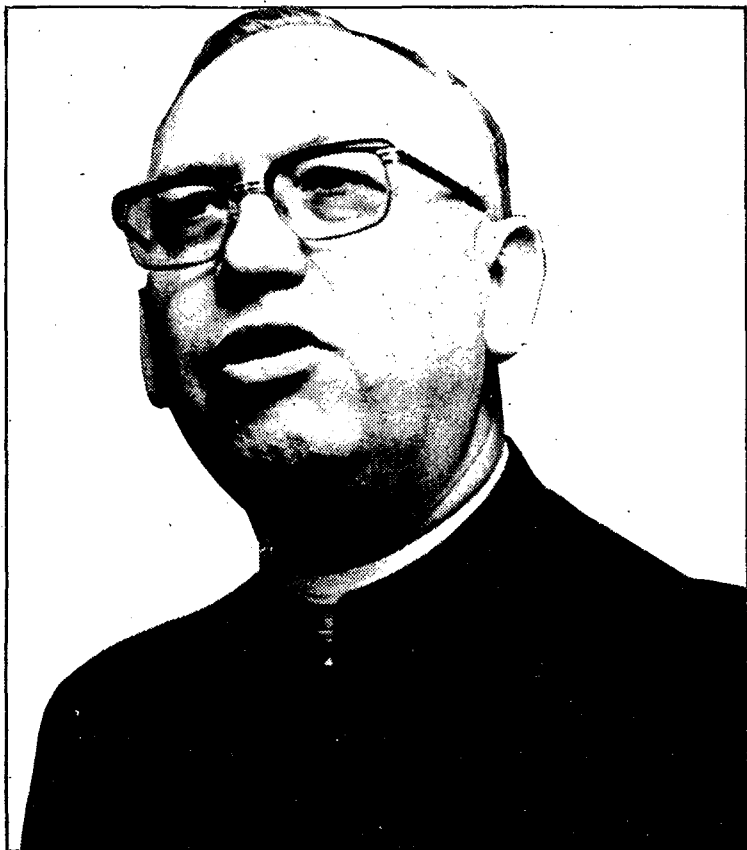
BUENOS AIRES. (Del nostre corresponsal). — En una carta dirigida als sacerdots, religiosos i seglars de la seva diòcesi, el bisbe de Añatuya, monsenyor Jorge Gottau, fa referència a la nova etapa que inicia el país.

Recorda primerament, la seva missió d'il·luminar els fidels en la seva actuació, àdhuc en el camp social, partint dels principis cristians i ho fa denunciant els problemes que pateixen els argentins.

Diu monsenyor Gottau: "S'ha de sostenir la legítima lluita per la justícia en tots els ordres de la vida, així com la recta distribució dels recursos materials i espirituals".

El Bisbe d'Añatuya se centra en el problema de l'emigració: els pobles moren i a les capitals s'amunteguen centenars de mils de famílies que provenen del camp. La seva nova residència a les grans barriades és miserable. "S'imposa una solució —continua dient monsenyor Gottau— a aquest problema, que no és solament una imatge de pobresa sinó que es converteix en un real enfonsament i marginació del nostre poble crioll. Personalment penso que és un problema que el nou govern ha d'afrontar."

Ell mateix proposa unes vies de solució, que no les veu en l'expropiació de terres per part de l'Estat, ni en la prescripció, procediments tots ells cars i lents. S'inclina per l'acord equitatiu entre les parts quan es tracta de propietat privada. "Hem constatat que això és possible. Hi ha propietaris que han donat un exemple excel·lent. Cedeixen, dins del camp les hectà-

rees necessàries, per tal que els nadius puguin ocupar-les com a propietaris, de manera que ja no visquin l'angoixa del desallotjament o de les coaccions més diverses. Els que han cedit, han donat l'oportunitat que la gent faci la seva casa, humil, però ja de material, i puguin treballar la seva pròpia parcel·la".

D'aquesta manera s'arriba a una espècie de reforma agrària, sense lesionar els drets de ningú i per mitjans pacífics i justos.

Monsenyor Gottau acaba la seva carta pastoral indicant que juntament amb la solució material d'adjudicar les terres, "hi ha d'haver l'ajuda cultural

que porti a formar els joves en el treball responsable i productiu". "No poden perdurar estructures injustes, que són indicadors típics del subdesenvolupament, la marginació i el colonialisme intern, això és, la postergació de l'interior del país en el marc d'una inadequada distribució dels recursos de les distintes regions de la nostra Argentina."

La carta pastoral ha tingut una profunda ressonància en tot el país i ha estat molt ben rebuda i comentada per alts dignataris del nou règim democràtic argentí.

Pacífico Sallent

Polònia

Això sí, ho farà "amb delicadesa"

El govern polonès retirarà els crucifixos de les escoles

VARSOVIA. — Tots els crucifixos seran retirats de les escoles de Polònia, on van ser restituïts durant l'època en què el sindicat independent Solidaritat era legal, va anunciar recentment a Varsòvia el portaveu del Govern Jerzy Urban.

Urban va realitzar aquestes declaracions durant la conferència de premsa després del conflicte de Mietne (70 Quilòmetres al sud-est de Varsòvia) on 400 dels 600 alumnes del grup escolar agrícola van ocupar el seu establiment per exigir el retorn d'aquests símbols religiosos retirats per l'Administració.

Després de reafirmar la voluntat del Govern de mantenir el caràcter laic en les escoles poloneses, Urban va precisar que la retirada dels crucifixos es realitza amb delicadesa, amb "cura suficient per evitar conflictes".

Recordant els esdeveniments de Mietne i Garwolin, el portaveu del Govern de Varsòvia va estimar que els joves vaguistes havien estat manipulats, denunciant en aquesta ocasió el "clericalisme combatent".

El portaveu governamental va afegir que el Govern no s'oposarà que els hospitals tinguin crucifixos a la capçalera dels llits sempre que els malalts no s'hi neguin.

Rwanda

Els missioners utilitzen el vídeo per a la catequesi

KIGALI. — El primer Centre Missioner de Rwanda que ha començat a utilitzar el vídeo, per al treball pastoral, és la Parròquia de Rwaza, al Nord del país. La parròquia ha rebut, en les propassades festes nadal·lenques, de la campanya "Estrena Missionera", la sèrie completa en video-cassette de "Els Misteris del Rosari", del P. Peyton. El rector, el missioner espanyol pare Manuel Daguerre, ha acusat la rebuda de trama amb aquestes expressives paraules:

"Fa tres dies vaig rebre els dos paquets amb 'Els Misteris del Rosari' del pare Peyton. Ahir, vaig passar a unes vuitanta dones, que vingueren a missa, tres misteris. No era allò que pròpiament se'n diu 'veure', era emoció: comentaris, oracions... Això no ho oblidaré mai. Actualment, hem fet una programació, perquè abans de fer el Jubileu de l'Any de la Redempció i Reconciliació, el 8 d'abril, aquí a Rwaza, la majoria dels nostres cristians, sobretot la joventut,

Alemanya

Augmenten els aspirants catòlics a periodistes

MUNICH. — A la Societat de Serveis de Mitjans (MDG) creada pels Bisbes catòlics de Munich, que procuren vocacions per la comunitat de treball de premsa catòlica (AKP), es presentaren 523 sol·licituds l'any passat. D'elles 301 corresponen a dones i el 60% són menors de 20 anys.

La tardor del 1984 es tornaran a concedir 13 llocs de voluntaris. La Societat de Serveis de Mitjans busca en l'actualitat col·locacions. El voluntariat de dos anys preveu una formació combinada en redaccions de diaris de l'Església i a més, la participació a quatre seminaris de dues setmanes, que organitza igualment l'Institut creat pels Bisbes alemanys pel foment de les vocacions publicístiques a Munich.

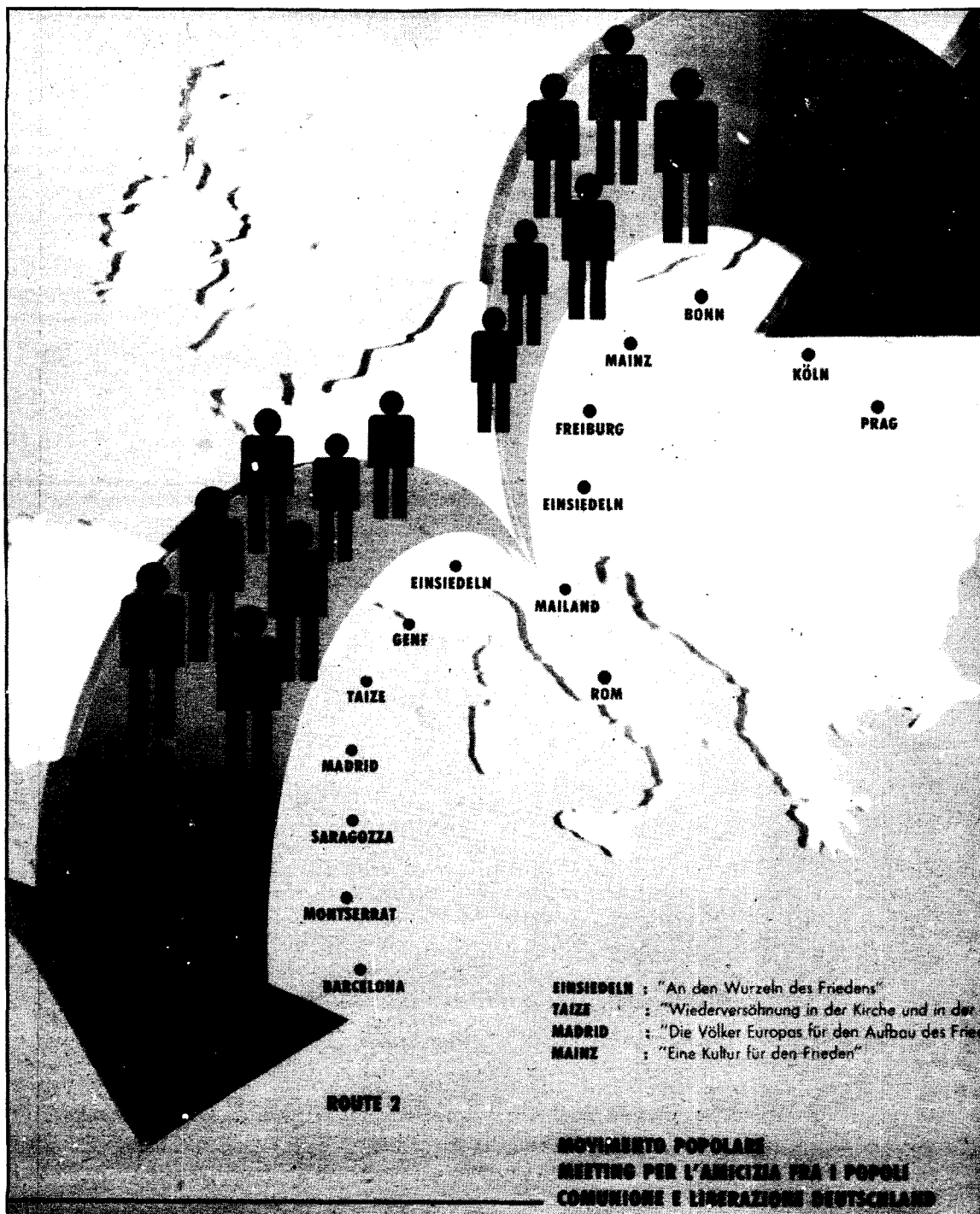
Brasil

Mons. Helder Cámara crea la fundació "Padre Francisco"

BRASILIA. — L'Arquebisbe dimissionari d'Olinda i Recife, monsenyor Helder Cámara, continuarà sent "la veu dels que no tenen veu". Per això acaba d'anunciar la creació de la fundació "Padre Francisco" que tindrà com a objectiu comprometre's a nivell mundial "amb els pobres i en contra de la violència".

La nova fundació tindrà la seva seu social a Recife (Brasil), amb representacions a Itàlia, a França i a Alemanya Federal, països que s'encarregaran del finançament de la fundació "Padre Francisco".

La tasca urgent de la fundació ha estat assenyalada per l'exemple de monsenyor Helder Cámara, ajudant els habitants de les regions més deprimides.

El pelegrina arriba

Montserrat i Barcelona seran, aquest cap de setmana, punt de trobada de la peregrinació per a la pau que ha organitzat el Moviment Popular d'Itàlia. L'objectiu d'aquest pelegrinatge és contactar amb diplomàtics, polítics i pobles d'Europa per a invitar-los a ser homes de pau i recordar la dimensió profunda, interior i personalista d'aquesta paraula.

L'horror per la guerra, sobretot per una guerra nuclear i el desig d'una pau autèntica i durable es va difonent entre els homes i els pobles del món. La demanda de pau és un dels components fonamentals de la consciència contemporània tant més forta com més difós esdevé el coneixement de la capacitat destructiva que podria tenir avui una guerra.

I encara la violència, l'opressió i la cursa d'armaments continuen i s'intensifiquen.

Durant tot un any Europa ha estat l'objecte de les discussions entre les dues superpotències, reduïda a simple "teatre" en el qual es disposen els més terribles instruments de mort. El diàleg i la negociació han estat finalment interromputs dramàticament; no solament s'ha perdut una altra ocasió per iniciar una autèntica fase de desarmament equilibrat i contro-

lat, sinó que s'ha obert una nova etapa en la cursa d'armaments.

Un sentit d'impotència i de frustració acompanya sovint qualsevol raonament sobre la pau. Els homes i els pobles tenen la impressió de no poder influir sobre el propi destí.

No solament això, sinó que sovint hom té la impressió que la paraula pau s'utilitza amb fins partidistes, que poc tenen a veure amb l'autèntica pau. Molts discursos i moltes manifestacions han confirmat la dificultat de pensar i de construir una pau en totes les seves dimensions. I sovint s'ha oblidat la dimensió profunda, interior, personalista de la pau.

Enfront a tot això cal reprendre coratjosament i amb honestat cultural la reflexió sobre les arrels de la pau, i la construcció d'un autèntic camí de pau.

Les arrels de la pau

El contrari de la pau no és solament la guerra sinó cada forma d'engany, de violació dels drets de l'home i dels pobles. Pau no és solament absència de guerra. Pau és anar directament a la recerca de la veritat, la llibertat de la persona, la justícia social, l'autodeterminació dels pobles, el desenvolupament econòmic i cultural de cada àrea mundial, el desarmament, la lluita contra la fam i el subdesenvolupament. Els fonaments de la pau són la veritat, la llibertat, la justícia, la solidaritat.

La qüestió de la pau va, doncs, més enllà del simple i també dramàtic problema del desarmament. Això implica respecte i confiança recíprocs entre els pobles i les nacions. Arreu els forts exploten els dèbils, arreu els rics sotmeten els pobres a llur poder, arreu les grans potències cerquen exercir llur predomini i imposar ideologies, i així s'esvaeix l'obra de portar la pau. No hi haurà pau mentre poblacions enteres pateixin el flagell de la fam, i milions d'éssers humans morin cada any a causa del desnodriment; no hi haurà pau mentre es continuï fent violència a la dignitat de l'home, a la seva personalitat, a la llibertat de la seva consciència. La pau no podrà néixer solament de la por de la catàstrofe nuclear, ni del desig de recuperar una possible unitat entre moral i política, trencada pel totalitarisme del nostre temps. És la memòria de la consciència cristiana de la nostra civilització que s'aixeca de nou cara a la amenaça de guerra. És la consciència humana que mentre condemna tota guerra, rebutja d'arrel la mateixa hipòtesi d'una guerra atòmica. Però la consciència cristiana l'amença d'un holocauste nuclear constitueix una radical rebel·lió

MOVIMENTO POPOLARE (Moviment popular)

1.- L'objectiu general del "Movimento Popolare" és realitzar en la realitat cultural italiana una presència dels catòlics i homes lliures que tradueixin els principis cristians en "noves formes de vida", d'organització de la societat i de les relacions entre els homes.

El "Movimento Popolare" té actualment 150.000 adherits, però participen el doble de persones en les seves iniciatives.

2.- Els àmbits de presència són els següents:

- Barris de les grans ciutats i centres menors de les diferents regions;
- Realitat escolar i educativa sigui estatal o lliure (més de quaranta escoles autogestionades);
- Ambient sanitari: hospitals, consultoris; ambient assistencial per a marginats;
- Món del treball i de la producció;
- Intervenció sobre l'opinió pública sobre temes culturals d'interès general.
- Escola i Universitat: entre estudiants, ensenyants i pares s'ha establert una tònica xarxa de presència a tots els ateneus i escoles italianes, que ha sabut crear moltes estructures d'ajuda als estudiants i que ha aconseguit en el curs de les eleccions universitàries i estudiantils reunir la majoria relativa (en alguns casos l'absoluta) a tots els ateneus i escoles italianes.

3.- Presència política

Des del 1975, el Moviment popular, a través de la Democràcia Cristiana intervé en la política d'Itàlia. Actualment un grup d'uns sis-cents militants actua en les administracions locals, i un grup de vint entre diputats i senadors actua en el Parlament. La presència del Moviment popular també s'acusa en el Consell Nacional de la D.M. on té cinc representants.

4.- Publicacions

- "Società e Salute", trimestral, sector socio-sanitari.
- "Libertà di Educazione", trimestral, sector escolàstic-educatiu.
- "MP Notizie" — Agència quinzenal d'informació sobre les activitats del Moviment popular.
- I diverses publicacions en els camps sindical, econòmic, polític i formatiu.

PROJECTES DUTS A TERME

1.- Centres culturals

— Per la formació d'adults i joves en la mentalitat arrelada en els valor cristians i capaç d'adaptar-se a totes les situacions i circumstàncies.

— Existeixen 60 centres culturals en els quals es desenvolupen: debats sobre temes d'actualitat i cursos de formació de cultura cristiana; activitats formatives de quadres culturals i polítics; organització d'exposicions d'art i de cine fòrum.

2.- Centres de Solidaritat per obrers

— L'objectiu general és l'ajut material i cultural al món del treball. — Com a instruments d'aquest ajut s'ofereixen: un servei d'informació sobre borsa de treball; increment de la capacitat empresarial a través de la promoció de cooperatives de treball autònom; cursos de formació professional en col·laboració amb centres culturals, activitats esportives.

— Actualment funcionen uns 40 centres en diferents ciutats d'Itàlia. Aquests centres apleguen prop de 10.000 persones i estan units a l'"Associació Nacional de Centres de Solidaritat".

ESTRUCTURES PARALLELES

1. "Meeting Internazionale per l'Amicizia Fra i Popoli".

2.- Activitats de publicacions:

— El setmanari "Il Sabato" (difusió: 100.000 exemplars).

— El mensual "30 giorni in Italia e nel Mondo" (difusió, 15.000 exemplars).

— El mensual "La Traccia" - L'ensenyament de Joan Pau II (difusió, 22.000 exemplars).

— Alguns diaris de relieu local i nacional.

3.- Activitat radiotelevisiva:

— Una televisió a escala regional a Romagna amb audiència a l'Emília i la Marca;

— Una xarxa de 30 ràdios a la regió de Lombardia.

— Una estructura de serveis i programes centralitzada per 150 ràdios locals i organitzada a escala nacional.

4.- Activitats cinematogràfiques, teatrals i serveis per aquestes activitats:

— Circuit teatral de companyies per a diversos tipus de públic.

— Circuit cinematogràfic.

atge per a la pau a Catalunya

contra el pla de Déu, i per cada consciència es tracta d'una aberració contra el sentit de la vida humana.

Els homes que sincerament desitgen la pau no poden acontentar-se amb fàcils protestes. És necessari un compromís i un treball seriós per vèncer l'instint a la violència i a l'abús del poder, que hi ha dintre de l'home i dintre els mecanismes de la societat.

El cor de l'home

La primera i fonamental amenaça per la pau neix en el mateix cor de l'home. "És l'home que mata, i no la seva espasa ni avui els seus missils". Les armes no es desapareixen soles, i ni tan sols unes èlites de dirigents animades per la més folta voluntat de poder podrien certament arrossegar masses enormes a preparar la guerra, i després a posar-la en marxa, si en la intimitat de cadascun d'aquests homes no fos ja viva una violència amagada i reprimida, si en el cor de cada home no es covés la traïció a la justícia, la deslleialtat vers la veri-

La cultura de l'home

Aquesta mateixa traïció, aquesta mateixa deslleialtat poden ser retrobades en un altre nivell, que implica en primer lloc la dimensió social de la vida de l'home, la seva cultura. I en la cultura d'Europa, progressivament i en mesura creixent en aquesta última fase històrica, s'ha perdut la idea que l'objecte propi i adequat de la voluntat de l'home és la veritat i el bé. Aquesta antiga idea cristiana s'ha substituït a vegades per la convicció que l'objecte propi de la voluntat de l'home és la mateixa voluntat, o sigui la voluntat d'afermar-se a si mateix, la voluntat de poder.

Conflictes d'interessos entre els individus i entre els Estats han existit sempre i, probablement, sempre existiran. Així, han existit i existiran col·lisions i conflictes, però el que fa terrible la guerra moderna no és solament la potència de la tecnologia que s'utilitzaria, sinó el fet que sigui una guerra total, una guerra ideològica, una guerra de voluntat de potència.

Contràriament a allò que en molts llocs s'afirma, la guerra moderna no vol en realitat afermar cap dret. Vol, senzillament, anul·lar, destruir l'adversari; dilatar fins a límits extrems la voluntat de poder que no es deixa frenar per cap consideració de la llibertat i del dret. L'arrel del significat contemporani de la paraula guerra és la crisi de la cultura que perd la idea de la veritat. D'aquesta crisi de la cultura en participem tots, i en son responsables particularment aquelles nacions d'Europa que més han contribuït en la construcció de la cultura d'aquest continent.

Pelegrins per la pau

És d'aquestes consideracions d'on ha nascut la idea d'un pelegrinatge a les arrels de la pau.

Quan massa paraules ja no tenen sentit, quan es fan massa manifestacions ambigües, i l'esperança sembla deixar pas a l'escepticisme o a la resignació, aleshores és quan s'ha de recórrer a una dimensió profunda de l'existència.

Si a l'arrel de l'amenaça de la guerra hi ha el pecat individual de l'home i el pecat social de la cultura, aleshores és vers la interioritat de l'home que cal girar la mirada, per superar la crisi moral i cultural de la qual neix l'amenaça de la guerra.

L'home només se sent pacificat quan es troba en la pròpia "llar", allà on no se sent ni oprimat ni amenaçat. L'home fora de la pròpia llar és en efecte un home que viu en el temor i que per això és instintivament reaccionari. En ell l'instint de simpatia que el portaria a l'apropament confiat i fratern vers l'altre, vers el desconegut, és totalment abasegat per l'instint de conservació i de defensa.

Si volem conduir, per tant, l'home vers la pau, hem de conduir-lo vers la seva llar, i per això hem de conèixer el lloc d'aquesta llar.

En general allò que dóna pau a l'home és trobar-se amb un altre home en la veritat. Una trobada que no es tracta d'una instrumentació de l'un per l'altre; d'usar-lo com a un instrument per un fi particular, sinó un encontre en el qual preval l'admiració per la riquesa i la grandesa d'allò que és humà, de la seva especificitat, de la seva unitat.

Aquesta trobada de l'home en la veritat és de sempre la trobada que es produeix en lloc sagrat, en el temple.

El temple és el lloc on l'home no és ni amo ni servent, on no està obligat a defensar el seu paper social, on solament és davant de si mateix i del diví: allí l'home es troba amb els altres homes en la veritat, allí l'home es troba en la llar que el pacifica.

Pelegrins per l'Europa

Pel cristianisme el món sencer i tota la vida, esdevenen el lloc de la llar, el lloc on es pot trobar-se en la veritat. El sagrat ja no és una interrupció del ritme normal de la vida; el sagrat esdevé més aviat la divisió fonamental dins de la qual s'ha de pensar tota la vida.

Tot amb tot el cristianisme té temples, santuaris. Els santuaris són els llocs on l'home acut per ser reconduït a aquella llar espiritual que és la seva mateixa intimitat. Aquesta necessitat de ser reconduït a la pròpia veritat, de renovar la memòria de la trobada, més per renovar en un cert sentit aquella mateixa trobada, és fa sentir amb particular urgència en els moments de dificultat i de crisi en la vida.

En el moment de la contradicció més evident, de la dificultat d'escollir, quan tot el món sembla perdre la seva sacralitat i transformar-se en lloc d'amenaça i d'opressió és aleshores que l'home europeu, des de fa segles ha anat pelegrinant vers els santuaris que ha erigit per tots els indrets de la terra. Els pelegrinatges es feien per demanar l'alliberament de l'amenaça, però també per demanar la força espiritual necessària per vèncer les contradiccions i oposar-se al mal sense caure presoner de la lògica del poder i de la violència.

És a cada un d'aquests llocs on es dirigeix idealment el nostre pelegrinatge.

El paper d'Europa

Anem en pelegrinatge als santuaris vers els quals fa segles es dirigien els pobles d'Europa, però també anem en pelegrinatge als llocs de la cultura, l'art, la responsabilitat social, civil, política. Cultura, religió, art, ciència, política són les diverses modalitats de l'expressió de l'home, progressivament investides de la nova consciència que el cristianisme ha aportat a Europa. Expressions que han cercat de diferents maneres, de concretar i difondre la nova idea que tota la realitat, totes les relacions de la vida són habitacles del Déu vivent i per tant, habitacles de l'home, llocs on ell exerceix una gran responsabilitat vers si mateix i els altres. D'aquesta manera cultura, religió, art, política col·laboren en construir la pau o bé, traïnt-les, creen les condicions de la guerra.

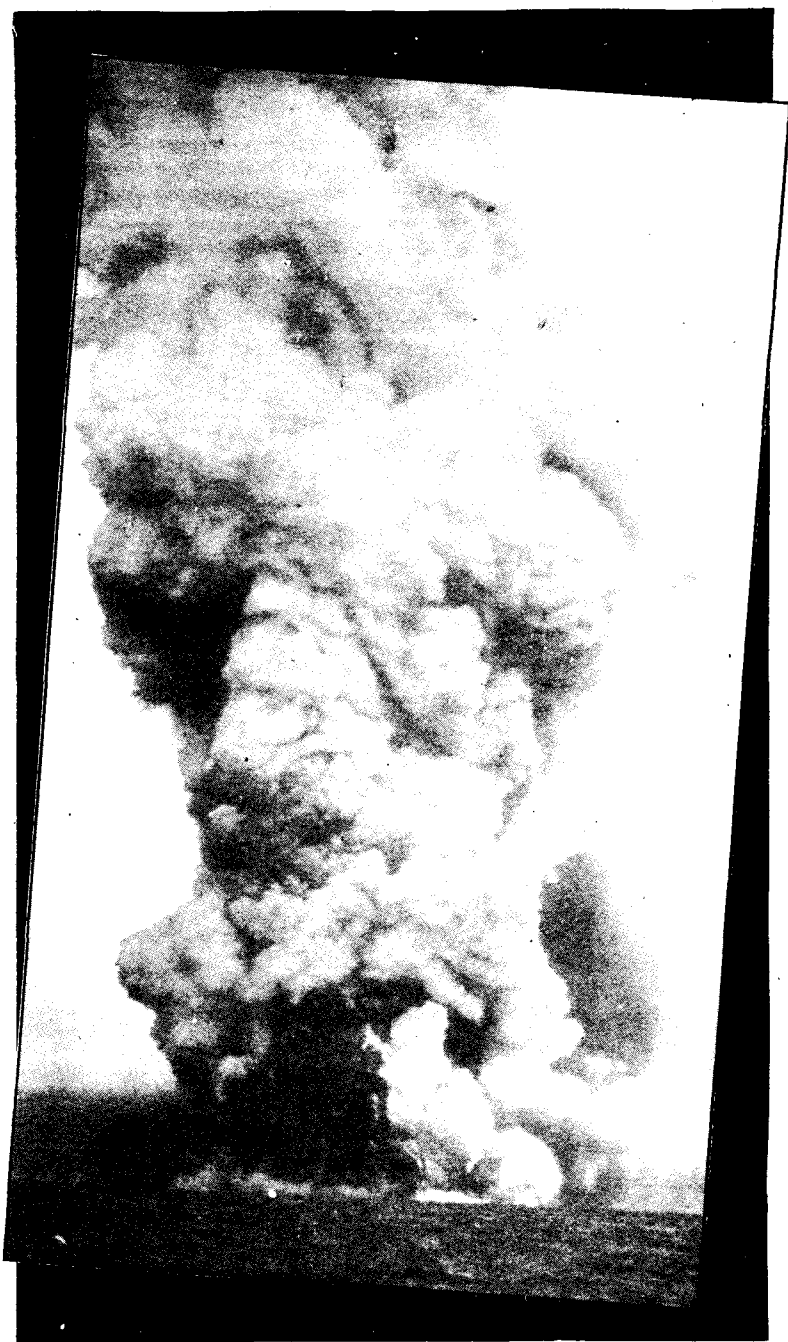
La contribució d'Europa a la pau

El nostre pelegrinatge es desplega a través d'Europa, al cor d'un continent que té greus responsabilitats en els destins del món.

Europa ha estat l'origen dels dos grans conflictes mundials del segle XX, i la crisi de la cultura moderna és sobretot la crisi de la cultura europea.

Però Europa també ha estat el centre d'una nova consideració de l'home, el bressol de cultures decisives per a la consciència que l'home té de si mateix.

Voler la pau avui, significa voler Europa en la seva integritat. No solament una Europa basada en la integració d'algunes economies nacionals, o sobre llurs egoismes, sinó sobre la descoberta de la comuna vocació històrica. No solament l'Europa Occidental, sinó també aquella nascuda de l'helenisme cristià, l'Europa Oriental. No per construir una nova potència o una nova aliança de potències, sinó per realitzar una unitat dels pobles capaç de construir noves relacions de col·laboració per tot el continent.

La guerra només porta destrucció i misèria.

La contribució que Europa pot donar a la pau enfonsa les seves arrels en el reconeixement del patrimoni cultural i ideal comú.

El tronc de la cultura europea és el cristianisme; i en aquest tronc s'empelta l'aportació de les altres cultures: el de la cultura laica capaç de subratllar els valors de la llibertat i la racionalitat en totes les formes del procedir humà, l'accent sobre la tolerància donat per la cultura liberal-democràtica, la urgència de justícia subratllada per tot socialisme humanístic.

En els pobles d'Europa existeixen reserves per desenvolupar un paper actiu en la construcció de la pau i d'un ordre internacional més just. És necessari que els pobles d'Europa i llurs governants sàpi-guen estar a l'altura d'aquesta tasca:

Justament perquè la pau no està solament amenaçada pels missils i els armaments nuclears i convencionals, el primer deure del continent europeu és dirigir-se a la plena realització de l'Acta final d'Helsinki del 1975, reafirmat en l'acord final de la conferència de Madrid: la pau és realment amenaçada pel continuat atac a la llibertat i per la sistemàtica violació dels drets humans.

Avui, des de diferents llocs i de diferents maneres, homes de bona voluntat intenten comprometre's per la construcció d'una pau autèntica. Aquest esforç s'ha fet palès entre els pobles d'Europa, i el compartim plenament.

Fins i tot els míssils disminuiran en proporció a l'expansió de la justícia i la llibertat en el món: llibertat dels condicionaments econòmics, polítics i militars, interiors i exteriors. Sobre aquests temes els pobles d'Europa i llurs governs han d'escollir. Encara que costi sacrificis.

Conclusió

El pelegrinatge a les arrels de la pau que proposem, passa per països de l'Est i de l'Oest europeus, de l'Europa central i de la península Ibèrica: per anar a trobar diplomàtics, homes de la política i de la cultura, i sobretot els pobles, per recordar, a ells com a nosaltres, la responsabilitat de cadascú, per invitar-los a ser homes de pau i a complir el servei del qual són deutors a la causa de la pau.

La llar espiritual dels pobles d'Europa és comuna i només trobant-se en aquesta llar es poden aturar llurs enemistats i descobrir la vida d'una veritable reconciliació, alliberant-se de les ideologies oposades que els menen vers la guerra.

No existeixen contrastos d'interessos entre els pobles que no puguin ser resolts a la taula de la negociació, si els homes estimen i valoren espiritualment allò que pot unir-los més que els interessos materials en nom dels quals es divideixen.

Els pobles d'Europa són cridats a aixecar l'esguard vers l'altura, per redescobrir les raons de la unitat i els camins de la pau.

Per tot això preguem que sigui reforçat l'esperit dels pobles europeus, i que aquest esperit sigui retornat a la llar comuna de la qual sembla haver-se allunyat; preguem Déu que susciti, entre nosaltres i en nosaltres, homes pacífics capaços de ser treballadors de la pau; preguem que sigui foragitada del cor de l'home l'arrel del mal, el pecat de cadascú i el pecat social de la cultura, que ha conduït el nostre continent a la vora del suïcidi; preguem perquè els governs europeus facin avui un esforç a fi que aviat siguin represes les negociacions per a una reducció dels armaments, sobretot els nuclears, en el nostre continent i arreu del món.

M.P.

Gerents interessats en
algun candidat truqueu
a l'Associació Cristia-
na de Dirigents. Tels.
319 77 21 - 318 79 77.
(De 5 a 8)

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"

O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR

D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR

De nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007

ADJUNT

A gerència amb molta expe-
riència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 31.282

PINTOR

Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-

Analista d'empreses amb
gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

administratiu.
INEM 109.678

ADMINISTRATIU

Expert, amb alemany i fran-
cès.
Contracte mercantil.

ENGINEYER TÈCNIC

Especialista tintoreria i
"aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU

auxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446

APARELLADOR

Contracte mercantil.

ADJUNT

A Direcció, comptable o cap
de magatzem.
INEM 40.006

SECRETÀRIA

Investigació i Relacions
humanes. INEM 21.089.846.

DEPENDENTA

Administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA

O responsable d'un departa-
ment, encarregada d'una
botiga, relacions públiques,
assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR

Administrativa en pràcti-
ques matins.
INEM 31.705.

CAP

De vendes o cap de magat-
zems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR

Comercial sector auxiliar
Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT

O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

CAP ADMINISTRATIU

INEM 14.367.157

DIRECTOR-GERENT

O director-industrial amb
experiència. Contracte mer-
cantil.

ADJUNT COMERÇ EXTERIOR

INEM 22152435.

ENGINEYER SUPERIOR

Amb experiència en Direc-
ció. INEM 20854001.

DIRECTOR

De fàbrica de productes quí-
mics.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR

Comptable; facturació, cai-
xa per transports, magat-
zems, etc. INEM 1.820.056.

AUXILIAR

Comptable administratiu
només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT

Especialitzat en material
audiovisual.
Contracte mercantil.

AUX. ADMINISTRATIVA.

INEM 18.882.454.

ESPECIALISTA

En comptabilitat analítica,
planificació financera, cos-
tos, control de gestió i co-
neixedor temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA-

Recepcionista amb expe-
riència.
INEM 17.448.822.

ESTUDIANT

Darrer curs lleis només ma-
tins.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA

Molt acostumada a tracte amb
públic.
INEM 20.758.352.

PROFESSORA CATALÀ

i/o administrativa.
INEM 17575270.

AUXILIAR

Administratiu només matins.
INEM 32.375

AUXILIAR ADMINISTRATIVA.

INEM 36 969 329.

AUXILIAR ADMINISTRATIU

INEM 23.265.679.

ADMINISTRADOR

Experiència fiscal, compta-
ble i financera. Contracte
mercantil.

ENG. TÈCNIC TINTORERIA I APRESTS.

INEM 49.769.

ADMINISTRATIVA

amb experiència.
INEM 20.302.647.

SECRETÀRIA

De gerència o advocat.
INEM 111.496.

SECRETÀRIA

Gerència i experta export-
import. INEM 37.988.149.

AUXILIAR

Administrativa i relacions
públiques. INEM 38.478.
279.

AUXILIAR ADMINISTRATIVA

O dependenta. INEM
35.053.491.

COMPTABLE,

contracte mercantil.

DIRECTOR

comercial electrònica amb
molta experiència, adjunt
gerència.

ENGINEYER,

industrial, adjunt direcció
general. INEM 48.383.

TEAS

Taller escola d'Arts Suntuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora

Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

SANTA MARTA

Servei a domicili de ATS, IN-
FERMERS, PUERICULTO-
RES, AUXILIARS. Informes:
Tel. 245 37 58.

PARTICULAR

lloga a Barcelona. Pis de
més de 200 m2. Prop de la
Plaça Molina. Apte per par-
vulari, despatxos amb aigua,
gas i llum, calefacció, ter-
rassa. Raó tel. 237 95 48.

A PERSONA

Amb afanys literaris, que
vulgui crear una original ver-
sió de la història de la nostra
Ciutat Comtal, m'ofereixo
per facilitar-li tota mena
d'anècdotes locals, inèdi-
tes, i viscudes des dels anys
20. En altre ordre de coses,
també estic disposada a te-
nir cura de malalts i perso-
nes majors que necessiti
companyia. Interessats, es-
criure a CATALUNYA CRI-
TIANA.

Vendes

FINQUES GUANTER
(A.P.I.)

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APAR-
TAMENTS en els millors in-
drets de L'Escala (Costa Brava).
Preus interessants FINQUES
GUANTER (A.P.I.) · Avinguda
Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIO a base d'una lletra
per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho,
junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a
CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel

PREU LÍNIA

50 ptes.

100 ptes.

150 ptes.

200 ptes.

250 ptes.

300 ptes.

350 ptes.

MES

SETMANES

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu
de l'anunci pel nombre d'insercions.
Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer
València, 244, 2on., Barcelona-7.

A Catalunya crearem, amb el teu ajut, la Fundació per la Pau.

Fundació per la Pau
associació promotora

En

Adreça

Demana informació a: Fundació per la Pau (associació promotora)
Pau Claris, 72, 3^a 2^a 8 - Barcelona - 10 - Tel. (93) 302 51 29

DIUMENGE

III DE QUARESMA

A cura
dels monjos de Poblet

el pa de la paraula

L'aigua que apaga la set insaciable

L'HOMME, ASSEDEGAT DE DÉU

L'home, tot home, en el seu nucli més existencial, més personal, més íntim al seu jo, té set d'amor, de veritat, de vida, d'absolut, de plenitud. Des de la fe, i en una afirmació aparentment pretensiosa en excés, diem que la persona té set de Déu. El perill és que, ferits per la set mentre dura el nostre pelegrinatge pel desert d'aquesta vida, intentem febrilment satisfer-la amb els degotalls que regalimen de les realitats creades. Però el nostre esperit vol abeurar-se en la font, i les gotes no satisfan la seva set. Si som fidels a la fe i a l'esperança, el poder de Déu farà néixer, al cormateix de la nostra existència, un permanent osasi d'aigua viva que satisfarà en bona mesura la nostra set, fins arribar al terme del nostre camí.

Lectura del llibre de l'Exode (17,3-7)

En aquells dies, el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moïses: "Per què ens has fet pujar d'Egipte! ¿Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?" Moïses s'exclamà al Senyor: "¿Què puc fer per aquest poble? Una mica més i m'apedregaran". El Senyor li respongué: "Passa al davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allà davant teu dalt la roca, a l'Horeb. Tu dona un cop a la roca i en sortirà aigua, i tot el poble podrà beure". Moïses ho va fer així davant els ancians d'Israel. I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: "¿El Senyor és amb nosaltres o no hi és?"

NO ENDURIM ELS NOSTRES CORS

L'esforç del camí pot cansar-nos i posar-nos de mal humor. Si volem recórrer el camí de la fe i arribar on anem, cal fidelitat i fiar-se incondicionalment de Déu, tot assumint les ambigüitats del pelegrinatge terrenal. Endurir el cor i posar a prova l'amor del Senyor, no condueix a res.

SALM 94:1-2,6-7,8-9 (R.:8)

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, aclamem la roca que ens salva; presentem-nos davant seu a lloar-lo, aclamem-lo amb els nostres cants.

R. Tant de bo que avui sentíssim la seva veu: "No enduriu els vostres cors".

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; ell és el nostre Déu, i nosaltres som el poble que ell pastura, el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: "No enduriu els cors com a Meribà, com el dia de Massà en el desert, quan van posar-me a prova els vostres pares, i em temptaren, tot i haver vist les meves obres". R.

Penetrant en la nostra intimitat, Jesús ens fa persones.

Jeroni de Moragues

Parlem-ne! Descarem-nos com els israelites al desert. Preguntem-nos si de debò el Senyor és amb nosaltres o no hi és, perquè no ho veiem gens clar.

De sempre que caminem al pas del temps, trepitjant l'arena del treball de cada dia. Travessem el desert de la vida celebrant les festes amb gatzara i plorant la mort dels qui estimem. Temem el futur que s'enfosqueix, i volem expressar fins a les escorrialles l'instanc que fugim. ¿I el Senyor on és? En el silenci.

Mentrestant, discorren els moralistes —avui no gaire, tot sigui dit— per discernir el bé del mal. S'exclamen els mestres de minyons —avui potser massa, diguem-ho tot— per ensenyar-los a caminar com cal. Però en els polítics —no és gens estrany, sempre ho han fet— mentre s'avancen al grup que marxa a fi de marcar-li la pista a seguir. Supliquen els sacerdots —els pocs que queden, prou que es veu— intercedint pel bé del poble pelegrí. ¿Però el Senyor on és? En el silenci.

Prou! Desvergonyim-nos amb el profeta que ens anuncia la invisible presència de Déu. Insolentem-nos i diguem-li que la vida és dura, i que exigim benifets sensibles de part de Déu. Diguem-li que la sorra ardent ens crema els peus, i que demanem que Déu ens doni un bon calçat. Diguem-li que la calor afeixuga la marxa, i que reivindicuem a Déu el dret de jeure en un oasi. N'estem farts, d'ésser nòmades, de viure caminant sense saber del cert què ens espera més enllà de la mort. "¿Vols dir, profeta, que no intentes matar-nos de set al desert?"

Així parla l'home vell per boca dels qui rondinen aclaparats pel pes de la foscor. Així li respon el Déu fidel, compassiu i benigne: **Has cridat quan et veies oprimat, t'he salvat, t'he respost en el tro misteriós, t'he provat a les fonts de Meribà.** L'home desconfia i tempta de veure si Déu és bo. La bondat de Déu, però, converteix aquesta malfiança en una prova que purifica la feble fe de l'home. **Les obres del Senyor són grans, qui les contempla les estima.**

Els cristians som un poble errant, quatre gats que vaguem pel desert, en plena solitud, no trobem cap camí de ciutat habitada, patim fam i set i ens flaueguen les

forces. De tant en tant, ens aturem i ens apleguem, ens postrem davant el tabernacle de la seva invisible Presència, i ens diem els uns als altres que estem en pau amb Déu gràcies a Jesucrist. Vessèm, llavors, ocultes llàgrimes de joia pensant que l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu ha vessat el seu amor en els nostres cors.

No duren gaire, però, aquests instants feliços. Cal plegar les tendes i emprendre de nou el camí. Torna la suor i el cansament, el desànim i el defalliment. **Patim fam i set.** Sí, molta set. **Set del Déu que ens és vida.** Set de viure en pau amb els germans. Set de saber comprendre el món. Set d'acabar amb la injustícia. Set d'arribar a la consumació, a la plenitud del darrer dia. Cap font no apaga la nostra set. Viure assedegat és el destí de l'home. Morir de set és la perpètua temptació de l'home que vol fer de Prometeu.

Si sabessis què vol donar-te Déu, tu li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada. Són paraules de Jesús. Per poder sentir-les hem d'encalmar el neguit que ens fa beure a glops l'aigua entollada dels secs bassals dels recs humans. **Els qui beuen d'aquesta aigua tornen a tenir set.** Prou que ho sabem! Però el qui begui de l'aigua que jo li donaré —diu Jesús— mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà dintre d'ell per donar-li vida eterna. Què més volem?

Però no podem resistir la quietud que ens imposa la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Torna el neguit que ens porta d'ací d'allà com saurís esbojarrats que cerquen deus inexistents. Cavem pous pel pur delit de foradar el sòl que trepitgem. Removem titànicament la terra, el capdavaíl perquè badi la boca un pòu espantósament eixut. **Desistiu, reconegueu que jo sóc Déu,** diu el Senyor. ¿I si ens aique- tessim un moment? ¿I si imploréssim de genolls: **Senyor, doneu-me sempre aigua de la vostra: que no tingui mai més set?** Aleshores no hauríem de tornar mai més a intentar inútilment de treure aigua del pou eixut de l'esforç humà. Només l'aigua divina apaga la insaciable set de l'home.

Maur Esteve
Abat

L'ESPERIT HA VESSAT EL SEU AMOR EN ELS NOSTRES CORS

Fets justos per la nostra fe en Jesucrist, posseïm en ferm l'esperança de la nostra plena incorporació a la vida de Déu, font de vida eterna. El Crist, després de lliurar-se a la mort per nosaltres pecadors, constituït Senyor, vessa en els nostres cors l'aigua viva de l'Esperit. La prova del camí es fa així suau i lleugera, i àdhuc lluminosa i esperançada.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (5:1-2,5-8)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem amb pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. I l'esperança no pot defraudar ningú, després de Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor. Adoneu-vos bé d'això: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui som dolents. ¿Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida. Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

CRIST, AIGUA VIVA

Jesucrist és la resposta de Déu a la set de l'home. La fe té un desplegament progressiu. No s'arriba al coneixement del misteri de Jesús, Fill de Déu i Salvador del món, fins al termini d'una sincera conversió i d'un despreniment generós de tot allò que bloqueja la nostra obertura interior a la fe, a l'esperança, a l'amor. És l'aigua viva de l'Esperit que, tot ablanint la duresa del nostre cor i trencant la closca superficial del nostre viure, ens portarà a un reconeixement humil del Senyor i a una comunió amorosa amb Ell.

Evangelí segons sant Joan (4:5-42)

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús cansat de caminar, s'estava assegut bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu: "Dona'm aigua". Li diu la samaritana: "¿Com? ¿Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que sóc una dona samaritana?" Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li respongué: "Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada". Ella li diu: "Senyor, aquest pou és fondo i no ténis res per treure l'aigua. ¿D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. ¿Sou més gran vós que no pas ell?" Jesús li respongué: "Els qui beuen aigua d'aquesta, tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna". Li diu la dona: "Senyor, doneu-me sempre aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou".

Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell [per la paraula de la dona que assegurava: "M'ha dit tot el que he fet"]. Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona: "Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de debò el Salvador del món".

Calendari

Diumenge, 25 de març. III de Quaresma. L'anunciació de la Mare de Déu. Sant Humbert, abat.

El sol surt a les 5,46 i es pon a les 6,09 (hora solar).

Festa major a Borgonyà, els Prats del Rei, Torà de Riubregós i Tortosa.

Fira a L'Escala.

Dilluns, 26 de març. Sant Brauli, bisbe i santa Màxima, màrtir.

Dimarts, 27 de març. Sant Rupert, bisbe; sant Joan ermità i santa Lídia, mare, màrtir.

Dimecres, 28 de març. Sant Guntram, rei; sant Castor, màrtir i sant Doroteu, abat.

Dijous, 29 de març. Sant Eustasi, abat; sant Armogas màrtir i sant Ciril, diaca.

Festa major a Vallbona d'Anoia.

Divendres, 30 de març. Sant Joan Clímac, abat; sant Quirini, màrtir i sant Règul, bisbe.

Festa major a Castellbisbal.

Dissabte, 31 de març. Sant Amadeu, duc; sant Amós, profeta i santa Balbina, verge.

"L'obediència és una condició de la llibertat de l'esperit per al cristià i, escollida lliurement, perquè és així, duu a la llibertat de debò. Això és veritat i reconforta a cada persona que ho entén i no pots deixar de viure-ho..."

Roser Pujades

L'Església celebra

25 de març. III Diumenge de Quaresma. Lectures: Primera

Ex 17-3-7, S 94, segona Rm 5,1-2.5-8, tercera Jo 4,5-42.

26 de març. Dilluns de la III setmana de Quaresma.

Lectures: Primera 2 R 5,1-15a, S 41, segona Lc 4,24-30.

27 de març. Dimarts de la III setmana de Quaresma.

Lectures: Primera Dn 3,25.34-43, S 24, segona Mt 18,21-35.

28 de març. Dimecres de la III setmana de Quaresma.

Lectures: Primera Dt 4,1.5-9, S 147, segona Mt 5,17-19.

29 de març. Dijous de la III setmana de Quaresma.

Lectures: Primera Jr 7,23-28, S 94, segona Lc 11,14-23.

30 de març. Divendres de la III setmana de Quaresma.

Lectures: Primera Os 14,2-10, S 80, segona Mc 12,28-34.

31 de març. Dissabte de la III setmana de Quaresma.

Lectures: Primera Os 6,1-6, S 50, segona Lc 18, 9-14.

HOMES I INSTITUCIONS

Hòstia vivent

Sor Maria Gabriela Saghedú, conscient de la seva vocació a ser víctima, s'ofereix per a ser-ho amb la Víctima del Calvari, en compenetració profunda de sentiments i intencions amb el Crist Redemptor.

Il·lustrada per la llum de l'Esperit Sant, en premi a la seva resposta i col·laboració generosa, s'enamora de les dues perles més precioses incrustades en el misteri central de la nostra religió: la persona del Crist del Calvari i, com a camí reial per assolir la salvació de la humanitat, la Creu. En el gresol de la caritat es fonen, doncs, dues voluntats, la del Crist Redemptor i la de la seva humil col·laboradora.

Des de Sant Pau fins a aquesta floreta de pagès, com l'anomenarà el seu bisbe, trobem realitzat el mateix miracle: Tots els qui han après la ciència sublim de la santedat l'han tret del mateix llibre; no pas de cap escrit per mà humana; els l'ha ensenyada el Cor vulnerat per la llançada impia i obert a tothom des de la Creu, amb la llum de l'Esperit Sant.

I vet aquí, aleshores manifestar-se, esplèndida, la munificència del Senyor, sempre guanyador en les competicions de generositat amb els seus col·laboradors: els fa "redimits-redemptors", participants misteriosament, però real i efectiva, en l'obra de la salvació de tot el llinatge dels homes. L'home del plaer i del guany material no l'entén aquest absurd, però l'home espiritual, alguna cosa en capeix.

Sí; la dialèctica de la Creu, pel món i els qui pensen com el món, és un absurd dels més enigmàtics; no perquè ho sigui, sinó perquè ells, des de la seva posició, estan radicalment incapacitats per entendre-la. Els batejats en Jesucrist, en canvi, deuen haver de capir-la. És una veritat de fe divina la salvació del món per la Creu del Crist i una de les bàsiques per molt compresa i menys-tinguda que es trobi avui, àdhuc entre els creients. Per això és urgentíssim recuperarla i situar-la de nou en el lloc que li pertoca en l'escala de valors salvífics, amb restitució del seu sentit ple, tot dinamitzant-la convenientment des de la fe i els sagraments. Sense aquesta tasca prèvia indispensable quelcom continuarà mancant als sofriments de Crist. Necessiten el nostre complement per tal d'aturar en sec el procés espantós de caiguda de

la moralitat, sense la qual no es pot viure, augmentaran la corrupció i la dolenteria i en la mateixa proporció el desgavell social, que sembla ja, als mateixos que l'han afavorit, indurable i sense remei. No cal dir-ho, per aquest camí, la pau que tots volem, no vindrà mai.

OBRIU LES PORTES AL REDemptor, crida Joan-Pau II. NO LI TINGUEU POR AL CRIST! Esfereix una mica, està clar, la imatge del Crist, clavada a la Creu. Convertir-la en joia preciosa per l'art i pel metall valuós, va bé... I oscular-la amb deix de pietat, passi. Però el Jubileu de la Redempció va

més enllà... Pretén fer engolir la medicina de la Creu com a remei únic en aquests temps forts de lluita entre l'esperit del mal i la Creu de Crist. El Maligne juga fort. Movilitza tots els seus efectius en homes i tècnica, poders instituits, institucionals i poders ocults, que treballen des de l'obscuritat encobridora. **NO TINGUEU POR!** El papa ens encoratja. Sabem el Salvador qui és. És el Crist mort a la Creu i ressuscitat. **ESBANDANEU LES PORTES. FEU PAS AL SALVADOR, AL CRIST REDemptor!!**

Vicenç Nolla

D'ACI I D'ALLÀ

Els vitralls policromats

A partir de les dades que la Sagrada Escriptura ofereix podem fer-ne originals comentaris. Cadascú, però, els fa forçosament des d'una perspectiva personal. S'ha de distingir entre nucli de la FE i la manera com els estudiosos en fan l'exposició. La Revelació divina no ens arriba pas del cel perpendicularment i desvestida, nua. Encara que no vingui ben bé al cas, vull fer notar que les exposicions dels teòlegs actuals que més fan gala de donar-nos-les desmitificades, hauran de passar també, temps a venir, pel mateix sedàs de la desmitificació. Qualsevol comentari teològic es acolorit, tant si ho vol com si no, pel teòleg, com la llum solar que entra en una catedral a través dels vitralls policromats. Cap explicació no es consistent pels segles dels segles.

Pere Campàs Bonay

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM Equador, 53, entl. 4r.

Tels. 239 12 92 - 322 31 82.

Ref. concertí entrevista.

Dr. J.L. Viscarri i Trullàs

Psiquiatria - Psicologia
Tractament malalties nervioses i mentals. Alcoholisme.

Visita: Dilluns, dimecres, divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.

Teléfono: 247 50 97.

LA BÍBLIA A L'ABAST

El fonament de l'esperança

(Rm 5:1-2.5-8)

La primera part d'aquest fragment, la llegim sencera en la segona lectura de la missa de la Santíssima Trinitat, segons el leccionari del cicle C: Podeu veure'n el comentari que hi dedicàvem, a CATALUNYA CRISTIANA, n. 192. El titulàvem: "La satisfacció d'esperar", bo i posant l'accent en el v. 2b —és per ell (Jesucrist) que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu— i derivant-ho cap al que és el fonament de la nostra esperança: l'amor de Déu, que no enganya, i ha omplert el nostre cor (v. 5). Es precisament amb aquest v. 5, que el leccionari del cicle A també ens fa llegir avui, tercer diumenge de quaresma, la segona part d'aquell fragment de la carta als romans.

La garantia de l'amor de Déu

El cristià porta en la seva vida la garantia de l'amor de Déu. És la presència en ell de l'Esperit Sant, que li ha estat donada pel baptisme i confirmada en el sagrament de la confirmació. L'Esperit Sant és l'amor de Déu personificat. En ell,

Déu ens revela la profunditat dinàmica de la comunió divina, que ens aparta de la visió d'un déu que s'entotsolés en l'esterilitat del seu tancament, i ens obre a la contemplació del vertader Déu que estima i és estimat. El Déu de la vida i de l'amor. És l'Esperit del Pare i del Fill, l'Esperit de Déu, el qui omple els nostres cors de l'amor de Déu i, acompanyant-nos al llarg de la nostra experiència, es constitueix en la garantia més ferma de la donació de l'amor de Déu a la humanitat salvada. Aquí es dreça un dels pilars més fermes de la nostra esperança cristiana insubornable. **L'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor (v. 5)**

Crist, prova de l'amor de Déu

Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? (v. 7a). Sant Pau posa els romans sobre el banc de prova de l'amor autèntic. L'hora de la veritat de l'home és el moment de la seva mort. El qui està disposat a jugar-se la vida —i la hi posa—

en benefici d'un altre, demostra sense embuts el seu amor més alt. Per això ens hi mirem tant a donar la vida per algú. **Potser sí que per un home bo trobaríem qui tingués la valentia de donar la vida (v. 7b).** És la valentia que solen tenir els pares, els esposos, alguns germans, alguns amics molt íntims, i encara no tots ni de bon tros. **Doncs bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors (v. 8).** Ell és la prova contundent de l'amor de Déu. Ja que no sols es lliurà a la mort per nosaltres, pecadors —que havíem fugit de Déu i en la nostra revolta ens obstinàvem a veure'ns enemics seus—, sinó que fins i tot **quan nosaltres érem incapaços de tot** —quan no es podia esperar res de bo de nosaltres—. **Crist va morir pels qui érem dolents (v. 6).** La mort de Crist —i la seva resurrecció— és una prova a la desesperada de l'amor de Déu. La gran prova. La definitiva. Quan no hi havia cap esperança per a nosaltres, Déu la injecta en la nostra existència i capgira la nostra sort: converteix el nostre mal en la nostra justificació (vegeu vv. 9-11).

L'esperança cristiana, virtut i presència

Per això l'esperança cristiana és molt més que una virtut humana. És una de les tres virtuts teològals, o sigui que té Déu per objecte i per fonament. El cristià espera en Déu. Hi espera contra tota esperança humana si convé. Quan tot sembla perdut, el cristià espera amb fermesa. I aquesta fermesa en l'esperança no li ve precisament del seu convenciment que Déu li sortirà de trancantó si convé i el treurà del mal. Al cristià, l'esperança ferma li ve de la presència en ell de l'Esperit Sant. No és un home sol que, indefens, espera enmig del món que Déu vingui a salvar-lo: el cristià sap que fa camí amb Déu a través de la seva existència. Per això no tem res. Ni la mort. Es manté en una pau tranquil·la, com un nen a la falda de la mare, tot esperant els dons de Déu (Salm 131:2).

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

2 - La Cosmologia a la Grècia antiga

Ni la cosmogonia d'Hesíode (que era més teogonia que no pas cosmogonia) ni les dels altres ambients culturals, si és que arribaren a conèixer dels grecs, no podien satisfer aquells primers amants de la saviesa (=filòsofs) de la Grècia del segle VI a. C.; ja que allò eren mitologies i no pas autèntica ciència! Per això veiem com per part d'ells a aquesta època comencen a elaborar-se concepcions noves i més racionals de com és el món i com s'han format les coses. Aquests primers investigadors dels cosmos es preocupen més de la cosmologia en general (cosmologia = tractat del cosmos, és a dir, doctrina sobre la constitució de l'univers, considerat en conjunt), que no de la cosmogonia (= origen del cosmos) en particular. Tanmateix en la nostra exposició històrica no podem passar-los per alt:

L'Escola Jònica antiga

És la primera escola veritablement filosòfica que trobem a la Grècia antiga. S'han anomenat filòsofs físics els que la fundaren perquè la seva preocupació fonamental fou la "físic" (= natura), és a

dir, l'explicació científicofilosòfica de com és la matèria, de què està formada. Els quatre més cèlebres foren: **Tales de Milet (624-547 a.C.)** un dels set savis de l'antiguitat. No en conservem cap escrit. Però sabem que ensenyava que la matèria fonamental de totes les coses i el terme a on van a parar és l'aigua (Curiosament, recordem-ho, les mitologies cosmogòniques també posaven l'aigua com punt de partida de tots els éssers i, per una altra banda, la moderna teoria d'Oparin fa sortir del mar tots els vivents; Tales participa de les mitologies de l'antigor i de la ciència actual). — **Anaximandre (610-546 a.C.)** també era partidari de la teoria que una sola substància ho ha de constituir tot, però no l'aigua: sinó una altra cosa, intermèdia entre l'aigua i l'aire, un "infinit" dotat d'una força "vital" que es disgrega formant tots els sers. Parlant del món diu que la terra té curvatura de nord a sud (cilindre? esfera?). — **Anaxímenes (585-475 a.C.)** semblantment posa un principi únic de totes les coses. Però diu que és l'aire que condensant-se produeix núvols, aigua i terra, i enarint-se és el foc. — **Heràclit (535-475 a.C.)** també pensa en un únic constituent de la

matèria i diu que és el foc, perquè la flama té una certa vida (sempre es belluga), és com el món, en canvi constant. El cosmos, diu, contínuament varia.

Pitàgores i l'Escola Itàlica

Pitàgores de Samos (580-500? a.C.) fundador de l'anomenada escola itàlica (per haver-se establert a Crotona, al sud d'Itàlia), filòsof religiós, matemàtic i músic, també es preocupà de la constitució de la matèria i de la forma i manera d'ésser del cosmos en general. És una pena que tampoc no se n'hagi conservat cap escrit. Ens hem de refiar del que en diuen autors posteriors per saber quines eren les seves idees: La constitució íntima de totes les coses és la quantitat, el nombre. De les relacions numèriques, en fa tot un misticisme. I de la configuració del cosmos ens diu que la Terra és una esfera suspesa en el firmament, i el Sol, la Lluna, els cinc planetes (en aquell temps només es coneixien els 5 que es veuen a simple vista) i el conjunt de les estrelles fixes estan encastats en vuit esferes transparents que tenen per centre la Terra i giren produint una harmonia celest-

tial, com si el cel fos una immensa lira de 8 cordes circulars (hi ha qui diu que Tales de Milet ja havia ideat aquesta explicació, però això no és pas segur).

Dels deixebles de Pitàgores hi va haver qui afegí coses o modificà aquella primera idea. Cal citar **Filolau de Tarent** que, pels volts del 480 a.C. segueix afirmant que la Terra és esfèrica, però discrepa en dir que no és el centre de l'univers, sinó que el punt central és ocupat per una esfera de foc i al seu voltant giren la Terra i els altres astres; i **Heràclit del Pont** que prescindeix del foc central de Filolau i diu que la Terra gira sobre ella mateixa sense moure's de lloc.

La nova Escola Jònica

El problema d'escatir quin és el primer constituent de la matèria segueix inquietant els filòsofs a mida que passen els anys. Per la seva importància no podem passar per alt els anomenats de la nova Escola Jònica, que són quatre principalment: **Empèdocles (492-432 a.C.)** estableix la famosa doctrina dels quatre elements: totes les coses materials estan compostes de només foc, aigua, aire i terra. L'amor i l'odi (=atracció-repulsió) ho regulen tot.

Anaxàgores (500-428 a.C.) afirma que els elements dels cossos són les "homeomeries", que són eternes i componen tots els sers. Dels cosmos digué que els astres, i concretament el Sol, són també de matèria, són pedres incandescentes; això li valgué l'exili, perquè l'acusaren d'impietats contra el déu Hèlios (=Sol). — **Leucip i Demòcrit** són els fundadors de la teoria dita atomisme. Del primer només sabem que va viure pels volts del 500 a.C. i fou mestre del segon. Demòcrit (460-360? a.C.) explica que el cosmos consta de part plena i part buida. La part plena està feta d'àtoms (=indivisibles), que són corpuscles petitíssims, indestructibles i eternes, que es mouen en el buit. Xocant i arremolinant-se han format totes les coses.

En aqueta barreja de física i filosofia ja hi trobem alguna partícula de veritat científica. I la influència de moltes d'aquestes idees durarà segles (per exemple la doctrina dels quatre elements). Però encara haurem d'esperar molt perquè d'aquests gèrmens surti l'autèntica ciència. Ja ho anirem veient.

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat
de Teologia de Barcelona

Monseñor A. Javierre, Secretario de la Congregación para la Educación Católica

Un pastor en la Curia Romana

—Jo sempre he tingut interès per no perdre el contacte amb els joves. En una de les audiències que vaig tenir amb Pau VI, quan ja havia estat nomenat Secretari de la Sagrada Congregació per a l'Educació Catòlica, vaig voler consultar-li sobre aquest afer.

—Santedat, li vaig dir, hi ha quelcom que no sé si ho faig bé i voldria sotmetre-ho a la seva consideració.

—A veure, què és això que no fa bé.

—Jo procuro continuar reunint-me amb joves universitaris. No sé si com a Secretari de la Congregació, hauria de fer-ho.

Pau VI no va respondre res. S'aixecà i es dirigí a un dels finestrals de la sala. L'obrí i contemplà l'exterior.

—Li tinc enveja, va dir gairebé cridant, cosa gens freqüent en ell.

Aquest fet em reafirmà en aquesta característica tan salesiana de presència entre els joves.

Potser aquesta anècdota, explicada per ell, defineixi profundament a monsenyor Antonio Javierre, arquebisbe Secretari de la SCEC des de fa molts anys. La dignitat d'arquebisbe i el despatx a la Cúria vaticana no han pogut amb l'estil i carisma salesià que va beure des de la seva infantesa a Osca. Monsenyor Javierre ha estat a la Ciutat Comtal amb ocasió del centenari de l'obra salesiana de Barcelona-Sarrià. Allí fou on vàrem poder parlar amb ell molt extensament.

—¿Com ha viscut aquests dies de commemoració centenària, monsenyor?

—Amb intensitat i goig; amb família. Jo pertanyo

des del principi a aquesta zona salesiana, a aquesta província, la qual ha estat el meu bressol. La celebració ha estat molt íntima i afectuosa; ha respost a allò que es pretén fer: tornar a les fonts i adonar-nos que gràcies a Déu, Don Bosco continua present i malgrat totes les nostres deficiències, continua content.

Monsenyor Antonio Javierre va néixer a Siétamo (Osca) i fou alumne, durant la infantesa del col·legi Salesià d'aquella ciutat.

—Diu vostè que aquest va ésser el seu bressol. Expliqui'ns, com va néixer la seva vocació?

—Jo crec que la vocació la tenen els pares i floreix en els fills. En la major part dels casos, el clima familiar, l'exemple d'honoradesa humana i cristiana, és determinant. Allí a Osca, de petit, era bastant andòmina però estudiós. Vaig anar a recollir un premi que em donaren i el director en presència de la meua mare, em preguntà si jo volia ser salesià. Em va molestar moltíssim; em semblava bé i necessari que s'interpel·li directament, però amb discreció, no en presència d'altres. Vaig respondre un no com una casa, molest. A més a més, em vaig prometre no tornar al col·legi. L'any següent, anava als Germans de les Escoles Cristianes. Però la pregunta no em deixava dormir. Els Germans, amb discreció, em respectaren i m'encaminaren a un director espiritual, el qual m'orientà, excloent-me la vida matrimonial, el clergat secular i els jesuïtes, i m'envià als salesians! Em vaig resistir; per a mi era com un cop de

peu a la canyella. Però finalment em vaig rendir, vaig professar com a salesià, em vaig ordenar sacerdot i aquí sóc.

La Universitat Pontifícia Salesiana de Roma, fou el centre d'irradiació del saber i el saber educar de monsenyor Javierre. Degà de la Facultat de Teologia, Rector Magnífic i finalment, Secretari de la Sagrada Congregació per a l'Educació Catòlica.

—¿Com és la seva vida normal en el seu treball de la Congregació?

—La nostra Congregació s'obre abans de les vuit; a dos quarts de nou comencem a treballar fins a dos quarts de dues; a la tarda, de cinc a vuit. Sense vacances, perquè els períodes de vacances d'Europa no coincideixen amb els dels altres països; fem torns perquè

així sempre sigui atesa la Congregació. Com a Secretari sóc obligat a viure a la mateixa residència on hi ha el lloc de treball, és a dir, al Vaticà. Hem d'ésser sempre a disposició de tothom i, a vegades truquen de països llunyans on els horaris són diferents dels nostres. I el que per a ells és una hora còmode, per nosaltres pot ésser les dues de la matinada.

—¿Se sent pastor enmig del seu treball d'oficina?

—La meua vocació era ser missioner, i estar darrera d'uns papers costa. Però en definitiva un pensa, que allò que importa per realitzar una pastoral autèntica es elevar el nivell de gràcia de la nostra Església; i això en qualsevol treball és possible. Es tracta de treballar amb amor. Així és com Santa Tereseta de Lisieux pot ésser patrona de les missions.

A més a més d'aquest raonament teològic, hi ha una altra realitat. Per a una persona que té vocació d'educador, pertànyer a la SCEC es tenen la possibilitat d'influir en l'orientació de milers d'educadors i qui sap per quans anys. Això m'exigeix estar en contacte amb els joves per conèixer la seva realitat en cada moment, ja que canvia tot sovint. A vegades ens arriben radiografies dels joves des de determinats països que són perfectes, però de fa vint anys.

La delicadesa, la circumspecció, el parlar ordenat, precís i serè caracteritzen monsenyor Javierre. Les paraules brollen tranquil·les i segures durant la conversa. Ara som en el seu tema, explicant les coses a fons,

sense pressa deixada ja enllera una lleugera i diplomàtica reticència a entrevistes periodístiques.

—Des del seu observatori privilegiat, ¿com es veu el Papa, quina imatge dóna als seus col·laboradors immediats?

—Extraordinària; no se sap com tantes qualitats poden ser acumulades en una mateixa persona. A la Unesco pronuncià potser el millor dels seus discursos, molt seu, molt del seu estil personal; fou unànime l'acceptació cordial que obtingué entre la majoria de persones no catòliques. Curiosament —i el mateix Papa se'n queixava— es potser també dels discursos que menys ressò ha trobat en els mitjans de comunicació social. Joan Pau II, vol ser, per damunt de tot, pastor. Per això va a les presons, a les parròquies, a tots els països del món. Des del punt de vista ecumènic, no se li pot demanar més; des de la perspectiva social, es troben tots atònits: no deixa dormir ni a uns ni a altres, parla amb llibertat i profunditat. Qui no vulgui veure totes aquestes realitats, és cec o miop o té prejudicis. Que vagin a preguntar a organismes com a Justícia i Pau, la UNESCO, el Consell Mundial de les Esglésies, etc. i veuran què pensen sobre Joan Pau II.

El temps ha passat de pressa; els quinze o vint minuts de conversa sol·licitats s'han convertit en gairebé dues hores, i l'avió no espera. Adéu, monsenyor Javierre, continuï sent pastor.

Cristobal López

Sagrada Congregació per a l'Educació Catòlica

El Papa s'ha de preocupar de tots els afers referents a la fe cristiana. Això ho fa a través, en part, de les Sagrades Congregacions, que són una espècie de ministeris. La SCEC seria l'equivalent al Ministeri d'Educació.

Cada Congregació és formada per un determinat nombre de cardenals, i per decisió del Concili, per alguns bisbes de tot el món, set en el cas de la SCEC. Presidits pel Cardenal-Prefecte i amb l'assistència del Secretari, la Congregació es reuneix en sessió plenària almenys una vegada l'any.

Hi ha també reunions or-

dinàries a les quals assisteixen els cardenals que resideixen a Roma i el Secretari; en aquestes reunions es tracten les qüestions de govern ordinari i les urgents.

Però els que treballen cada dia en una Congregació, són el Cardenal Prefecte, el Secretari i el Sots-secretari. Després hi ha el personal distribuït, en el cas de la SCEC en quatre departaments: Seminaris, Universitats, Escoles Catòliques i Vocacions. En cada departament hi ha un cap de secció i els seus oficials, que estudien els diversos afers agrupats temàticament o geogràfica-

ment i preparen documents. Hi ha també personal administratiu (mecnògrafs, encarregats del registre, bibliotecari, etc.) i auxiliar.

La tasca de la SCEC és de promoció, "de ser al servei de". Respondre a les consultes, donar orientacions, suggerir iniciatives, recopilar i comunicar experiències, etc. El treball més esgotador és l'epistolar; són centenars les cartes que arriben, a les quals cal contestar.

Cada divendres, la SCEC té un congrés o reunió de tots els caps de secció i oficials, per posar en comú

l'estat dels diversos temes: la fundació d'una facultat o universitat, la revisió d'uns determinats programes, la redacció d'un determinat document, etc.

En el camp dels seminaristes, el document més important emanat de la SCEC és la **Ratio Fundamental** o directori de la formació dels aspirants al sacerdoci. Pel que fa a les escoles, recentment n'ha aparegut un, referent a educació sexual i un altre titulat "El laic catòlic i el seu testimoni cristià a l'escola". La "Sapientia Christiana" és el document

més actual sobre les Universitats; fou preparat per Pau VI, que morí abans de la seva promulgació; la mateixa cosa va passar-li a Joan Pau I, i finalment, l'ha publicat Joan Pau II, que hi participà com a bisbe en la seva elaboració. Ha estat immens el treball també realitzat en el camp de les vocacions, animant la redacció de rectoris diocesans sobre aquest tema; actualment n'hi ha recollits més de vuit-cents i a partir d'ells, s'ha preparat un document amb les línies força, que és la millor cosa que hi ha pel que fa a vocacions.

Centre "Montserrat Montero", al Vallès

220 deficients mentals hi troben acollida

A la carretera de Vallderiolf, al municipi de la Roca (Vallès Oriental), en un indret tranquil i molt apropiat perquè els professors puguin desenvolupar una fecunda tasca pedagògica, es troba el Centre de Pedagogia Terapèutica "Montserrat Montero". Aquest Centre aplega els deficients lleugers i mitjans del Vallès Oriental i compta actualment amb l'Escola, els tallers —recentment inaugurats pel president de la Generalitat— i l'Escola de Pares.

El Centre "Montserrat Montero" practica el diagnòstic de les inadaptacions infantils de tipus mentals, associades a trastorns de tipus mental o neuro-psíquic, i assumeix l'educació dels deficients. Per això compta amb un equip de puericultors, mestres especialitzats en pedagogia terapèutica, psicòlogues, logopeda, psicomotricitat, musicoterapeuta i monitor de natació.

L'escola té una capacitat per 250 alumnes. Actualment n'hi ha 146. Els tallers funcionen des del passat dia 5 de març, dos dies després que fossin inaugurats pel president Pujol que aprofità l'avi-nentesa per visitar detingudament el Centre i encoratjà els pares, en un breu parlament a la sala d'actes, a no perdre l'esperança, ja que la ciència mèdica cada dia fa més progressos. Aquests tallers acullen, actualment, 74 deficients i tenen una capacitat per a 200 persones. S'hi fan muntatges elèctrics i empaquetats per a empreses de la comarca.

Semblantment com succeí amb el centre de Sant Tomàs de la comarca d'Osona, del qual parlàvem en un recent número de CATALUNYA CRISTIANA, el Centre "Montserrat Montero" sorgí, l'any 1964, quan un grup de 5 pares de la comarca amb fills deficients veieren la necessitat d'oferir unes possibilitats educatives i una assistència als seus fills. L'Ajuntament de Granollers els cedí un local. Posteriorment, a causa de la insuficiència de l'espai i davant les peticions d'ingrés, es construí el centre actual que començà a funcionar l'any 1978. Actualment hi ha 6 edificis, en 6,5 h. de terreny.

"La construcció del nou centre va ser possible —diu la seva directora, Teresa Segalés— gràcies als donatius que hem rebut de gent de la comarca i a les subvencions oficials". Abans de construir-lo ens explica que es va fer una estadística a la comarca per tal de veure quines eren les seves necessitats. **"Volíem assumir tot el problema dels deficients lleugers i mitjans de la comarca. Ara tenim el projecte de fer un centre per als profunds".** Teresa Segalés afirma que se seguí aquest ordre de prioritats perquè es va fer una enquesta i que de 770 deficients n'hi havia només 38 profunds.

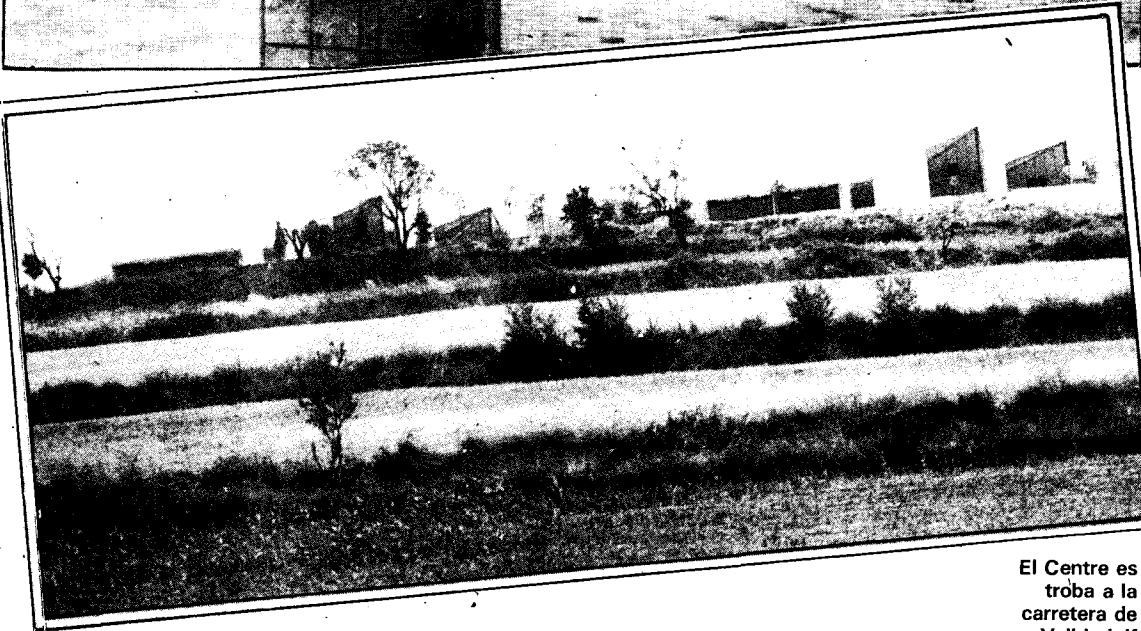
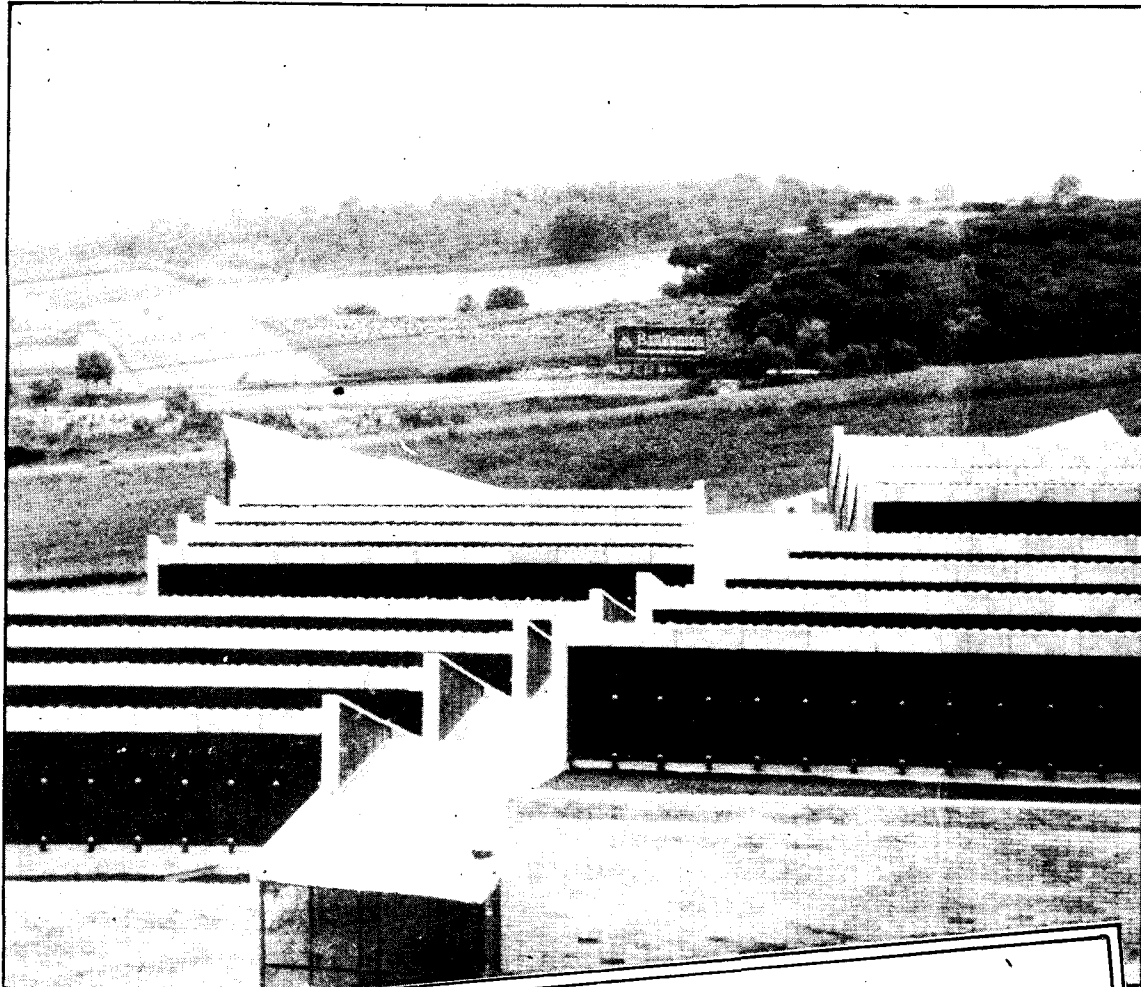
Ultra l'escola i el taller funciona, així mateix, l'escola de pares que serveix perquè tinguin uns contactes regulars puguin fer un intercanvi profitós d'experiències. El responsable n'és un psiquiatra que és qui dóna les orientacions i les pautes a seguir.

Un altre servei que funcionarà aviat és el d'estimulació precoç amb la finalitat d'atendre els nens i nenes de 0 a 6 anys que puguin oferir alguns riscs. L'obertura d'aquest nou servei s'ha d'emmarcar en la política de desenvolupament de la prevenció.

Segons s'explica en un dels opuscles del Centre, un altre projecte és la creació d'un Centre Comarcal d'Investigació i Tractament de la Deficiència Mental que tindria tres objectius: investigació, planificació i tractament. Aquest projecte es justifica pel fet que l'Associació de Pares té el convenciment que tota persona deficiente té possibilitats de créixer aprendre i desenvolupar-se i, per tant, es creu en la possibilitat de promoure la creació d'uns serveis de prevenció i tractament que facilitin a tota persona disminuïda la màxima integració en la comunitat.

Els alumnes de l'escola i els qui treballen als tallers disposen d'una piscina i en un futur immediat es construirà un camp de futbol. La pràctica de l'esport es considera molt beneficiosa i és escola de convivència.

Tomàs Puntí

El Centre es troba a la carretera de Vallderiolf

La dona, una realitat plena

Avui, a força indrets del nostre planeta hom accepta, per fi, la igualtat total de l'home i de la dona en la seva dignitat humana. I accepten fins i tot les conseqüències sociològiques que se'n deriven: accés de la dona a tots els nivells, tant en l'educació com en el camp professional, així com en la igualtat d'oportunitats i de retribucions, etc. I obrint-lis de bat a bat les portes de la investigació científica, de l'art, de la política...

Veïem també que molts rols que semblaven propis i exclusius d'un o altre sexe, ho eren només per condicionaments culturals. Per exemple, avui s'exigeix a l'home la col·laboració en molts afers domèstics i a tenir cura dels fills.

Malgrat tot, aquesta igualtat en dignitat i ocupacions no elimina les diferències entre homes i dones en la seva anatomofisiologia peculiar, en els seus aspectes hor-

monals i bioquímics, i això amb les repercussions lògiques i normals que té en la psicologia i el comportament respectivament. Per exemple, des d'un funcionament més actiu de l'hemisferi cerebral dret, en les dones, fins a una més gran aportació d'elements per a la procreació que hi ha en el seu òvul. Podem afirmar, doncs, que tot i ser fonamentalment iguals tots dos sexes en dignitat i en llibertat, tenen, tant l'home com la dona, un "plus" propi i distint. És important, per tant, estudiar en què consisteixen aquests "plus" i tenir-los en compte per a la correcta organització social.

La dona és el primer habitatge de tot ésser humà, quan el té en el seu si. I el continuarà emparant després al seu pit. La ciència de la "caseïtat" és un correlat substancial de la dona. Ella aporta també molt més que l'home en la creació dels fills. No només els gens. Aporta el seu òvul

gegantí amb força elements essencials; també el seu embaràs, el part...

La dona podria ser fins i tot autosuficient en la concepció d'un fill —una filla— clònic. L'home necessitaria sempre, en canvi, en aquest supòsit, el paper insubstituïble d'un gàmec femení.

Tot això emmarca i condiciona de manera especial la dona en el seu ésser com a distint en els seus plus del plus específic baronívol. Saber reconèixer francament i oberta el dret comú d'ambdós sexes a la llibertat i a la realització personal, etc., i combinar-los adequadament com a drets i deures que flueixen dels seus plus respectius, és la gran tasca, urgent, de la societat actual.

Alfred Rubio. Metge de l'Àmbit Maria Corral

M.ª Elena Gómez Moreno, pedagoga

La bellesa té el seu fonament en la mateixa existència (I)

M.ª Elena Gómez-Moreno, pedagoga per vocació, estudià a la Universitat de Madrid, on ha impartit classes fins a la seva recent jubilació. Jubilació que ella esperava per a dedicar-se de ple al que és la devoció de la seva vida: l'art. Des de l'any 1960 és directora de la Fundació "Vega Inclán", la qual té sota el seu govern el Museu Romàntic de Madrid, la Casa del Greco, a Toledo y la Casa de Cervantes a Valladolid. Escriptora fecunda, té publicades diverses obres sobre art:

"Història de l'escultura espanyola", treballs monogràfics sobre Martínez Montañés, Alonso Cano, Gregori Fernández; prepara actualment un volum, per a l'obra monumental "Summa Artis", sobre l'art espanyol del segle XVII.

—Elena, la passió per l'art i per la veritat la portes molt a dins; el teu pare, D. Manuel Gómez-Moreno va ser conegut mundialment com un dels més grans historiadors i arabistes de la nostra època, cercador incansable de la veritat de la història de l'art. ¿Quan es pot dir que una cosa és bella, i quan, veritable?

—Hi ha dues classes de bellesa: una de subjectiva i canviable, que evoluciona segons les èpoques i que té els seus moments, i una altra bellesa que és objectiva, duradora. Aquesta se-

gona és la bellesa de tot el que existeix, del que té una vida real. Aquesta "bellesa existencial" radica i té el seu fonament en la mateixa existència, és a dir, que tot el que existeix, pel sol fet d'existir, és bell.

Hom diu d'una cosa que és estèticament bella quan toca la sensibilitat més que la intel·ligència.

Veritable és allò que produeix en nosaltres una sensació de bellesa intel·lectual. En aquest sentit es podria definir la Veritat com aquell vessant de la Bellesa que toca la nostra intel·li-

gència.

—Les cultures, al llarg del temps, han anat accentuant un aspecte o altre de la realitat. El món occidental ha desenvolupat, més que altres pobles i cultures, la dimensió intel·lectual: la raó, el coneixement teòric de les coses, sense tenir gaire present aquell altre aspecte estètic dels sentits, dels sentiments, la intuïció, etc. ¿És acceptable aquesta separació entre veritat i bellesa?

—La bellesa és una part de la veritat, o una manifestació de la veritat mateixa. No s'ha de separar mai la veritat de la bellesa. Tota veritat, pel sol fet de ser-ho, ja és bella. En canvi, quan la bellesa és mitificada, no respon a la realitat, no és veritable, deixa de ser plenament bellesa. Bellesa i Veritat són dos vessants inseparables de la realitat.

—Fa un moment que ens acabes de dir que la màxima bellesa és l'existència, el que ha arribat a ser. Però, ¿no sembla més aviat que l'art en general, precisament, ha partit moltes vegades d'una no acceptació humil de la realitat?

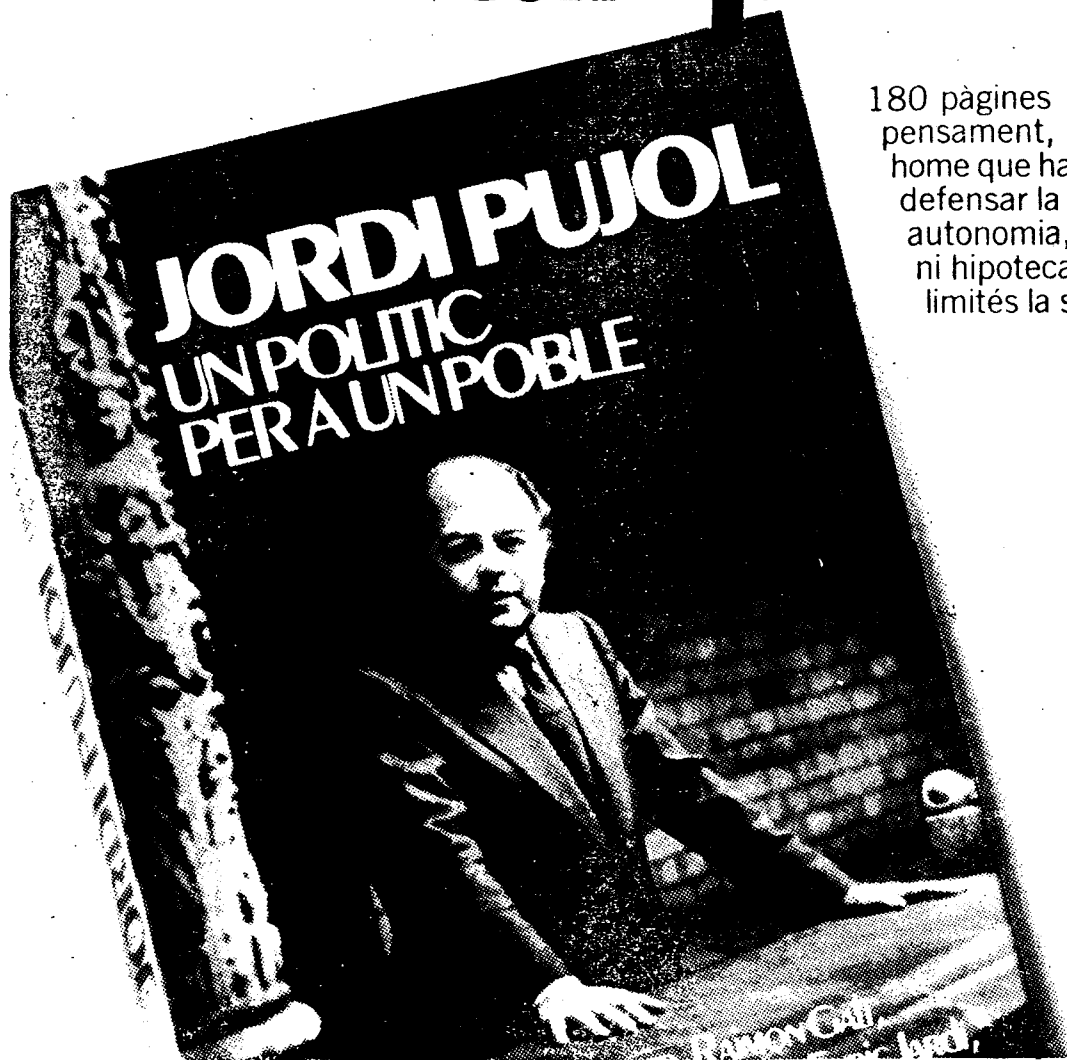
—Efectivament, els homes que han cercat en l'art la bellesa, no sempre han acceptat la realitat tal com és.

El concepte de bellesa que, malgrat que està en una gran crisi, segueix essent encara el fons del nostre criteri sobre la bellesa és el concepte clàssic. En aquest concepte clàssic, hi ha sempre un desig d'esmenar la plana a la natura. És el concepte de bellesa del grecs, que després recupera amb molta més força el Renaixement. El "Bello ideale" de Rafael no és, ni més ni menys, que la idea platònica de la bellesa desencarnada, la bellesa com a idea pura. En conseqüència hom partia de la idea que no existeix en la realitat la bellesa sencera, sinó només manifestacions parcials d'aquesta bellesa abstracta, ideal, que és per damunt de tota realitat.

El fet de separar la bellesa de la realitat, tot pensant que la realitat és imperfecta i que l'art l'ha de perfeccionar, és un criteri que avui no podem acceptar com a definició de l'art i de la bellesa de les coses. La naturalesa i la realitat superen en molt totes les abstraccions i perfeccions possibles que l'home vulgui afegir al que és real.

Diego Martínez
De l'àmbit Maria Corral

Un poble no s'improvisa. Un president, tampoc.

180 pàgines resumeixen 40 anys de pensament, iniciativa i activitat d'un home que ha lluitat per Catalunya, per defensar la seva raó d'ésser i la seva autonomia, sense estar lligat per res ni hipotecat per cap vinculació que limités la seva actuació.

**Ara és
el moment
de llegir-lo.**

edicions 62

CRÒNICA CASTELLERA

La colla vella dels xiquets de Valls

La colla Vella dels Xiquets de Valls, ha estat la més destacada del món casteller, pel que fa a la passada temporada. No més cal fer un breu repàs als castells aixecats i podrem donar constància, una vegada més, de la magnífica trajectòria de la colla vallesa, on l'esforç col·lectiu dels seus castellers i l'esperit de superació constant han estat els pilars mestres de

la colla. Fruit d'això i per tercer any consecutiu han assolit castells de nou: per Sant Fèlix a Vilafranca del Penedès i per Santa Úrsula a Valls, es varen carregar dos quatrès de nou amb folre, a més de descarregar un nodrit repertori de castells de vuit durant tota la temporada. La llàstima ha estat no poder ni tan sols intentar el tres de nou, castell que va ésser

carregat ara fa dos anys i que esperem tornar-lo a veure enguany.

Els castells plantats al llarg de la temporada passada han estat els següents: quatre de nou amb folre: 2 carregats; cinc de vuit; 1 intentat; dos de vuit amb folre; 3 descarregats; quatre de vuit amb l'agulla al mig: 1 carregat (segons les darreres bases); tres de vuit: 7 descar-

regats, 1 carregat i 1 intentat; quatre de vuit: 15 descarregats, 1 intentat; dos de set: 24 descarregats, 1 carregat i 2 intents; tres de set aixecat per sota: 6 descarregats, 1 carregat i 1 intentat; cinc de set: 11 descarregats; quatre de set amb l'agulla al mig: 9 descarregats, 1 carregat i 1 intentat; tres de set: 8 descarregats; quatre de set: 10 descarregats;

dos de sis: 8 descarregats, 1 pilar de cinc: 67 descarregats, 3 carregats i 1 intentat.

Actuacions de les colles:

A la vila d'Alcover hi actuen la colla dels Nois de la Torre on varen plantar aquests castells: tres de sis, quatre de sis, dos de sis, pilar de cinc i diversos pilars de quatre.

Eloi Roca

RACÓ DEL LLENGUATGE

La fruita (11)

Els maduixots són molt més voluminosos i es deixen conrear a gran escala, com ho veiem a les muntanyes que volten els pobles de l'Alt Maresme: Arenys, Sant Pol, Sant Iscle, Sant Cebrià, Calella, Santa Susanna. El clima és propici i la producció molt abundant. Amb aquest sistema de conreu intensiu tenim maduixes una temporada molt llarga, però se m'acut una pregunta: ¿tenen la mateixa qualitat de sabor les extraprimenques i les supertardanes, que les collides al seu temps natural? A mi sempre m'agradarà més menjar-les pel maig, vermelles i madures de sol, que també és quan van més bé de preu perquè se'n cullen moltes a l'hora, que no les extemporànies, arrencades forçadament a la natura, sense la maduresa i dolçor en plenitud, i molt més cares. La paciència i la pressa estan renyides amb la bona qualitat de la fruita... i de tots els altres menjars.

De les maduixes s'obté un principi aromàtic que, com totes les essències extreïdes químicament, resulta escandalosament artificial. Els xiclets, els dentífrics, certs medicaments, alguns pastissos com una varietat dels panallets i, no cal dir-ho, tota la immensa gamma dels gelats, són tenyits i perfumats de maduixa. Són les lllaminadures que la canalla —i molts grans— demanen gairebé sempre en castellà, encara que siguin de parla catalana. Sentiréu a dir: un gelat de "fresa", o un xiclet de "fresa", o melmelada de "fresa". Ho troben escrit a les etiquetes, i ho trobaran durant molt de temps, amb el pànic produït per les sancions imposades suara a l'etiquetatge català. Els que ens entrebanquen la normalització perquè no voldrien que arribés mai, els que voldrien un minso català només folklòric i antropològic, dit més clar, els enemics de la nostra llengua, ja saben què han de fer per atuir-la! Els que, impròpiament, substitueixen el nom tan inequívocament català de maduixa pel de "fresa", no saben que aquest mot, en català, té uns significats molt distints. Pronunciat amb s sorda, fressa, és a dir, amb so castellà, és un soroll, una determinada classe de soroll, com el brogit continuat de l'aigua que baixa per un torrent. Demanaríeu un gelat de soroll o un xiclet de brogit? Si el pronunciem amb s sonora, fresa, té més d'un significat. El més conegut és el de l'eina tallant que rebaixa o perfora matèries molt dures. Un altre és el que hom fa servir per designar les postes d'ous dels peixos de riu i dels amfibis que hi viuen. Aquest segon significat, lògicament, el coneixen més bé els qui viuen a la vora d'un riu. I tampoc no us entendrien si demanéssiu gelats d'eina de foradar o xiclets d'ous de peix o de granota.

Perles ortogràfiques.— Passa per davant de casa un autobús urbà flanquejat per grans anuncis pintats. Diuen: RÀDIO... tal. TOT PER LA LLART. Són lletres molt grosses i ben pintades, però haurien de dir: TOT PER A LA LLAR.

Albert Pera

LA SARDANA I LA DANSA

Presència sardanista comarcal

La conjunció d'esforços a l'hora de promoure les diferents activitats sardanistes es planteja com una autèntica necessitat i cada dia són més les entitats que s'agrupen per tal de coordinar les tasques d'organització a nivell de zones o àmbits geogràfics. Així van nèixer les diferents coordinadores d'aplec i més recentment han sorgit altres comissions o agrupaments d'entitats sardanistes a fi i efecte d'estructurar la seva tasca i fer front a la problemàtica comuna de la presència sardanista a nivell comarcal.

Una de les agrupacions que compta amb més experiència en aquest sentit és la F.E.S.C.O. (Federació d'Entitats Sardanistes de la Comarca d'Osona), que es va constituir ja fa tretze anys i que acaba de publicar el seu calendari d'activitats, amb el detall de les diverses manifestacions sardanistes que hom preveu de celebrar enguany a les viles de Roda de Ter, Taradell, Vic, Tona, Balenyà, Manlleu, Aiguafreda, Centelles, Viladrau, Torelló i Sant Julià de Vilatorrada. Concretament, enguany, s'anuncia la celebració de gairebé cent-cinquanta ballades de sardanes a la comarca d'Osona, set cursets d'ensenyament de la nostra dansa, quatre aplecs, concerts i altres activitats relacionades amb la sardana i les

danses tradicionals; cal remarcar que també la Federació Sardanista ausonenca celebra algunes activitats a nivell comarcal, com la Trobada anyal de cursetistes, amb una simpàtica diada on s'apleguen tots els nous sardanistes formats en els cursets —a celebrar el proper dia 29 d'abril, a Manlleu—; l'Aplec Comarcal —que enguany tindrà lloc a Roda de Ter, el dia 6 de maig—, i la Diada Folklòrica d'Osona, amb la participació dels diferents esbarts de la comarca —que es portarà a terme a Centelles, el dia 30 de juny.

De manera semblant, s'ha constituït el Grup Promotor de la Coordinadora Sardanista del Baix Llobregat, integrat per Josep Moliner de Cornellà, Miquel Laiseca d'Esplugues, i Josep Rauet del Prat. L'esmentat grup acaba d'editar un primer recull d'activitats amb el detall de les ballades, els aplecs i els concursos de colles organitzats per l'Agrupació Sardanista "La Gavarra", de Cornellà, la Secció Sardanista "L'Avenç", d'Esplugues, i Amics de la Sardana del Prat. Per altra part, preveu la convocatòria d'una reunió de les diferents entitats sardanistes del Baix Llobregat, a partir del proper mes d'octubre, per tal d'estructurar el secretariat d'aquesta nova coordinadora i començar la planificació de cara a l'any 1985.

Josep Ventura

Desitjo rebre butlletes per participar en el gran sorteig en suport de "CATALUNYA CRISTIANA"

Envieu-me butlletes del SORTEIG
Nom i cognoms
.....
Adreça
Població D.P.

Trameto l'import per
☐ gir postal
☐ taló barrat que incloc
● Preu de la butlleta: 100 ptes.
● Sorteig: davant Notari, el 19 de juny del 1984

Premis: La BICICLETA blanca del Sant Pare, dos VIATGES a Roma, una ENCICLOPÈDIA CATALANA, dos AUDIOVISUALS del viatge del Papa.

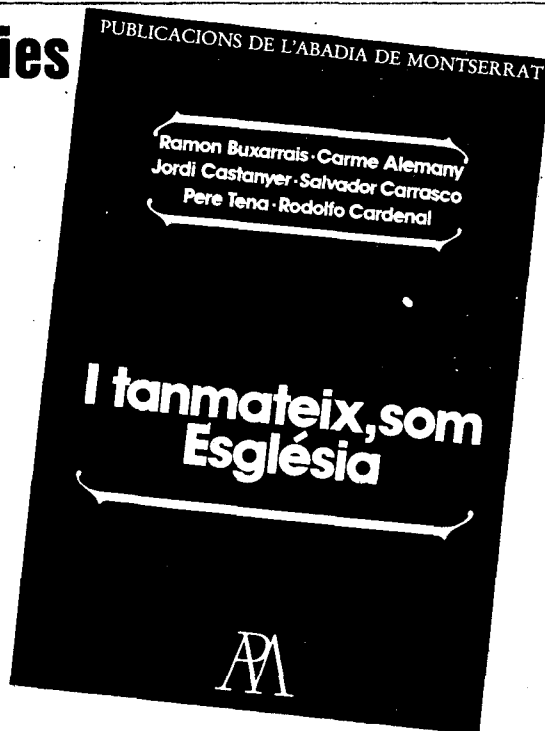
"CATALUNYA CRISTIANA" — C/. València, 244, 2on. — Barcelona - 7

LLIBRES - LLIBRES - LLIBRES - LLIBRES - LLIBRES - LLIBRES - LLIBRES - LLIBRES - LLIBRES - LLIBRES -

Les conferències quaresmals de Montserrat (1)

Ara que comencem la Quaresma sembla oportú de llegir les conferències quaresmals que es donaren a l'Abadia de Montserrat l'any passat i que aplegaren una serie de persones interessants. Amb diferents punts de vista, d'ençà del 1978 es venen celebren aquestes conferències per aprofundir els coneixements i la fe dels que viuen o pugen per un temps a Montserrat. Cada any tenen un tema general. Aquestes que ara surten impreses porten el títol general de "I tanmateix, som Església". Hi parlaren, Ramón Buxarrais, bisbe de Màlaga; Carme Alemany, carmelita vedruna; Mossèn Pere Tena i Jordi Castanyer. I per cloenda un dominic, Salvador Carrasco i un jesuïta provinent de Centre-Amèrica, Rodolfo Cardenal.

Com es pot deduir fàcilment ens trobem davant d'uns estils molts diferents de concebre i mantenir la fe. Però totes sis conferències són útils i profitoses, a aquells que durant la

Quaresma no puguin assistir a alguna predicació o sessió de formació, els permet de substituir-ho amb una lectura casolana.

F.C.V.

(1) "I tanmateix som Església" Ramon Buxarrais i altres. Publicacions de l'Abadia de Montserrat 1983.

Necessitem un catecisme? (1)

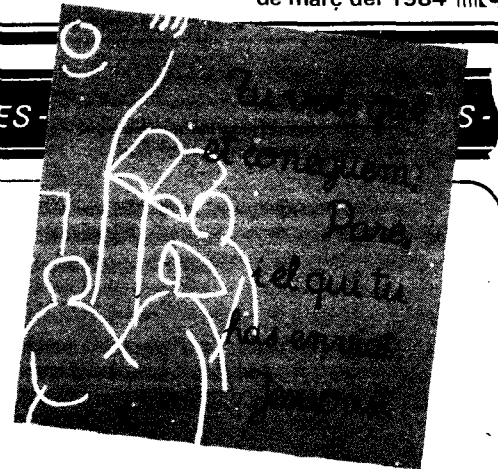
Heus ací un petit llibret que pot rehabilitar el gènere **catecisme**, tan injustament desacreditat actualment. Pensem que aquest arraconament dels catecismes prové, no tant del tarannà modern de privilegiar la comprensió fugint de l'abús d'una memorització sense solta ni volta, com del mal plantejament de la majoria dels catecismes que havíem conegut en la nostra infantesa.

Els que fullegin el treball de mossèn Izard, **TU VOLS QUE ET CONEGUEM, PARE, I EL QUI TU HAS ENVIAT, JESUCRIST**, hi trobaran de vàlid, en primer lloc, el fet de seguir el **CREDO APOSTÒLIC**, que és el Catecisme o resum de la Doctrina Cristiana més curt, bàsic i perenne que tenim a la mà. I, com en els millors temps de la catequesi dels orígens del Cristianisme, aquest nou catecisme no separa les veritats que hem de creure, d'allò que hem de fer en la nostra vida (moral) i del que hem de celebrar (culte i sagraments). Ben al contrari, les veritats dogmàtiques són dutes a la vida i celebrades en la pregària, perquè s'hi expandeixin i manifestin la seva profunda raó de ser: la glòria de Déu i la salvació de l'home. Una altra qualitat d'aquesta obra, és que lògicament, fa referència constant al text bíblic, que és la font primordial de la nostra fe. Els textos de l'Evangeli que hi trobem molt nombrosos, fan de per si mateixos atractiva la lectura d'aquest elemental compendi de la fe cristiana.

També les moltes il·lustracions gràfiques poden plaure a qui valora la força de la imatge, però que la vol sobria i tendra a la vegada, evitant el mal gust tan freqüent en de l'art religiós.

Creiem que aquest nou catecisme serà profitós als qui han d'ésser iniciats a la fe cristiana amb una catequesi elemental i completa alhora, des dels vuit als vuitanta-vuit anys...

(1) **TU VOLS QUE ET CONEGUEM, PARE, I EL QUI TU HAS ENVIAT, JESUCRIST**; de mossèn Raimon Izard, 68 pàgines, Edita CLARET, Barcelona, desembre del 1983. (Existeix en versió castellana). Preu: 125 ptes.

Música-Música-Música-Música-Música-Música - Música - Música - Música - Música - Música

Important condecoració per a Von Karajan

El famós director d'orquestra alemany Herbert Von Karajan va rebre a Berlín la medalla d'or de la Reial Societat Filarmònica de Londres.

La cerimònia de lliurament de la medalla, una de les màximes condecoracions en el món musical, va tenir lloc durant el concert de la Filarmònica de Berlín, de la qual Karajan n'és el director titular.

La Golden Medal (medalla d'or) de l'esmentada societat filarmòni-

ca va ser creada el 1870 per celebrar el primer centenari del naixement del compositor alemany Ludwig Van Beethoven i, fins al moment, ha estat concedida a setanta personalitats.

Entre els premiats figuren directors com Hans Von Bülow, (1973), Arturo Toscanini, (1937) i John Barbirolli (1950), així com diversos compositors: entre ells, Charles Gounod (1971), Richard Strauss (1936) i Igor Stravinsky (1954).

Ha mort el baríton Tito Gobbi

El baríton Tito Gobbi, conegut afectuosament pel sobrenom de "El lleó de l'escena", va morir a Roma; als 71 anys, després d'una llarga malaltia. Gobbi, llicenciat en Dret per la universitat de Pàdua, va

debutar artísticament el 1935 amb "Sonàmbula". Un any més tard guanyava el Concurs Internacional de Cant, de Viena i una beca a la Scala de Milà. Al llarg de la seva

carrera va treballar amb professionals com Maria Callas o la Tebaldi. En el cinema va participar en vint-i-set pel·lícules que, sense ser grans obres del setè art, li van donar una vastíssima popularitat.

Nou director de la Scala de Milà

Riccardo Muti va ser nomenat nou director de l'orquestra de la Scala de Milà.

Muti, que ha estat nomenat pel

consell d'administració del teatre milanès, substitueix Claudio Abbado, que en els últims vint anys va desenvolupar la direcció orques-

tral i artística.

Abbado continuarà unit a la Scala mitjançant col·laboracions en tasques específiques.

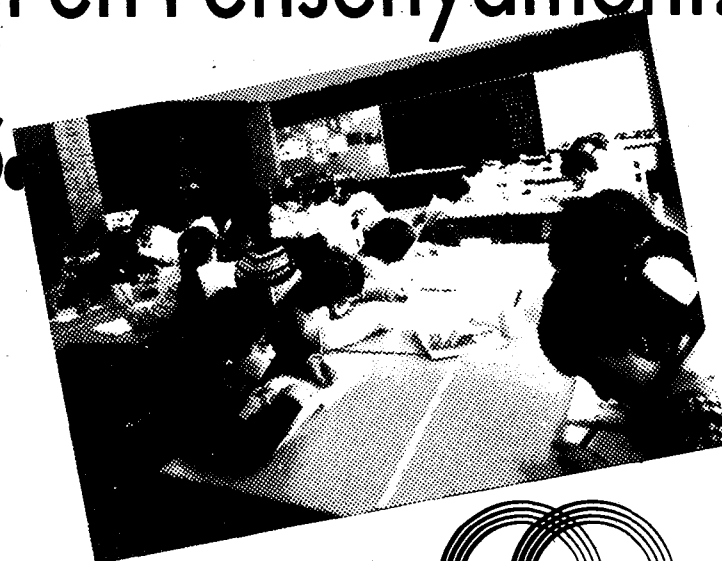
La Generalitat i el treball fet en l'ensenyament. 101.080 noves places escolars.

19.500 de Batxillerat, 14.240 de Formació Professional, 60.700 d'EGB, 140 d'Educació Especial i 6.500 més d'altres tipus.

26 noves escoles, 75 en construcció i 46 en projecte, a més d'ampliacions i millores en 323, i la reobertura de 20 escoles unitàries, amb una inversió total de 15.600 milions de pessetes.

Tot, fet en 4 anys. Tot això, sense repercutir ni una pesseta en impostos als ciutadans. Una feina així no s'havia fet mai a Catalunya.

Per què no ve a conèixer més de 10.000 dades com aquesta?

Barcelona: Palau Robert (Diagonal-Pg. de Gràcia) Girona: Casa de Cultura, Plaça de l'Hospital Lleida: Víctor Pradera, n.º 1 Tarragona: Passeig de les Palmeres

OBERTA DE 10 A 2 I DE 3 A 8 • ENTRADA GRATUÏTA • DILLUNS MATI TANCAT

CATALUNYA
V I V A

MODA

Creadors espanyols per a teixits italians

Se celebrà la V edició "D'INTERTEXMO", per presentar la seva selectíssima mostra de filats i teixits, corresponents a tardor-hivern 84/85, només per a professionals de la confecció.

Aquesta presentació es va fer amb la garantia i la presència de quaranta-cinc firmes internacionals de fabricants filadors i teixidors que ocuparen altres stands, comptant a més a més amb la valuosa col·laboració de la gran creadora espanyola, Margarida Nuez, la qual a través de la seva col·lecció pilot de models, es va poder valorar de forma expressiva i a gran escala, l'alta qualitat dels teixits exposats a la mostra. Això, unit a uns models envoltants, elegants i plens de suggeriments, con-

firmaren l'èxit d'aquesta mostra italiana que des de fa diversos anys es presenta en els medis tèxtils de la nostra ciutat.

Per altra banda, a Jordi Matheo li correspongué presentar la línia punt, amb la presència de diferents peces molt elaborades, a base d'aspectes naturals molt rics en matèries i combinacions amb superfícies de volum pels seus relleus, però lleugers pel que fa a pes. Això, és el que es pogué valorar en tota la col·lecció presentada per aquest creador.

Tendències generals per la pròxima tardor-hivern 84/85:

Llanes amb acabats per-

xerats, franel·lats o secs, sempre suaus i caiguts, així com sedes, acetats i cotó, a base d'aspectes brillants, sedosos i molt suaus, propis per a la línia dona, que prefereix colors burdeus, albergínia i lavanda; diversos tons d'arcits, negre, vermell, blau i blanc trencat.

Per a la línia home, molta llana pura, cashmir i alpaca, sempre d'aspectes suaus, sedosos i de tacte lleuger, amb dibuixos d'espiga, falso llisos, quadres finestra i vellut. Colors grisos, pedra, fusta, grisos verdosos, molts i alguns punts lluminosos.

Maria José Ejarque

Margarida Nuez.
Conjunt ple
d'atractiu
per la seva
bonica
combinació
de peces i
teixits, que
es presenta
en la mostra
pilot de la
"V edició
d'Intertext-
mo".

COSTUMS I TRADICIONS

L'Aplec de les Gaiates

Al Pla de Burriana, presidit per Castelló de la Plana, fins l'any 1957 pertanyent al bisbat de Tortosa, hi ha una ermita, popularment i familiar dita "la Madalena" —per estar dedicada a santa Magdalena— situada en el Desert, collada erma on, antigament, hi residí una petita comunitat de frares carmelites.

Aquests religiosos, pel que fos, resolgueren deixar el Desert i establir-se en un indret del pla, dit Vila-Real. Segons la tradició, allí aixecaren unes barraques entre els canyars i, aquelles constituïren el primer nucli del que anys més tard, devindria Castelló de la Plana.

Per tal de commemorar aquesta fundació, hom decidí i ho portà a la pràctica, celebrar cada any, al tercer diumenge de Quaresma, l'Aplec de les Gaiates a l'ermita de "la Madalena". De bon matí, l'Ajuntament, clerecia i fidels sortien de la ciutat amb canyes que els servien de gaiates o bastons i es dirigien al dessús dit eremític indret on se celebrava un solemne ofici. Després, allò que s'estil·la en els aplecs: salts i ballarugues,

menjar i beure a pleret fins a l'hora del retorn.

Pel camí, la comitiva es detenia a l'ermita de la Mare de Déu del Lledoner —allí en diuen "Nuestra Señora del Lidón", que és en una frondosa horta i on s'hi celebra una fira que atrau més gent que no pas l'aplec. L'estada era breu però sorollosa. Hom engegava una traca i es reprenia el camí vers ciutat, on, segons explica Aureli Capmany, "tantost els romeus arriben, surt a rebre'ls una processó o comitiva composta de carros al·legòrics, on es veuen simbolitzades les pompes mundanals i els actes de penitència de "la Madalena". El primer carro representa la rica Senyora de Magdala, rodejada dels seus festejadors, a l'època de la seva vida profana; el segon carro la representa ungint els peus de Jesús, a l'últim sopar en companyia dels apòstols; el tercer quan plorava junt al sepulcre del Salvador; a l'últim apareix de penitent dintre d'una cova..."

Com en moltes de les representacions antigues, la participació del poble era —o és, car no sé si

encara es fa aquest Aplec— absoluta i els joves castellonencs rivalitzaven a lluir els millors vestits de l'època en què transcorria l'acció que, val a dir-ho, era mímica, la qual cosa obligava, també, als actants a esmerçar-hi més esforç. I la gent aplaudia la parençosa presència de tres boniques pàgines que representen la Verge, Magdalena i Sant Joan Evangelista escol·lides entre les noies més boniques dels ravals de Castelló.

A la processó hi figuren així mateix, les "promeses", és a dir, penitents de tota edat i condició que compleixen alguna prometença, com sol passar en altres desfilades del temps penitencial.

La processó acaba amb una multitud de fanalets penjats de les canyes o gaiates en commemoració del trasllat del Santíssim Sagriment després de la reconquesta, quan els frares temptejaven amb canyes els indrets pantanosos per on passaven i s'il·luminaven amb fanalets.

Esteve Busquets i Molas

CUINA

Bescuit amb nous i nata

4 ous
150 gr. sucre glas
200 gr. nous
2 cullerades grans de farina

1 cullerada canyella
2 culleradetes Royal
3/4 kg. nata
50 gr. sucre glas
25 gr. mantega

Bateu els 4 rovells d'ou amb els 150 gr. de sucre glas després la farina amb la canyella, després se separen 12 o 14 meitats de nou per l'adornament i les altres es trinxen amb el molinet, incorporeu les nous trinxades al preparat, després 2 culleradetes de llevat Royal i per acabar les 4 clares batudes a punt de neu forta.

Unteu amb mantega un motllo rodó, poseu paper de plata en el fons també untat i s'omple amb la massa. Poseu a forn calent però al posar-lo baixeu a forn suau, ha de coure uns 3/4 d'hora.

Quan estigui llest, tombeu-lo sobre una reixeta i deixeu-lo refredar. Tal·leu-lo en dos discs, entre els dos poseu una gruixuda capa de nata ensucrada amb sucre glas.

Reconstruiu el pastís, unteu amb nata els voltants, després col·loqueu-lo en la plata de servir i es cobreix tot amb nata, allisant-lo amb una espàtula.

Adorneu amb nata posada a la mànega i broquet arrissat i amb les meitats de nou que s'han reservat.

Maria Gloria Muntanyola

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P.

Remetre aquesta butlleta a:

Redacció i administració:

C/. València, 244. 2on. Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2784 - 2805

☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

Jornada 28

La Lliga, d'un cop d'ull

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
40+12	39+11	36+ 8	36+ 8	31+ 3	30+ 2	29- 1	28	27- 1	27- 1	27- 1	27+ 1	26- 2	26- 2	21- 5	20- 8	18-12	16-12

ENCREUATS

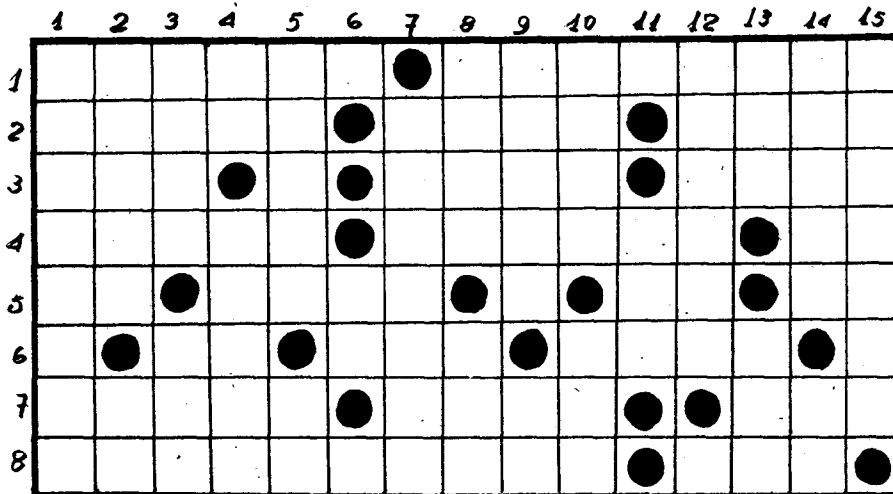
Per Rosa Collell

HORITZONTALS

1.- Temps de preparació pel Nadal. Manament. 2.- Nom d'algunes ciutats prop de Judà. Obligació a la pena que correspon al pecat, àdhuc després de perdonat. Aquells tres mags que varen anar a adorar el Nen. 3.- (En anglès Senyor). Cinc-cents. Metall. (A l'inrevés, comet un pecat). 4.- Ona. Que mostra submissió. Beguda estimulante. 5.- Nota musical. Una cosa d'altri. U. Nou-cents. Veu de comanament. 6.- Cinc-cents. (A l'inrevés, es dirigeix). Municipi de l'Alt Urgell, a la vora de la Valira. (A l'inrevés, prega). Xifra romana. 7.- El que fa un regent. Xifres romanes. (A l'inrevés prefix que vol dir tres). 8.- Extirpació. (A l'inrevés, nom de consonant).

VERTICALS

1.- Perdonar els pecats. 2.- Mamífer semblant al cérvol. (A l'inrevés, nota musical). 3.- Rama recta, prima i llarga, neta de fulles. Entre els turcs el qui exerceix un comanament. 4.- Article. El

gran rei d'Israel. 5.- La diada del naixement del Nen Jesús. (A l'inrevés, anar). 6.- Consonant. (A l'inrevés, queixa. Cent. 7.- Una cosa que es guarda per un moment de necessitat. 8.- Una nació sudamericana. Mot llatí que en una transcripció es posa entre parèntesis, al costat d'un mot equivocat o intel·ligible. 9.- Mestre, Senyor. Mil u. 10.- Llegendari, fabulós sobre déus (a l'inrevés). Estimo.

11.- Cent. Forma com es pronuncia la "X". 12.- Cognom d'un humanista de Basilea, conegut també com de Rotterdam en el segle XV. Autor d'un llibre contra les doctrines de Luter. Preposició. 13.- (A l'inrevés vinya, cepa. Riu dels més grans d'Europa que passa per Alemanya. 14.- Diminutiu de tia. Nota musical. 15.- La tercera persona de la Santíssima Trinitat.

Solució

HORITZONTALS

- 1.- Advent. Precepte.
- 2.- Baal. Reat. Nois.
- 3.- Sir. D. Erbi. aceP.
- 4.- Onada. Submissió. Te.
- 5.- La. Aliè. I. CM. Ar.
- 6.- D. av. Ars. aseP. I.
- 7.- Regir. VIMM. irT.
- 8.- Eradicació. anE.

VERTICALS

- 1.- Absoldre.
- 2.- Daina. ER.
- 3.- Vara. Aga.
- 4.- El. David.
- 5.- Nadal. ri.
- 6.- T. ia. C.
- 7.- Reserva.
- 8.- Però. Sic.
- 9.- Rabbí. Mi.
- 10.- etiM. Amo.
- 11.- C. lcs.
- 12.- Erenu. A.
- 13.- peC. Rin.
- 14.- Tieta. Re.
- 15.- Esperit.

CADECA

Viu i directe:

**DAVID SANCHEZ
ALAPONT**

Començà com molts, al pati del "cole" i pel carrer del seu barri. Després a la Penya Espanyollista de Vivendes del Congrés Eucarístic, on fou figura amb el número 9, des d'on passà a la selecció d'Alevins de CADECA, i on continuà jugant com a davanter centre i ara està enrolat al C.D. Europa, amb un sistema diferent de joc. Il·luint el número 6 a l'esquena. A ell, però, el lloc li és igual, perquè la qüestió és jugar, noblement i bé, que són les característiques de qui els parlem, de David Sánchez Alapont, que ara acaba de complir 14 anys.

- A veure, David. ¿Què és el futbol per tu?
- Un esport molt complet que em permet desenvolupar la meua afició.
- Vols ser professional el dia de demà?
- Si pogués m'agradaria arribar a jugar en el Barça.
- ¿Segueixes el camí d'altres esports? ¿De quins?
- Bàsquet, Handbol, Hockey.
- Creus que poden ser aquests els teus afanys com un camí de formació humana?
- Sí, perquè alguns aspectes de formació humana poden trobar-se pel camí de l'esport.
- En la teua condició de seleccionat de CADECA, ¿quina ha estat la teua millor il·lusió?
- Les sortides esportives i la que més la sortida a Bilbao.
- Tu has participat en la diversa acció deportivo-cultural de CADECA. ¿què ha estat per tu CADECA?
- Una experiència esportiva i cultural de la qual guardaré un record i que m'ha proporcionat conèixer altres persones i encaminar llaços d'amistat pel futur.
- Les teves respostes són senzilles, però amb bon estil, com correspon a un xicot sa i noble com tu. Aquest noi marca molts "gols" en el terreny esportiu, però ¿no els sembla, estimats lectors, que també són "gols" les seves respostes? Els llistos no ho són a mitges i l'interrogat sap molt bé on va. Que en el futur es mantingui així i que sempre guanyi amb justícia.

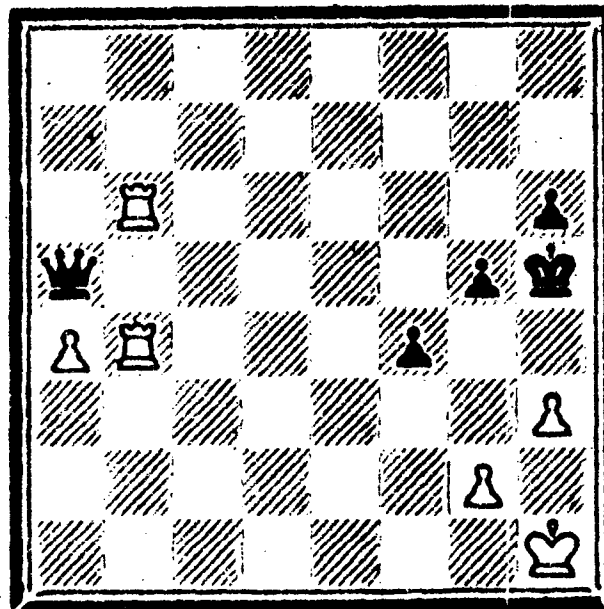
CARVAL

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 104

Blanques juguen i guanyen

Com es fa per a coronar un peó? Ben fàcil.

Solució

1...Ac4-d5, 2 Rg2-f1 Ad5-e4, i les negres guanyen.

Solució al Diagrama 103

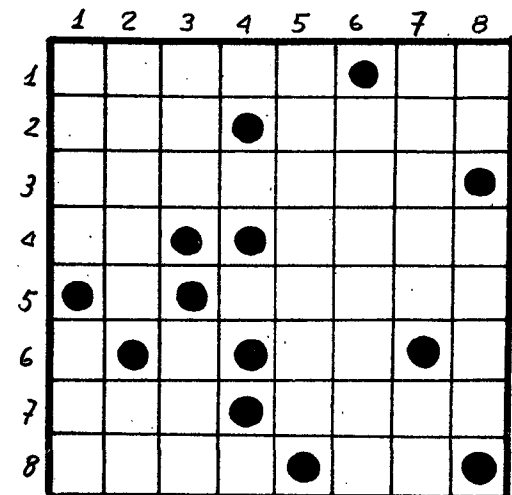
ENCREUATS

HORITZONTALS:

1.— Jesucrist. Que té bondat. 2.— Monarca. Metall. 3.— Nom de la nostra revista. 4.— Tot sol. Part del cap. 5.— La primera vocal. Allò que posem en els lots, ràdios perquè funcionin. 6.— Consonant. Inicial de punt cardinal. Unes inicials que solen posar al final d'una empresa. U. 7.— Estima. (A l'inrevés), norma, una cosa que obliga. 8.— Diminutiu d'un nom de noi. Nota musical.

VERTICALS:

1.— Que té fe. Animal domèstic. 2.— Sobirana. (A l'inrevés), nom d'arbre. 3.— Xifres romanes. Noi més petit del compte. 4.— Consonant. Vocal. Consonant. Vocal. 5.— Aquell nen màrtir de l'Eucaristia. 6.— Grup d'animació que fa teatre, etc. 7.— Separar del blat la palla. Cinquanta-u. 8.— Nom d'arbre. Lloc on recullen gent anciana i pobre.

1.— Creu. Gat. 2.— Reina. mO. 3.— IIX. Nan. 4.— S. E. P. I. 5.— Tarcisi. 6.— Rialles. 7.— Batre. Li. 8.— Om. Asil.

VERTICALS:

1.— Crist. Bo. 2.— Rei. Aram. 3.— Eixerit. 4.— Un. Cara. 5.— A. Piles. 6.— G. N. SL. I. 7.— Ama. iell. 8.— Toni. Si.

HORITZONTALS:

Solucions:

ATENCIÓ, EIXERITS I EIXERIDES!!!

CONCURS

Per participar, amb deu números regals, en el "Gran Sorteig" en suport de "Catalunya Cristiana".

Avui publiquem el primer retall de la fotografia que fa referència al regal que el Papa ens ha fet de la seva BICICLETA.

Tots els nois i noies que, finalment, ens enviïn complet el trencaclosques rebran deu números gratuïts per participar en el Gran Sorteig de: la Bicicleta del Papa, dos viatges a Roma, una Enciclopèdia Catalana, dos àlbums audiovisuals del viatge del Papa.

Atenció, eixerits i eixerides!!!

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

ANY V N.º 196

La "iaia" Teresa

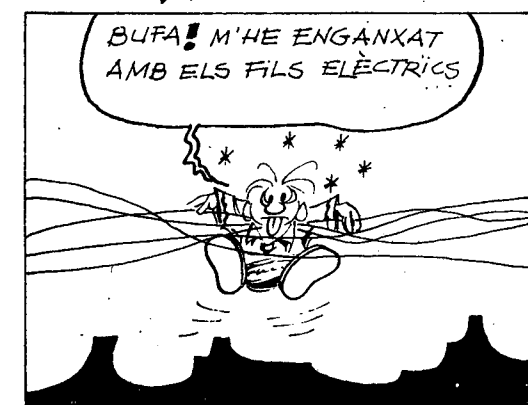
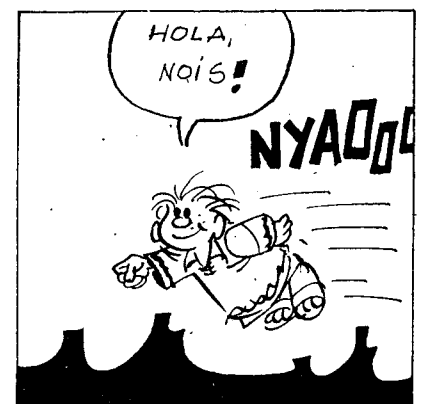
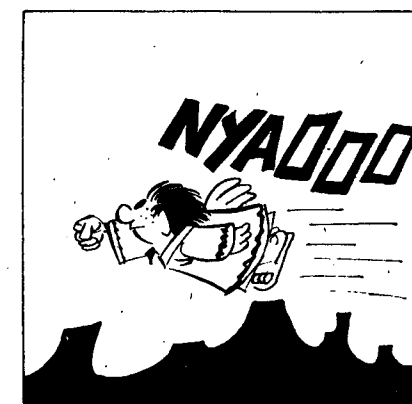
La iaia Teresa, del meu amic Quim, s'ha mort. Era una iaia maca. Jo me l'estimava molt, i ella a mi, també. Quan anava a jugar a casa d'en Quim, de vegades ens feia xocolata amb pa torrat. Era un berenar llaminer que ens agradava molt. La mare sempre ho endevinava, perquè a l'hora de sopar no tenia gaire gana.

Aquest hivern va fer-me un jersei gruixut de llana, molt bonic, amb una franja de colors molt vius. Un dia, juntament amb en Quim, vaig anar a veure-la a la clínica. No podia parlar, i només tenia ganes d'aclucar els ulls i estar-se quieta. Jo li deia: Ep, iaia, sóc l'Eixerit! Però no em podia dir res. Llavors se'm va ocórrer dir-li: Sabeu, iaia, l'altre dia feia molt de fred i vareig posar-me el jersei gruixut que em vareu fer. Va obrir els ulls, em va mirar i va somriure.

Aquell somriure el guardaré sempre com un bell record. Ara, cada vegada que em posaré el jersei pensaré en ella, i diré a Nostre Senyor: Senyor, doneu-li un bon lloc en la festa eterna del vostre Regne, perquè Vós ja sabeu que era molt bona i, a més... guaitau quin jersei més bonic va fer-me!

Els avis són bons amics dels infants, oi?

L'Angelet Ignasi

Llegendes

L'esmorzar de primera.

L'esmorzar de primera.

Havent esmorzat, l'avi encengué un escanyapits. Aclucà els ulls. I explicà, com si parlés amb ell mateix.

—l'al La política! Mireu: No fa pas massa anys, al poble, va sortir elegit alcalde un tal Martí Xic. Un bon home. Tant els radicals, que tenien les seves conxorxes a cal Baster a l'entorn del Diluvio, com els republicans de Can Magarrinyes li donaren suport. Ell era un excel·lent paleta. De lletra poca, com gairebé tothom. Al poble, la majoria dels nois a tretze o catorze ja sirguen, tots fan d'aprenent. Tot el que no han llegit fins a aquesta edat es pot ben dir que queda al prestatge. I gràcies si del que han llegit en serven quelcom. Bé, com deia, en Martí Xic assolí la vara i jo no m'atreiria pas a dir si ho féu millor o pitjor que els seus antecessors

Però un dia, un primera fila del republicans va ésser invitat a fer un miting —d'aquells de pinyol— per tal d'enfortir i consolidar la posició de la nova Corporació Municipal.

Una hora abans de l'arribada del tren l'estació era plena de gom a gom. Uns amb banderetes a primera fila. Entusiasmats. Els de l'oposició. Reticents i burletes a segon terme, com aquell que hi és i ho hi és. Els municipals de gala; més aviat engavanyats. En el lloc d'honor en Martí Xic i els regidors. La Banda de música a punt.

El tren entrà a l'estació. Majestuós. Gastant molts fums i grinyolant de frens. Es féu el silenci. El director de la banda donà cop de batuta. Els músics embestiren les primeres notes de L'HIMNE DE RIEGO, plens d'entusiasme. La batuta es groxava, airosa, pel damunt dels caps de la gentada.

De sobte, la vara de l'alcalde s'enfrontà, enèrgicament, a la batuta. En Martí Xic cridà:

—PAREU!! PAREU!!

La banda en pes, dubtà. A qui obeir? A l'autoritat musical o a l'autoritat política? La sensibilitat dels instruments donà una versió de la situació exactíssima. Desafinada i desacompanyada. De buf esmoreït.

—PAREU!! PAREU!!

Tornà a cridar en Martí Xic.

—Però que no us en adoneu que esteu tocant la Marxa Reial? —afegí xisclant—.

Tothom quedà parat. Enrampat. Glaçat.

El rellotge de l'estació no. El rellotge de l'estació, de marca anglesa, no es parà pas. I en assenyalar l'hora de la sortida del tren, el cap d'estació bufà el xiulet, flux, fluixet. Ben a prop del maquinista. No fos cas que el seu so recordés a algú la marxa reial i...

El tren s'allunyà amb parsimònia.

La banda per tal de trencar el gel, es disparà amb una marxa d'aquelles que tan bé van per a una processó com per a un funeral.

Tothom es posà a airejar banderets. A aplaudir. A llançar visques. El prohòm no s'havia adonat gairebé de res. I si se n'havia adonat, féu com aquell qui res.

Els de l'oposició, els de la crosta, els tibats, reien per dessota el nas com els conills. Quedaren tan satisfets que no escalgué ni dinar.

Em vaig posar tan trist. Vaig sentir tanta llàstima pels uns. I tan menyspreu pels altres... Pensar que aquest era el meu poble. Jo... si que, no vaig dinar de tristesa

L'avi Pere i el Sr. Lluís es miraren els ulls una bona estona.

El Sr. Lluís sense saber com. Va preguntar:

—Però... vos avi Pere, sou de dretes o...

L'avi Pere, se'l mirà rient i contestà:

—Oh!! Jo sóc una altra cosa. Jo sóc conservador. Sí! Conservador. I aixecant-se i dirigint-se cap a la porta afegí:

—Veieu. Malgrat tot. Un país com aquest val la pena conservar-lo. I val la pena millorar-lo. No ho creieu així?

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli d'avui: Evangeli de Sant Joan, capítol 4, versets del 5 al 42 (Jo 4:5-42).

Reflexionem: 1. Tots volem ser feliços; tots volem viure; tots volem ser estimats i estimar. L'home té set de felicitat i de vida.

2. Jesucrist és la resposta a aquesta set de l'home. Ell ha vingut a ensenyar-nos el camí que porta a la felicitat i a la vida eterna, el camí que porta a Déu. L'evangeli d'avui ens mostra Jesús com a donador d'aquesta aigua de vida eterna que Déu ofereix a l'home.

3. La samaritana, a poc a poc, va coneixent qui és Jesús, fins que neix en ella la fe en Jesús, el Fill de Déu fet home i Salvador del món. Ara ja tenim la certesa que Déu satisfarà plenament la set de felicitat i de vida que té el nostre cor.

El mossèn

CONTE

Per Teresa Collell

El temps s'esmuny ràpidament

Peregrinant d'ací i d'allà, sempre amb el mateix bagatge i amb les mateixes inquietuds pels pobres rodamons, va arribar aquell hivern, que, com altres, haurien de passar-los moltes vegades al ras.

La Marta, cada dia estava més pàl·lida. Gairebé no tenia forces per aguantar-se dreta, però, encara, penosament, arrossegava el carretó.

Els seus llavis esgroguets, no obstant somreien, i els seus ulls del color del mar, perduts en la llunyania, tenien una llusor com mai no havien tingut.

Aquell dia, més que cap altre, les cames li flaquejaven i un pes gran li oprimia el pit.

Trobaren estatge a l'entrada d'un poble, en un cobert ruïnós.

Mig d'esma va preparar el sopar.

L'home i el gos s'atiparen; ella, no va menjar res.

L'home rondinà; després va romandre silenciós, vora del foc, mirant de cua d'ull la noia que tremolava.

Finalment s'alçà, i desaparegué en la fosca.

Arraulida en un racó del miserable cobert, embolicada amb una pobra manta, la noia va sentir la paüra de la sol·litud...

Estava febrosa, quasi delirant; els seus llavis ressecs, es movien en un incessant tremolor, i el panteig i l'opressió, no la deixaven respirar. El seu cos feble, i la seva ànima d'infant, ja no podien aguantar per més temps aquella lluita.

Però, encara li sobrà coratge, per endinsar-se en el recer meravellós dels seus records i pensar amb la neu, els cims, el mar, la Verge bonica, la pau d'aquella tarda inolvidable i somriure feliç, cara a l'eternitat.

L'home tornà més aviat que de costum.

Una inquietud el burxava.

A pesar de la seva apariència tosca i grollera; descomptant el seu humor aspre o indiferent; enmig de les runes d'una sensibilitat endurida, l'home tenia un cor.

La lluna de gener, il·luminava el rostre blanc de la noia...

Ja no tenia el panteig de la vesprada; havia cessat el tremolor. El seu esguard verd com el mar, ben lluny de tot el que la rodejava, es perdia en l'infinit.

Els llavis moradencs i entreoberts, semblava que volien dir quelcom. El pobre rodamón, restà clavat a terra, amb la gorra a les mans, i els ulls fets en el rostre de la humil donzella jacent.

Ni un moviment, ni un crit; res no trobà per expressar la seva viva angoixa.

Només unes llàgrimes, silencioses i ardents, rodolaren per la seva pell endurida, fins a caure a les brases esmoreïdes, del foc que s'apagava lentament.

DIUMENGE 25

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 CONCERT
10.30 EL DIA DEL SENYOR
11.30 HIPICA
11.35 POBLE DE DÉU
12.00 TEMPS I MARCA
15.00 TELEDIARI
15.20 INFORMACIÓ ESPORTIVA
15.35 LA VOLTA AL MÓN DE WILLY FOG
16.05 FAMA
16.55 I TANMATEIX T'ESTIMO
17.50 AUTOMOBILISME
18.05 ESPECIAL MUSICAL
18.55 INFORMACIÓ ESPORTIVA
19.05 LOU GRANT
19.50 AUTOMOBILISME
20.05 VAL MÉS PREVENIR
20.30 TELEDIARI
20.50 INFORMACIÓ ESPORTIVA
21.05 CICLISME. SETMANA CATALANA
21.15 A LA CAÇA DEL TRESOR
22.15 PATINAJE ARTÍSTIC
23.15 ESTUDI ESTADI
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 TÀBLA D'ANUNCIS
16.00 MÚSICA I MÚSICS
17.00 ESTRENAS TV: "Esplendor en la hierba". (1981)
18.40 AVENTURES EN EL MISSISSIPPI
19.00 ELS PARES DELS NOSTRES PARES
20.00 CROS COUNTRY
22.00 L'ARGUMENTATGE: "El gran cu-chillo". (1955)
23.55 COMIAT
CIRCUIT CATALÀ
10.30 MISSA
11.20 DOCUMENTAL
11.30 MIRAMAR ESPORTIU
13.50 DOCUMENTAL
14.00 CARA A CARA

DILLUNS 26

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 AIXÒ ÉS ESPECTACLE
14.25 MIRAMAR
CIRCUIT ESTATAL
15.00 TELEDIARI
15.35 PODER SIN GLORIA
16.30 LA TARDE
17.00 EL JUTGLAR I LA REINA
17.30 ELS RIUS
18.00 BARRI SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 DABADABADA
19.00 PISTA LLIURE
20.00 CONSUM
20.30 TELEDIARI
21.05 HITCKCOCK: "Incidente en una esquina".
22.05 TERESA DE JESUS
23.05 VIURE CADA DIA

00.05 TD CIERRE
01.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 ESBART DANSAIRE DE RUBÍ
18.15 RONDALLES D'EUROPA
18.45 L'ESPORTIU DE LA TARDA
CIRCUIT ESTATAL
19.00 AGENDA
19.10 POSTA A PUNT
19.25 CURS D'ANGLÈS
19.40 ARCO IRIS
20.00 ESTADIO-2
20.35 LA NIT DEL CINEMA ESPANYOL: "Eloisa está debajo de un almendro". (1943)
23.45 TELEDIARI-3
00.15 TELE-ESPORT
00.30 COMIAT

DIMARTS 27

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 AL CALIU DE LA FELIU
14.25 MIRAMAR
CIRCUIT ESTATAL
15.00 TELEDIARI
15.35 EL CONTACTE DEVLIN
16.30 LA TARDA
17.00 AUTORRETRATO
18.00 BARRI SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 DABADABADA
19.00 TOCATA
20.00 AL MIL POR MIL
20.30 TELEDIARI
21.05 L'HOMI I LA TERRA
21.35 LA NIT DE LA GENT DEL TEATRE
23.35 TD CIERRE
23.40 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 A L'ABAST DE LA MÀ
17.15 PER MOLTS ANYS
18.15 PLANETA IMAGINARI
18.45 L'ESPORTIU DE LA TARDA
CIRCUIT ESTATAL
19.00 AGENDA
19.10 POSTA A PUNT
19.25 CURS D'ANGLÈS
19.40 ARCO IRIS
20.00 AL AIRE LLIURE
20.30 AMB LES MANS A LA MASSA
21.00 MOVIOLA
21.50 SI JO FORA PRESIDENT
23.15 ULTIMES PREGUNTES
3.45 TELEDIARI-3
00.15 TELE-ESPORT
00.30 COMIAT

DIMECRES 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES

14.00 CIENTÍFICS CATALANS
14.15 ELS NOSTRES PROGRAMES
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.35 EL CONTACTE DEVLIN
16.30 LA TARDE
17.00 FL IMPACTO DE LO NUEVO
18.00 BARRI SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 DABADABADA
19.00 NOSALTRES
20.00 DEMASIADAS ESPOSAS PARA PATRICK
20.30 TELEDIARI
21.05 DINS D'UN ORDRE
21.35 SESSIÓ DE NIT: CICLE CINE NEGRE AMERICA: "La senda tenebrosa". (1947)
23.30 TD CIERRE
23.25 TESTIMONI
23.40 COMIAT
CIRCUIT CATALÀ
15.45 VEURE MÓN
17.15 PUNT DE REUNIÓ
18.15 PLANETA IMAGINARI
18.45 L'ESPORTIU DE LA TARDA
CIRCUIT ESTATAL
19.00 AGENDA
19.10 POSTA A PUNT
19.25 CURS D'ANGLÈS
19.40 ARCO IRIS
20.00 TEMPS DE PAPER
21.00 ESTUDI OBERT
22.45 LA BONA MÚSICA
23.45 TELEDIARI-3
00.15 TELE-ESPORT
00.30 COMIAT

DIJOUS 29

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 DOCUMENTAL
14.25 MIRAMAR
CIRCUIT ESTATAL
15.00 TELEDIARI
15.35 EL CONTACTE DEVLIN
16.30 LA TARDA
17.00 D'AQUÍ CAP ENLLÀ
18.00 BARRI SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 DIBUIXOS ANIMATS
19.00 DE OLIMPIA A LOS ANGELES
20.00 DE PEL·LÍCULA
20.30 TELEDIARI
20.55 BASQUET: "Banco di Roma-Barcelona".
22.30 COSAS DE DOS
23.00 EN PORTADA
23.55 TD CIERRE
00.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 TAULA DE SO
17.15 VOSTÉ PREGUNTA
18.15 INFANTIL
18.45 L'ESPORTIU DE LA TARDA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 AGENDA
19.10 POSTA A PUNT
19.25 CURS D'ANGLÈS

19.40 ARCO IRIS
20.00 LEO CONTRA TODOS
21.55 FILA-7
22.30 CINE CLUB. CICLE: RITA HAYWORT: "Esta noche y todas las noches". (1945)
23.45 TELEDIARI-3
00.15 TELE-ESPORT
00.30 COMIAT

DIVENDRES 30

CIRCUIT CATALÀ

13.15 BALANÇ DE 4 ANYS
14.25 MIRAMAR
CIRCUIT ESTATAL
15.00 TELEDIARI
15.35 EL CONTACTE DEVLIN
16.30 LA TARDA
17.00 L'ART DE VIURE
18.00 ¡HOLA NOIS!
18.10 BARRI SESAMO
18.35 LAS FÁBULAS DEL BOSCO VERT
19.00 ANDY ROBSON
19.30 DOCUMENTAL
20.00 AL GALOPE
20.30 TELEDIARI
21.05 UN, DOS, TRES
22.30 VENTS DE GUERRA
23.30 TD CIERRE
23.35 CONCIERTO SENTIDO
00.20 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 ANIMALS BAIX EL SOL
16.00 MOZART
17.30 DARRERA FRONTERA
18.25 EN PARALEL, ELS JOVES
19.10 POSTA A PUNT
19.25 CURS D'ANGLÈS
19.40 ARCO IRIS

20.00 LA CLAVE
00.15 TELEDIARI-3
00.45 TELE-ESPORT
01.00 COMIAT

DISSABTE 31

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 LA GRESCA DEL SAC DE GEMECS/XERINOLA
13.00 APERITIU AMB...
13.30 UN MILIÓ PER AL MILLOR
14.30 RECUILL INFORMATIU
15.00 QUE VOL VEURE?
CIRCUIT ESTATAL
11.00 COM HO VEUS
13.00 GENT JOVE
14.30 LAS CORTS ESPANYOLES
15.00 TELEDIARI
15.35 ELS BARRUFETS
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Cuatro caras del Oeste". (1948)
17.40 MUSICAL: "Bee Gees".
18.10 MICKY I DONALD
18.40 LLIBRES D'ADVENTURES
19.30 VOSTÉ, PER EXEMPLE
20.30 TELEDIARI
21.00 INFORME SETMANAL
22.05 DISSABTE CINE: "Historia de una monja". (1959)
00.45 COMIAT.

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 LA VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
19.30 TALLER DE TEATRO
20.30 LA FINESTRA ELECTRÒNICA
22.00 TEATRE REAL
24.00 COMIAT

TELEVISIÓ DE CATALUNYA

DIUMENGE - 25

12.00 HANDBOL: "Barcelona-Slaga" (Iugoslàvia), des del Palau Blaugrana.
21.00 TELENOTÍCIES
21.30 DALLAS: "Dona executiva".
22.30 GOL A GOL

DILLUNS - 26

20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.30 TELENOTÍCIES
21.00 CINEMA-3

DIMARTS - 27

20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.30 TELENOTÍCIES
21.00 CURAR-SE EN SALUT: "Prevenció del càncer genital femení".
21.30 ANGEL CASAS SHOW

DIMECRES - 28

20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.30 TELENOTÍCIES

21.00 ESTOC DE POP
21.30 TELEFICCIÓ: "Donald i Sally".

DIJOUS - 29

20.00 A LA RECERCA DE...
20.30 TELENOTÍCIES
21.00 A TOT ESPORT
22.00 ELS PROFESSIONALS: "L'engranatge".

DIVENDRES - 30

20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.30 TELENOTÍCIES
21.00 DEBAT POLÍTIC
22.00 EL MÓN DE WHICKER

DISSABTE - 31

20.00 DIBUIXOS ANIMATS
20.30 TELENOTÍCIES
21.00 ELS CATALANS (Entrevista).
21.45 JAZZ: "Oliver Jackson"(I).

TELE-CRÍTICA

T.V.

La televisió i els nens

Molts pares, abandonen llurs fills davant la televisió, considerada com una "serventa-robot". Però a més, i davant la seva natural petició —els nens volen saber-ho tot— abdiquen davant d'ells, tolerant la seva presència davant molts d'altres programes, que no són infantils. En poc temps els nens ho veuen tot, el que convé i el que no convé. I sort del seu poder d'idealitzar-ho tot. Tanmateix, no tot restarà idealitzat. El contingut eròtic i violent de molts programes, posarà nerviosos, inestables i tristos els nois.

Una cosa és clara, i és: que les preferències constatades dels nens, sovint, no sempre van dirigides a cert tipus de dibuixos animats considerats infantils. En algunes enquestes realit-

zades, els nens han preferit, abans que els programes infantils del moment, una sessió de pàllassos —només pàllassos— o una pel·lícula de cavallistes. A mig camí entre la realitat i el somni, els nens estimen gairebé per instint, els pàllassos, els animals, els éssers fantàstics, els misteris i aventures assequibles a la seva edat, i això és el que cal servir-los. També és convenient que els pares es percatin de l'obligació que tenen respecte a l'ús de la televisió, d'alligornar llurs fills. Si em preguntessin quina és la manera més profitosa de veure la televisió, jo diria: fer un esforç de voluntat, escollir un programa que plagui a tots, i veure'l junts.

Joan Sans

FILATELIA

Per Enric Graupera

El 6 de setembre del 1979, el Principat de Liechtenstein posà en circulació una sèrie d'un sol segell, dedicat als Patrons del Principat, de valor 20 francs, preu insòlit en la filatèlia del país. Reprodueix fidelíssimament un fresc de l'església de Waltersburg-Vuorz, a Grissons, que representa els sants Lucius i Florin. Format: 40 x 53 mm. Disseny: Adalbert Pilch, de Viena. Gravet: Alfred Fischer, de Viena. Fotografia: Walter Wachter.

Sant Lucius és el Patró de la diòcesi de Coire, i segons la llegenda, era un rei procedent d'Anglaterra (per això se'l representa amb corona i capte), i que renuncià a la corona per anunciar l'Evangeli. Acomplint aquesta missió anà a Liechtenstein. A la collada de Luziensteig hi ha la seva capella. Un document del 830 menciona el seu pas.

Sant Florin nasqué a Matsch (Wintschgau). Capellà a Remosch, s'expliquen d'ell molts fets meravellosos.

A"la Caixa"els ordinadors personals a l'abast de qualsevol persona.

"la Caixa" us dona una eina del futur

A"la Caixa" els vostres estalvis us regalen un dels millors ordinadors personals del mercat, de múltiples utilitats i amb una gran capacitat de memòria.

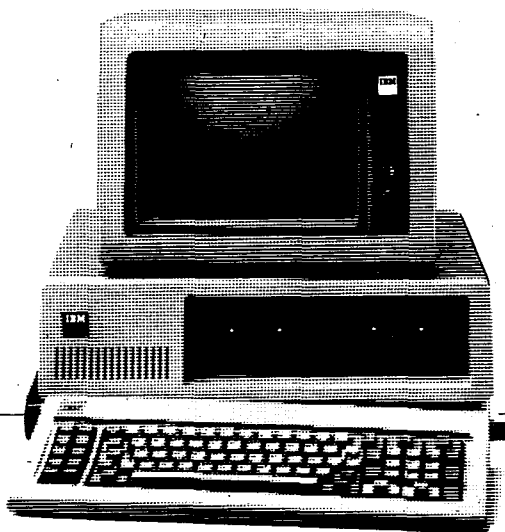
"la Caixa" us ajuda a educar els vostres fills

Us regala un ordinador que possibilita als vostres fills l'aprenentatge de la programació i el seu funcionament, a casa mateix i al seu ritme. I els pot servir de reforç en les seves activitats educatives.

"la Caixa" us proporciona una font de diversió

Després de la feina del dia, tota la família podrà divertir-se amb l'ordinador. I perquè comenci li regalem un joc de futbol.

I per a professionals...

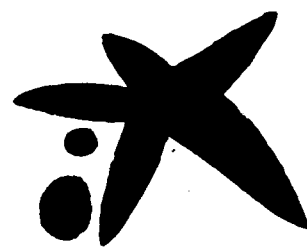

Si necessiteu un ordinador personal per al despatx, comerç o empresa, "la Caixa" també en té. Un magnífic IBM que pot dur la comptabilitat del negoci, la facturació, l'arxiu, el control d'existències, els pressupostos, l'estadística, els càlculs tècnics, etc... i és d'aprenentatge i utilització fàcils.

Demaneu informació a l'oficina més pròxima i sortiu de "la Caixa" emportant-vos el futur.

"la Caixa" us ajuda a casa

Aquest modern ordinador us alleugereix moltes feines domèstiques, des de dur la comptabilitat de casa fins a l'arxiu de tot tipus de dades.

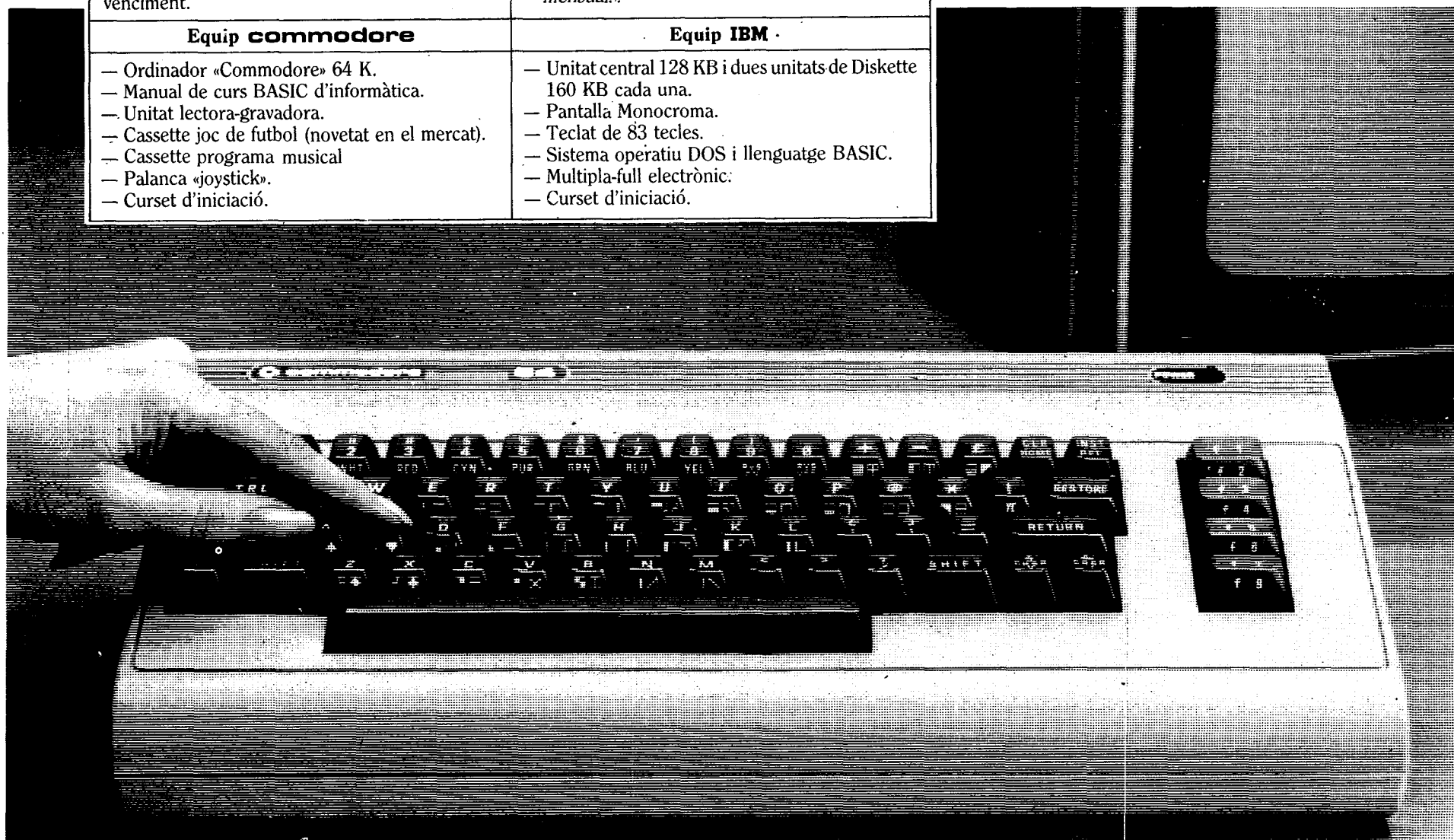

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

Com obtenir un ordinador.

Personal per a la família	Personal per el negoci
1) Imposició a termini de 250.000 ptes. a tres anys. O bé 2) Imposició a termini de 200.000 ptes. a quatre anys. En operacions cancel·lables només al seu venciment.	1) Imposició de 1.800.000 ptes. a termini de tres anys en operació cancel·lable solament al seu venciment. O bé 2) Finançament molt favorable. Pagueu només el preu de venda al públic de l'equip en 30 terminis mensuals.
Equip commodore	Equip IBM
— Ordinador «Commodore» 64 K. — Manual de curs BASIC d'informàtica. — Unitat lectora-gravadora. — Cassette joc de futbol (novetat en el mercat). — Cassette programa musical — Palanca «joystick». — Curset d'iniciació.	— Unitat central 128 KB i dues unitats de Diskette 160 KB cada una. — Pantalla Monocroma. — Teclat de 83 tecles. — Sistema operatiu DOS i llenguatge BASIC. — Multipla-full electrònic. — Curset d'iniciació.

A"la Caixa"els vostres estalvis us regalen un ordinador